دەزگاي چاپ و بالاوكردنەوەي

زنجيرهى رۆشنبيرى

*

خاوەنى ئيمتياز: شەوكەت شيّخ يەزدين سەرنووسەر: بەدران ئەھمەد ھەبيب * * *

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، ههولیّر س. پ. ژماره: ۱ www.araspublisher.com

رۇمان

Santiago De Compostela

سانتياگۇ دى كۈمپۇستيلا

ناوی کتیّب: Santiago De Compostle سانتیاگتِ دی کوّمپوّستیّلا – روّمان نووسینی: فهرهاد پیربال براد ۱۱۹ ۱۱۹ ۱۲ درهیّنانی هونهری: بهدران تُهجمهد حهبیب بهرگ: شکار عمفان نهقشبهندی نووسینی سهر بهرگ: محهمد زاده نووسینی سهر بهرگ: محممهد زاده تیریّژ: ۱۹۰۰ دانه سهرپهرشتیی کاری چاپخانه: ئاورهحمان مهحمود چاپی یهکهم – چاپخانهی وهزارهتی پهروهرده، ههولیّر – ۲۰۰۲ دانه له کتیّبخانهی بوروّشنبیری و هونهر له همولیّر ژماره له کتیّبخانهی بوروّهردایه تیی روّشنبیری و هونهر له همولیّر ژماره (۳۸)ی سالّی ۲۰۰۲ی دراوهتی

Santiago De Compostela

رۆمان

سانتياگۇ دى كۈمپۇستيلا

فهرهاد پیربال

پیشکهشه به « تهرزه»، به و مالهی که بووه نیشتیمانیکی رزگارکراوی بچکوله بو خوم...

1

له تولووز، تهنیا چارهگه سه عاتیک بوو له شهمه نده فه ر دابه زیبووم، هه ستم به برسیتی و هیلاکی ده کرد. له نزیک ویستگای شهمه نده فه ر چاوم به ده وروبه ری خوّمدا ده گیرا بو ئه وه ی چیشت خانه یه کی خوّش بدوزمه و و بچم نانیک بخوّم. له کوّتاییدا چووم له دالانی به رسیبه ری چیشت خانه یه که له سه ر کورسیه ک دانیشتم.

ههر که دانیشتم و دانهنیشتم، قوله پهشیک هات له بهردهمم پاوهستا. جانتایه کی گهورهی پهشی پی بوو، لهسهر میزه کهی بهردهمم کردییه وه. من که جاری داوای هیچ خواردنی کم نهکردبوو، وامزانی ئه و قوله پهشه گارسوّنه و خواردنی بو هیّناوم؛ به لام که چاوم به ناوه وه ی جانتا کراوه کهی که وت (پر بوو له ئهنگوستیله و سه عات و گواره و ددانه فیل و ملوانکهی زیوین)، یه کسه رتی گهیشتم!

قوله پهش به زمانیکی فه په نسیی ئه و تو که دیار بوو له باکووری ئه فریقاوه فیری ببوو، زهرده خه نه یه کردم:

- مسيق، ناتەوى ديارىيەكى جوان بۆ خۆشەويستەكەت ببەيتەوە؟

به هدناسهساردی و هیلاکییهوه، گوتم:

نا، سوپاس.

قوله ردش له من دوورکه و ته وه هه مان شتی لهگه ل پیاوه سهر رووتاوه که ی نزیک من دووباره کرده وه. منیش، پشتم به کورسییه که دابوو، به پشته دهستم به هیواشی عاردقه ی نیچه و انم سرییه وه و هه ناسه یه کی قوولی حه سانه و م هه گیتشا.

من پیّش ئهوهی سهری خوّم هه لگرم و به ولاتان کهوم، له دهربهدهری زوّر ده ترسام، ده ترسام تهبای ئهم قوله رهشه، سنووقیّکی پر له سهعات و گواره و ددانه فیل و ملوانکه به ملمهوه بکهم و له شهقامه کانی ئهوروپادا بسووریّدهوه، یان بچم له چیّشتخانه کاندا به شهو کار بکهم، یان لهناو میتروّکاندا دانیشم روّژنامه بفروّشم، تهنیا بو ئهوهی ههندی پارهم دهست بکهویّت و له دووره ولاتیدا مهمره و مهری پیّی بژیم.

نهریان برّی ده گینرامهوه، دهیگوت که له بههاری سالّی ۱۹۸۲، دوای ئهوهی سنووری نیّوان عیراق و تورکیای به قاچاغ بریوه و گهیشترّته ئهستهمبوّل الهوی بی بی ئهوهی هیچ کهسیّک بناسی، کاتی پارهی لیّ براوه، چوّن ههموو روّژیّک، سهر له بهیانیان زوو، له گهرهکی دیوانلی له ئهستهمبوّل، چووه ریزهی گرتووه: دوو دهسته بلیتی پاصی کریوه و له بهرده رگای ویستگهی شهمهنده فهره کاندا، یان له بهرده نوقتهی وهستانی پاصه کاندا، ئهو بلیتانهی تهنیا به لیره یه ک قازانج فروّشتوّتهوه «که ئهو لیره یه ناکاته تهنانه ت نرخی یه ک جگهره ش!» و چوّن له نهستهمبوّل تهنیا پروپیروژن و نافره ته میهره بانه کان سکیان پی سووتاوه و نهو بلیتانه یان لی کریوه!

نهریمان دهردیکی کوشنده ی بهدهست بی پاره یی و برسیتییه وه له نهسته مبوّل دیبوو، ههموو جار ده یگوت: «تورک زوّر بی ئینسافن» . حهمه زیادیش به ههمان شیّوه: همتا له دیهشق بووه ههر به کریّکاری و ئیشی قورکاری ژیاوه، که گهیشتو ته ئیتالیاش بو ماوه ی سیّ ههفته له شاری قینیس له پوّلیس رایانگر تووه و ده یان سهراو و دهراویان یی کردووه، ننجا لهویّشهوه – له به رئولیس رایانگر تووه و ده یان سهراو و دهراویان گهراندوویانه تهوه میسر؛ لهکوّتاییشدا، ههر لهویّ، له قاهیره «له ریّگهی پیاویّکهوه که به ریّککهوت باب و باپیرانی کوردی دیاربه کر بوونه و له بهریّوه بهرایه تی کاروباری سهفه کرکردنی بیگاناندا کاری کردووه و بهزه یی به حالی حمه زیاددا هاتوتهوه توانیویه تی بگاته میوونخ؛ ئیتر لهو روّژه شهوه تاکو ئیستا له گوندیّکی نزیک شاری میوونخ گیرساوه ته و و لهویّ، له گهلّ چهندین پهناهه ندهی دیکه ی کورد و (۲) لبنانی میوونخ گیرساوه ته و و لهویّ، له گهلّ چهندین پهناهه نده ی دیکه ی کورد و (۲) لبنانی میوونخ گیرساوه ته و هموو به بیانییه ک، نان و پهنیریان ده رخوارد ده ده و دوای نهوه شیتر ههر له به یانییه و تا پاش نیوه روّ – ناو میتروّ و گورستانه کانیان پیّ پاک ده که نهوه. دو سه سهرداریش له نهمستردام به ههمان شیّوه، ههر کار ده کات و له نامه کانیدا ههمیشه ده نووسیّ، ده نووسیّ، ده نیی تاکه نامه کانیدا ههمیشه ده نووسیّ، ده نوسیّ: ده نوسیّ ده نوسیّ ده که نوسیّ ده که نیس ده نوسیّ ده نوسیّ ده نوسیّ ده نوسیّ ده نوسیّ، ده نوسیّ داری به نوسیّ به نوسیّ ده نوسیّ در نوسیّ ده نوسیّ ده نوسیّ ده نوسیّ ده نوسیّ ده نوسیّ ده نوسیّ در نوسیّ در ن

- گهواد، من پارهي تهيارهم نييه، ده تو وهره سهريّکم لي بده!

له دووره ولآتی و ناوارهیی خومدا، وه ک نهوان و بهقه د نهوان، دهردی بی پارهیی و به دووره ولآتی و ناوارهیی خومدا، وه ک نهوان و بهقه د نهوان، دهردی بی پارهیی و برسینتیم له نهورووپا نهچینستوه: ته نیا حهوت مانگ له نوردووگای په ناهه ندانی شاری نوسلو مامه وه؛ نیبتر له نوسلو که مافی په ناهه ندهییم بو ده رچوو، یه کسه ر باشیشم کرد - چوومه ژنیف، له ویشه وه به قاچاغ سنورم بری و هاتم بو پاریس، بو (موناخت)؛ بو موناختی په لکه زیرینه ی وهنگ و تابلو و پورتریت، موناختی فریاگه ری ده ردی برسیتی و بی پارهیی؛ نه و موناخته ی ته نیا پینج سه عات کارکردنی یه ک روز، پینج صه د دولارم پی ده به خشی؛ باشیشم کرد. نا. باش بوو نه و جه ربه زهیه م

له دالآنی بهرسیّبهری چیّشتخانهکهدا تهماشای قوله پوشهکهم دهکرد: بهردهوام دهسوو پایهوه و جانتا پهشهکهی، یهک یه به بهردهم دانیشتووهکاندا دهکردهوه، بهلام بی نهوهی کهس هیچی لیّ بکپیّ، پووی دهکرده لای میّزیّکی دیکه.

من لهو دهمه دا غه می غوربه ت و هه ستی پر سوینی بی و لاتیی خوّم به وه ده ره و انده وه که من ههر هیچ نه بی و وه ک ئهم قوله ره هستی پر سوینی بی و لاتیی خوّم به وه ده رو ان و که من ههر هیچ نه بی و وه ک ئهم قوله ره ماوه ی هه فت هیکی ره به قدا، دوای گه ران و راکه راکه یه کی زوّر، ته نیا سی صه د فره نکی ده ست بکه وی نه وا من ئهم سی صه د فره نکم م به ئارامییه وه له ماوه ی ته نیا در وست کردنی تابلایه کدا ده ست ده که وی .

- جياوازيي من لهگهڵ ئهودا چييه؟

هاتوچۆی دەکرد، ئنجا دەچوو بە تەباشىر شتىتكى لەسەر تەختە رەشەكە دەنووسى و بە دەنگىتكى كەرخ، وەک ئەوەي شتىتك لە كۆل خۆى بكاتەوە، دەيگوت:

– رەسمێک به ئارەزووى خۆتان بكەن!

ئیتر ئیمهش، قوتابیهکان، پیننووس و دەفتهری رەسممان دەردەهینا و دەکهوتینه نیگارکینشان. هینندهی پی نهدهچوو، ناجییه فهندی دوای یهک دوو جار هاتوچوّکردن بهناو پوّلهکهدا داوای له «تهها لووته»ی چاودیّری پوّلهکهمان دەکرد بوّ ئهوهی بیّت، له جیاتی ئهو، له بهردهم تهختهرهشهکه رابوهستیّ. ئیتر ناجییه فهندی بوّ خویشی، دهچووه ددرهوه و تا دوایین دهقیقهکانی ههمان وانه نهدهگهرایهوه. قوتابییهکان، ههموومان، دهمانزانی که ناجییه فهندی ئیتر لهم ماوهیهدا له ژووری مهرسهم، که بوّ ئهو بریتی بوو له ژووری عارهقخواردنهوه، وا خهریکی عارهق خواردنهوهیه!

گوڭنۆش!

گولنوشی میهرهبان، گولنوشی گوله نهخشه رهنگاورهنگ جوانهکانی سهر بهرگهبالیف و پهرده و چهرچهفهکان، گولنوشی خوشکم! تاقه کهسیک بوو که لهو روژگاره دوورهدهستهی ئهوسای ههرزهکاریدا نیگارهکانی منی خوش دهویست. ههموو جار دهات لاپهرهکانی دهفتهری رهسمهکهمی یهک یهک ههلدهدایهوه و کونجکولانه له نیگارهکانم ورد دهبوده:

- ئا دەى بزانم چ وينەيەكى تازەت كردووه!

جاریکیان نیگاریکی ئهوم قوّپیه کردبوو، که ئهو پیّشتر لهسهر پهردهی پهنجهرهیه کی مالهوه مان، لهسهر پهروّیه کی جاوی سپی به دانتیّل و داوی رهنگینی بریقاوه چنیبووی: ویّنهی سواریّک بوو، به رانک وچوّغهی کوردی و کالاویّکی پهرداره وه، لهسهر ئهسپیّک، تاژییه کی ره پیّش خوّی دابوو، بوّ راو ده چوو. گولنوّش که نیگاره کهی منی بینی، بیّ ئهوه ی دلّی بیّ تهریقم بکاته وه، به سهرسورمانیّکی کهیفخوّشییه وه، بهسهر ده فته ری رهسمه که مدا نوشتایه وه:

- ئاى، شەيتان! ئەم وينەيەت لە ئەوەكەى من زۆرە جوانترە!

واتى دەگەم ئىتر ھەر لەو رۆژەوە بوو كە ئاشنايەتىي «تايبەتى» نيواغان دەستى پى كرد: ھەموو ھەفتەى جارىك، بەردەوام، دەھات دەيگوت:

- وەيش! ئەوە بۆ پێم ناڵێيت كە لاپەرەكانى دەڧتەرى رەسمەكەت تەواو بووە؟ دەچوو جانتا چكۆلانە رەشەكەى خۆى لەناو قەدى نوێنەكانى ژوورە بچكۆلەكەمان دەردەھێنا، «روبعێك» يا چەند درھەمێكى دەدامێ، دەيگوت:

- هاني، بچۆ پەراويكى تازە بۆخۆت بكرە!

گوڭنۆشى مىھرەبان! چ ساڭيك بوو، نازانم! كاتى شووى كرد، ئىتر گوڭنەخش و

فەرھاد پيربال

- تەنيا ئەوەيە كە تۆ بەھرەي رەسمكردنت ھەيە، بەلام ئەو ئەم بەھرەيەي تۆي نييە.
 - وانييه.
 - چۆن؟
- چەند كەسى دىكە بەھرەى رەسىمكردنىشىيان ھەيە و لەناو مىيترۆكاندا سوالّ ەكەن؟
 - كەواتە..
- مەسەلەكە پەيوەندىيى بە تواناى جەربەزەيى و خواستىكى سەركىتشانەيشىەوە ھەيە لەلاي مرۆۋدا.
 - تۆلەبىرتە؟
 - -چى؟
- وتت که ئهو وهختهی له ژنین بووی، به دروستکردنی کاریکاتیر دهستت پی ردووه.
 - له نیگارکیشه پهناههنده یونانییه کانهوه فیری «ئهم جوّره کاسبییه» بووم.
- له ئەورووپا، له زۆربەي پايتەختەكاندا، ئەوانەي تەنانەت يەك تۆزقالىش دەستى رەسمكردنيان ھەيە، روودەكەنە ئەم ھونەرە.
 - بهتایبهت له قهراغ رووبار و دهریاکاندا...
 - به لني، دهزانم: ستاندينک دادهنين و کاريکاتير..
- له کوتایی نهم گفتوگویهدا «ڤینوّس» که دیار بوو دهیویست هانم بدات و دلّم بداتهوه، گوتی:
- ههر چۆنێک بێ، ئهم هونهرهی که تۆ ناوی دەنێی «کاسبی» ههرگیز وهک ددۆزهکردن تهماشای نهکراوه!

جگهرهیهکم داگیرساند و کهوقه بیرکردنهوهی زهمانی مندالیم. حهزم دهکرد وهبیر خومی بهیننمهوه: له سهرهتادا چون دهستم کرده نیگارکیشان؟ چون خووم دایه نهم هونهره! کهی بوو؟

لهو دەمەدا يەكسەر سەر و قرى بە رۆن بريقاوەى مامۆستاى وانەى رەسمم ھاتەوە بەرچاو. ئەرى ناوى چى بوو؟ ئا. ناجى – ناجىييە فەندى! لە قوتابخانەى ناوەندىي ھەلەبجە، ھەموو سى شەممەيەك، پاش نيوەرۆ، كاترمير سى و نيو، كاتى دەھاتە پۆلەكەو، يەكسەر بۆنى عارەقى زەحلاوى بالاو دەبۆوە. ناجىيە فەندى لەناو پۆلەكەدا، بى ئەودى سەيرى ھىچ قوتابىيەك بكا، يەك دوو جار، بە دريرى و پانىي پۆلەكە

- ئاخر، ئيتر؛ ئەمە جەنگە كورى خۆم.

- جهنگی نیّوان دوو حکوومه تی عیّراق و ئیّرانه؛ جهنگی من نییه. من جهنگم لهگهل که سدا نییه.

- ناشبیته ییشمهرگه؟

- حەزناكەم ژيانم سەرتاپاي لەناو ئەشكەوتان و لە ناو تەراشان بەھەدەر بروا.

- ناشبیت به جاش..

- نهخیّر؛ نامهوی سومعه و کهرامهتم بشکیّت و تا ههتایه ههر رووزهزردی میللهته کهم بم.

باوكم، ليه تووره بوو:

- ئى، دە، كـوړم؛ ئەمـرۆ ھەمـوو خـەلك يان جـاشن، يان عـهسكەرن، يان شمەرگە...

باوکم راستی دهکرد: جهنگی عیراق و ئیران خهانکی به بیلایهن نههیشتبوّوه. له رووی باوکم راوهستام:

- وايه، به لام من نابمه هيچيان.

باوکم توورهتر، هاواری کرد:

- ئى، دە ھەر رۆژىكە ئىستىخبارات و پۆلىس لىنمان وەژوور دەكەون و قۆلبەندت دەكەن، بەبەر چاوى ھەموو خەلىكەوە گوللەبارانت دەكەن! ئەو وەخىتەش دايكت لەحدىمەتان شىت دەبىت و منىش دەبى لە داخى ھەمووتان خۆم بكورم!

گوڵنۆش نەيھێشت نائارامى لەوە زياتر رۆحم بكرۆژێ: پێنج صەد دۆلارەكەى لەناو دەستم دەرھێنا و پەستايە گيرفاغەوە:

- ھەڭيگرە!

من تهماشاي ئهوم دهكرد.

گوتى: دڵ له دڵ مهده. برق!

گولننوش ئەمەى گوت و تەماشاى دايكمى دەكرد «كە لەسەر پيپيىلكەيەكى شكاوى حەوشەكەمان بەتەنيا دانىشىتبوو، دەگريا». پاشان گولننوش بە دەنگيتكى گرياناوى و لەھەمان كاتدا بە ئازايەتىيەوە وتى:

- له دووره ولاتیدا تو ئهگهر بشمریت، به مردنی خوّت دهمریت؛ نهوه ک لهم جهنگه نهفره تبار و بی مانایه دا بکوژرییت.

من چاوه کانم له وکاته دا پر ببوون له فرمیسک، وتم:

– دەترسىم.

نیگاری سهر بهرگه بالیف و پهرده و چهرچهفهکانیش له مالهٔکهمان کوّتاییان پیّ هات. قهلهمرهنگ و تابلوّ و لاپهره رهنگاورهنگهکانی منیش، تهنیا مانهوه. ههرچوّنیّ بیّ، وا تیّ دهگهم ههر له سیونگهی ئه و یادگاره شیبرینانهی روّژگاری جارانهان بوو، که له سهرهتای بههاری سالّی ۱۹۸۲دا، کاتیّ من خهریک بووم سهری خوّم ههلدهگرت و به یهکجاری مالم بهجیّ هیّشت؛ له روّژی مالناواییمدا، پیّنج صهد دوّلاری کاشی له دهست نام، گوتی:

- هاني دارا، ئهم پينج صهد دۆلارهم لي وهربگره.

من سەيرى پينج صەد دۆلارە غەمگينەكەي ناو دەستى خۆمم دەكرد و خەريك بوو بگريم، ئەو گوتى:

- هه لّی گره، دارا، نهوه ک له ههنده ران، له و لا تی غهریبیدا بو فلّیههیه کیان بوّ قهله مرونگیک دهست له نهم و نهو پان بکهیته وه.

من لهو دهمه دا هه ستیکی سوگواریی قوول، له تاو ئه وه ی که چه ند ساتیکی دیکه ده روزیست من (گولنوش و دایکم و ده رگیرانه که شم، هه موو ناشنا و خوشه ویستیکی دیکه شمم به جن ده هیشت) ته بای ده ستیکی ژه هراوی، چرنووکی له روز حم گیر کردبوو. قولپی گریانیکی به سوز له سینه مدا په نگی ده خوارده وه.

من تهنیا دوو ریّگام له بهردهم مابوو: یا دهبووایه جلوبهرگی سهربازی لهبهر بکهم و بچم بوّ جهنگ و، ببم به ئامیّریّکی دهست دکتاتوّریه تی حزبی به عس؛ یانیش دهبووایه سهری خوّم هه لگرم و به و لاتان که وم.

ئه وکاته ، جاری هی شت حزبی به عس ده ستی نه کردبووه ثه نفال کردن ، به لام تازه پیاوی خیران و ماله بارزانییه کانی گواستبوّه و بی سهروشویتنی کردبوون. پیاوی به ته به مه ماه که به داوکمی پی چاوترسین کردبوو ، به تایبه تیش له و ماوه یه دا که تازه ته ته به ند هه فته یه که بوو مه یتی سه میری کوری مامم له قادسیه ی صه دامه وه گه را بوّوه هه له بجه : مه یتی سه میر ، بی له سه رنووسینی هیچ ناونیشانیک ، له به رده مزگه و تی گه و ردی هه له بجه ، له ناو داره مه یتیکدا فری درابوو ، له سه ری نووسرابوو «استشهد فی دیزفول» . هه رله و ماوه یه شدا ، روّژیکیان حزبی به عس حه و تی گه نجی فیراری جه نگی له ناوه راستی مه یدانی ناوشار له حه و تکو له گه دا به ست بوده و گولله بارانی کردبوون بو نه و دی گه نجی دیکه چاوترسین بن و چیتر له خزمه تی سه ربازی رانه که نی ناوم به شله و اوی ها ته ماله وه و ده ستی کرده قه ناعه تی پی رانه که گوتی:

- كورم، ئاخر، تۆ زانكۆت تەواوكردووه...

- ئىخ!؟

- ناچيته عهسكهري؟

ئهمهم وت و ئيتر له پرمهي گريانم دا.

- مسيوو!

دەنگى بارمانەكە رايچلەكاندم.

«توولووز!». سهرم بهرز کردهوه و سهیری بارمانه کهم کرد، زهرخهنه یه کی بوکردم. تم:

فەرھاد پيربال

«نيو مريشكي سوورهكراو، تكايه»، «لهگهل فريت و شهربهتيكي پرتهقال».

2

ستاند و بزرد و جانتاکهمم خسته سهر شاغهوه، جانتایهکی دیکهش به دهستهی چهپمهوه، بهرهو ناو بازار بهری کهوتم.

هیلاکیی نهخهوتن، ماندوویی ههشت سه عاتی ناو شهمه نده فه رکه مینک له گیانم تهریب و و نه باش بوو، به ده م نانخواردنه وه ئیسراحه تینکی باشم کرد. بیرم له وه ده کرده وه که ده بووایه بچم له ناو بازار ئوتینلینک بدو زمه وه بوئه وه ی که لوپه له کانمی تی بهاویم.

ئهمه یهکهم جارم بوو له پاریسهوه بیّم بوّ توولّووز. ناو شارهکه شارهزا نهبووم. وهک ههر گهریده یهکی ناموّ که تازه دهگاته ناو شاریّک، غهریبانه دهروّیشتم و چاوم به دهروره بری خوّمدا دهگیرا.

دوو شهقامی دریّری پان و پوّ له بهرده مما دریّر ببونه وه. جویّباریّکی ئارام له ناوه راستدا له یه کتری جودا کردبوونه وه. هه د دوو کهناری جویّباره که ، ویّرای هه د دوو شوّسته کان، به دارکاژ و دارچناری بلّند و سه رکه ش چنرا بوون. چلّه پوّپ و لقه کانیان، زوّر به رزتر له لوتکهی ئاپارتمان و بینایه و دوکانه کان (که زوّربه یان به که رپووچی سوور بینا کرابوون) به کره بایه کی فیّنک هیّورهیّور ده له نجانه وه. نهشته و ئارامییه کی خوّشیان پی ده به خشیه.

تووڭووز!

شاری (توولووز لوّتریک)، ئه و هونهرمهنده گهورهیهی که له تیاتروّخانهی (ئاشی سوور) له پاریس سهری نایهوه و رهنگی سوور کوشتی! سهیره، ئه و هونهرمهنده بوّچی ئهم شاره ئارام و خوّشهی خوّی جیّ هیّشت و هاته پاریس؟ بوّچی هاته ناو ئه و ئاشه سووره روّحرهتینه؟

دویّنی شهو، پیش ئهوهی سواری شهمهنده فهر بم و پاریس بهجی بهییّلم، لهگهل

نهریمان، خهلیل، بیخان، شازاد، سیامهند.. ههر بهبوّنهی ئهم سهفهره له ناکاوی منهوه، له قاوهخانهکهی (موّفاخت) دانیشتبووین باسی «رِهنگی سوور» و فیگهره رووتهکانی ئهو هونهرمهندهمان دهکرد.

نهریمان دهیزانی که من لهم سهفهرهمدا نیازم وایه چهند رِوّژیکیش له توولووز بینمهوه، وتی:

- کهواته دارا، تو کاتی دهچیته توولووز، سهریکیش له مـوّزهخانهکهی توولووز لوّتریک دهدهی!

- باوەرناكەم.

- بۆ؟

- چونکه مۆزەخانەکەى توولووز لۆترىک لە شارۆچکەيەکى دىکەيە بە ناوى ئەلبى، نزيکەى سەعات و نيوێک لە سەنتەرى شارەكەوە دوورە.

نەرىيان دىسانەوە كونجكۆلانە دەيويست قسەم لى دەربىتنى:

- ئەدى دواى تووللووز؟

- ئىخ؟

-يەكراست بەرەو بەرشەلۆنە دەرۆى؟

دەمويست وەلامى بدەمەوه بلايم «جارى نازانم»، سيامەند وتى:

- بەخوا تۆش سەيرى، دارا.

وتم: بوّ؟

وتى: ئەدى بەم ھاوينە خۆشە كەس پارىسى بەجى ھىنشتووە بۆ بەرشەلۆنە؟

- باشه، تۆ دەچىتە تووللووز يان دەچىتە بەرشەلۆنە؟

شازاد لهجياتي من وهلامي دايهوه:

- دەچىتە توولووز، لەوىشەوە دەچىتە بەرشەلۆنە.

بيّجان كهبابي دهجوو، وتي:

پیاو بهم گهرمایه تا له پاریسهوه دهگاته بهرشهلوّنه، لهناو گهرمای شهمهندهفهر،
 پیسقانی دهرزیّ.

خەلىل لە شوپنى خۆيەوە، بە دەنگى بەرزى سوعبەتاويى خۆيەوە تىنى ھەلكرد:

- ئەو لە بەرشەلۆنەش خوارتر دەروا.

- بەرەو كونى؟

- بەرەو كەنارەكانى زەرياي ئەتلەنتىك...

-کەس نازانتى بەرەو چ گونديّك!

- مەگەر تەنيا خوا بزانى دارا بەرەو كوى سەرھەلدەگرى.
 - سەفەرى عومرە..
 - دهچیته «جهزیرهی و اق و اق»!

بهم قسمیمی خهلیل، ئیتر ههموویان دایانه قاقای پیکهنین. منیش، بیدهنگ، شەرابە ھەنارىيەكە نەشئەيەكى خۆشى پى بەخشىببووم، زەردەخەنەيەكم كرد و بە خوشه ویستییه وه تهماشای خهلیلم ده کرد. ههمیشه دلم به له هجه خوش و قسه خۆشەكانى خەلىل دەكرايەوە.

ئاگام لني بوو، ئهو شهوه، لهبهر ئهم سهفهره لهناكاوهي من، هاوريّكانم گالتهكردن و رابواردنیان به «دختور نووری» به ته واوه تی لهبیر چووبوّوه. شه وانی جاران که دادهنیشتین، هدر کاتی بیانویستایه بکهنه گولامهزیک و بیانویستایه شهوبیرییهک به سوعبهت و ییکهنین و قسمه خوش بهسه ر ببهن، «دختور نووری» و دوکانه کهیان دەكردە بنيشته خوشهى سەر زارىيان. هەموو جارىك تەنيا ئەوەندە بەس بوو كە یه کیّکیان له ئهوی دیکهی بیرسیایه:

- ئەرى دختۇر نوورى خەبەرى چىيە؟

ئیتر دہستیان ہے دہکرد.

نووریی بهستهزمان! خهلکی قامیشلی، سیزده ساله ئاوارهی ئهم ئهوروویایه بووه و ئيستا له ياريس گيرساوه تهوه. له بهرامبهر باغي لووگزهمبوورگ بو خوي كووشكيكي بچکوّلانهی کردوّته و و روزنامه و گوقاران دهفروّشیّ. به قسمی خهلیل، گوایه جاریکیان نووری گیراویه تیهوه که ئهوکاتهی هیشتا له قامیشلی بووه، ییش ئهوهی سهري خوّى هه لبگري و ئاوارهي ئهورووپا ببيّت، له روّژي مالئاواييدا به دايكي خوّي

- دایه، دهچم له زانکویهکی پاریس له پزیشکی دهخوینم، ده به دختور.

ئيتر لهو رۆژەوه كه ئەم قسميمى، لهو چێشتخانەيمى مۆنماخت، بۆخەليل و هاوريكاني گيراوه تهوه؛ بوته پيكهنين و ههرا. ههر لهو روزهوهش ناويان لي ناوه «دختور نووری»: چونکه له جیاتی ئهوهی له پاریس ببیته دختور، هاتووه دوکانیکی له بهردهم باغی لووکزهمبۆرگ کردۆتهوه و رۆژنامه دهفرۆشني!

ئەوەيە ئىتر، ژيانى منيش لە يارىس وەك ئەم نوكتە سارد و غەمگىنە سالانتكى زور بوو ببووه شتيكي روتين و سواو. تا له پاريس مابايه تمهوه، دهبوايه ههموو روز، ههموو روَّژ به ههمان شيّوه، ههر ههمان شت ببيستمهوه: هيچ شتيّكي تازه له ژيانم

من ئەوا حەوت سالىي رەبەقە لە پارىس دەۋىم. ئەگەر حەوت سالىي دىكەشى تىا

بمینمهوه، ژیانم - دلنیام - ههر ئهوه دهبی که بوو: بهیانیان، کاتژمیر حهوت و نیوی به یانی رهینی بهوه، میترو بگره «نیو سهعت لهناو میتروّ» بچوّ سهر کار، یاش نیوهروّ بگەرتوە ژوورە بچكۆلەكەت، بەيەلە نانتك بخۆ، دووشتك بگرە، دىسان راكەرە بەرەو مۆنماخت؛ ستادەكەت ھەلدە و چاوەرى بە تا كەسىنىك دى و دادەنىشىنى، ئۆتۆماتىكيانە وينديه كى بديدلهى بازرگانيايندى بۆبكيشه، ياشان كەسيكى تر، تابلزيهكى تر، دووى تر، سيّى تر؛ ئينجا كه ئيّـوارهش داديّ، ديسانهوه سـتاد و بوّرد و كهلويهلهكانت بيينچەوە، ھەلتەك ھەلتەك، بەرەو چىشتخانەكەي مۆنماخت تا نىپوەشەوان بەدەم خواردن و خواردنه وه و گوی له سوعبهت و پیکهنین و ههرای هاوریکانت بگره که چون به دختور نووری یا به په کتری راده بوټرن و پاشمله باسی په کتر ده کهن؛ ئینجا نیوه شهوانیش که تهواو سهرخوّش دهبیت و ههستی بیّکهسی و غهریبایهتی و فیگارییهکی بن سهر و شوین به تهواوهتی گیانت داگیر دهکا، به داهیزراوی و رهتاوییهوه دوایین میتروی نیوهشهو بگره، بچورهوه ژووره سارد و تاریکهکهی خوّت: دانیشه، بهدیار قاوەيەكى ساردەوە، ھۆن ھۆن بەسەر وينە فۆتۆگرافىيەكانى سيزدە سال يېش ئېستەتەوە بگرى! حەيف! خۆشىپى ھەمبور ژيانت، لەوانەيە تەنيا ئەر شەرانەي يشبورى شەممە و يه كشمه مووان بيّت، كه جار جار له گه ل (رووزين)، يان له گه ل ههر ئافره تيّكي ديكه، كه ئەو شەوە پنى خۆش بووە لەگەلت بنتە مالەوە و شەونكى جياوازت لەگەل بەسەر ببات؛ ئەدى چى؟ چى لەناو ئەو حــەوت سـاللەي رابردووي ژيانت لە پاريس بەدى دهکهیت که نهمرو دلت خوش بکا و داهاتووت - هیچ نهبی بو ماوهیه کی کهم -مسـوّگهر بكا!؟ هاورێكانت ئارەزووى خوٚيانه، لهوانهيه ئهوان چێژێكى تايبهت لهم رۆتىن و لەم شىرە ژيانەي خۆيان بېيىن.

سهيره! بهدريّرايي ئهو سيّ شهوهي دوايي، لهوهتهي له شازاديان بيستبوّوه كه من نيازي سەفەريْكم ھەيە، ھاوريْكانم، يەك يەك، ھەر لە خەلىلەوە تا دەگاتە بيّجان و بههجهت وهلي و كامهران، ههموو تيوارهيهك، ههر كه دهگهيشتنه چيشتخانهكه و دادهنیشتن، یه کهم پرسیاریان لهبارهی سهفه ره کهی منه وه بوو! هه ستیان ده کرد که نهم سەفەرە لەناكاوەي من سەفەرىكى ئاسايى نىيە، تووشى نامىزىي و سەرسورمان

- كۆنە ياريكى لە شارى ئەلبى ھەيە. تا ئەلبى دەچيت و دەگەريتەوە.
 - نهخير، به يه كجارى پاريس بهجي دههيلٽيت و ناگهريتهوه.
- حهتمهن ژنیکی که ترهی دهو لهمهندی باشووری دوزیوه ته وه و «شووی پی دهکا».
 - باشه ليّره، له ياريس، له چيي كهمه؟ ئهم كوره زوّر شيّته!
 - ئەگەر مەسەلەكە ژن و ژنخوازى بيت، خۆ ئيرە بۆ ئەو مەسلامحەتترە.
 - وه لا راست ده کا: پاریس پره له ژنه جووله که ی پورتوگالیی که تره ی جوان. .

- دارا گیان، ئیمه ههموه مان ههریه که و حهوت ههشت ساله له پاریس دووره ولاتين، زهلامي وا ههيه ههژده ساله ئاوارهيه و ولاتي خوّى نهديوه. ئيمه تازه تهواو بووين؛ بۆ ھەر كويىيەك بچين، ھەر ئاوارەين..

- بو ههر والاتيك بجين ههر بي والاتين.

- دانيشه، لهناومان عينهوه!

سیامهند رووی کرده بیجان:

- ستاد و جانتا و كهلويهلهكاني نابينن!

بيّجان، وتبي:

- ئى باشه باش .. ئىمه هەر ھىچ نەبى لەبەرئەوەى ھەموومان كوردىن؛ با پىمان بِلْيِّت بِوْ كُويْ دِهْجِيْ، بِوْ كَامْ شَارِ؟ ئَهْگُهُرْ خُواْ نَهْكَا شَتَيْكَى بِهُسَهُرُهَاتَ!

لهودهمه دا له گهل شازاد تهماشای په کترمان ده کرد. سیامه ند وتی:

- راست دهکا، دارا! بۆکام شار دهچی، بۆلای کنی؟ با بزانین! بهراستی.

منيش ئيتر گهيشته تينم، وتم:

- دەجمە سانتياگۆ.

نەريان، سەرسورماو، يەكسەر گوتى:

- سانتياگۆ لەكوپيە؟

– كام سانتياگۆ؟

شازاد لەسەرەخۆ بۆي روون كردنەوە:

- شارۆچكەيەكى بچكۆلەيە لە باكوورى ئىسپانيا..

بيّجان گوتي:

- من باوهرناکهم ئهم شاره لهسهر نهخشهی جوگرافیای دنیادا بوونی ههبیت.

- لەسەر سنوورى زەرياى ئەتلەنتىكە.

خەلىل دەنگى بەرزكردەوە:

- نالنيم! دهچيته جهزيرهي واق واق.

- سانتياگۆ دى كۆميۆستێللا.

سيامهند رووي له من كرد:

- بۆ دەچىتە ئەو شوپنە لاتەرىك و دوورە، دارا؟

خەليل گوتى:

سيامهند ئهم قسهيهي خسته سهر قسهكهي ييشووي بيحان:

- خواخواشیانه میرد به پیرهکوریکی روزهه لاتیی وهک ئهو بکهن.

- دارا زور موعجيبي ئەندرى بروتۇنە، دەچى بۆئەوەي لە ئاسەوارەكانى باشوور ورد

نەرىمان، بنى ئەوەي ئاگادارى ھۆ و ئامانجى سەفەرەكەشم بنى، ئەو وەلامەي دانەوە.

- ئنجا برۆتۆن چووە ئەفرىقا.

- جا كيّ ناليّ ئهويش لهويوه ناچيته ئهفريقا ؟

هاوريّكانم، ههموويان، كونجكوّلانه حهزيان دهكرد بزانن لهم سهفهرهدا بهرهو كويّ دهچم؟ دهچمه كام ولات، كام شار؟ بزچى دهچم؟ بهرهو لاى كنى؟ تاكهى ههر لهوى دەميننمهوه! منيش ئيتر له شهوى يهكهم و تهنانهت له شهوى دووهميشدا، وهلامى هيچ یه کین کیانم نه ده دایه وه ، هه میشه ده مگوت: «جاری نازانم».

خەلىل وازى لى نەدەھىنام، دەپگوت:

- چ نازاني؟

- نازانم دەچم يان نا.

دویننی شهو، پیش ئهوهی چیشتخانه که بهجی بهییلم و بهرهو ویستگهی شەمەندەفەرى ئۆستەرلىچ بەرى بكەوم، ستاد و بۆرد و جانتا و كەلوپەلەكانى خۆمم ئاماده كردبوون و له تهنيشت ميّزهكهم، له پال خوّمم دانا بوون؛ كاتيّ سيامهند هاته ناو چینشتخانهکه، جانتا و کهل و پهله پیچراوهکانی منی بینی، یهکسهر، پیش ئهوهی بچی لهسهر کورسییهک، له دهوری میزه دریژهکهمان دابنیشیت، تهماشایهکی جانتا و کهلوپهلهکانی تهنیشت میزهکهی منی کرد و وهرسوورایهوه لای کورسییه چوّلهکهی

- ئەوە بەراستىتە، دارا؟

- چي؟

- سەفەر دەكەي!

تهماشای نهریانم دهکرد، که دوای ئهو هاته ژوورهوه؛ گوتم:

- بەلىي.

سيامهند ديار بوو ييي ناخوش بوو:

- بەراستى دارا، ئەم سەفەرە لەناكاوەي تۆ، لە جۆرە سەرھەلگرتنيك دەچىخ.

نەرىمان وتىي:

- تۆبلى تەنانەت لە جۆرە شىتىيەكىش!

هه ار هه للى دايه:

- كاكه، بهسه! وازى لتى بينن با بروا! بوو به چى؟

خەلىل بە خۆتى ھەلقورتاندنى شازاد كەمىك سەغلەت ببوو، رووى لە بىخان كرد:

- بهدووای هونهردا دهگهرێ، قهیناکه؛ بهلام با کاک شازاد مزایهداتمان لهسهر نهکا!

- مزايهداتي چيم کردووه؟

- تۆچونكە خۆت شاعيرىت و نازانى رەسم بكەيت، واتى دەگەي ئىمەي ھونەرمەند ههموومان «له مونارت كهوتووين و» بازرگاني به رهسمهوه دهكهين؛ تهنيا دارا هونەرمەندى راستەقىنەيە.

- نەختر..

- با، له شويني تريش ئهم قسهيهت كردووه.

من ليرهدا دهبوايه قسهيه ک بکهم، گوتم:

- ئى بۆچى؛ چما من بۆ خۆشم پۆرترىت ناكەم؟

خەلىل رووى لە نەرىمان بوو كە ھەر پىنى دەگوت «بىبرەوه». لەناكاو گوتى:

- ئني، من چيم گوتووه؟ ده ڵێم: گوند و سروشت و ئهم جوّره شوێنانه بوٚ ئێمه دهري ناهێنێ. تەنانەت ئێستا كوردستانيش، بە نيسبەت ئێمەوە، وەك گوندێک وايە، گوندیّکی پیسی سهدهکانی ناوهراست؛ چیتر ناتوانین تیّیدا بژین..

شازاد بەسەر خەلىلدا گرژ بۆوە:

- كه خەلكى وەك تۆچىتر ناتوانن بگەرىنەوە لە كوردستان بژين، ئەمە لەبەر ئەوە نیه که کوردستان گوندیّکی پیسی سهدهکانی ناوهراسته.

- ئەدى لەبەر چىيە؟

- لەبەرئەوەي ئەمرۆ، ئەگەر خەڭكى وەك تۆ بگەرىتەوە كوردستان، نە شەھادەيەكت هه یه پیّی ته عین ببیت، نه کاسبییه ک لیّره فیّر بوویته.. دهست و پیّ سپی، لهویّ چی بكەيت! بەراستى، تۆ بە كەڭكى چىي كوردستان دىيت، بۆچى بگەرىيتەوە؟

- بۆخۆمان ليره، هەتا ھەتايە بازرگانى بە رەسم و ھونەرەكەمانەوە دەكەين و بۆ خۆمان ھەر پارە كۆدەكەينەوە.. وا نىيە؟

- ئەمە تۆ خۆت دانى يىدا دەنىيى.

- توش بو خوت تا هه تایه بی ئیش و بی پاره و بی مال و حال ههر خوت به شيعره کانت و به شههادهی دکتوراکه ته وه هملبکیشه. - باييرهگهورهي لهوي نيژراوه؛ دهچيته سهر مهزاري.

نهریمان و بینجان به قسه کهی خهلیل دایانه قاقای یینکهنین.

- كەس لەوى دەناسى؟

وتم: «بهلّي».

شازاد زەردەخەنەپەكى كەپفخۆشانە روخسارى گەشاندەوە، وەك ئەوەي ئېتر نهێنيەك بدركينني، لهسهر ئاوازي خويندنهوهي شيعره خوشه پر له ههستي غهريبيه كاني، رووي کرده من:

- لمويّ، گوڵ و دەزگيران و ئاسمان و ماڵ و ولات و.. همموو شتيّكي ديكهي ليّيه! خمليل ههر دوو دهستي بهرز كردهوه، وهك ئهوهي ئيتر دللي به تهواوهتي ئاوي خواردبيتهوه، بهدهم پيکهنينهوه وتي:

- ئەوي، گوڵ و دەزگىيران و ئاسمان و ماڵ و ولات و. . ھەموو شتێک، ھەموو شتيّكي ديكهي ليّيه! ئهڵڵاه.. شيعره! كورينه، ساحهقي وايه ئيّمهش ههموومان بەگەلى بكەوين!

شازاد گوتی:

- ئنجا به راستى ئەوى شويننى رەسم كردنه!

خەليل گوتى:

- گوند و سروشت و ئهم جوّره شوێنانه بوّ ئێمه دهري ناهێنێ، کاکه!

- ئيمه تازه له پاريس راهاتووين؛ كيلۆمەتريك له پاريس دووربكهوينهوه دەمرين. .

له برسان...

- له بيّ مالّييان..

- له بيّ يارهييان...

شازاد گوتى:

- دارا بهدووای یارهدا ناگهرێ.

خەلىل گوتى:

- به لني، دارا به دواي باپيره گهورهي خويدا ده گهري: له سانتياگو نيزراوه.

شازاد گوتى:

- خەلىل، بەس ھێندە ئىھانەى ئەو برادەرە ئازىزەى خۆت بكە!

- ئیےاندی چیم کردووه؟ ده لیّم لهوانهیه بهدووای گوّری باپیرهگهورهی خوّیدا بگەرى.

- نەخير، بەدوواي ھونەردا دەگەرى.

- بەراست؟
- بەراست.

بيّجان به غهمگينييهوه گوتي:

- شازاد بگەرىتەوە كوردستان و . . دارا سەرى خۆى بەرەو سانتىاگۆ ھەلبگرى . . ئيتر پاريسمان لئ چۆل دەميننيتەوه.

نهریمان رووی کردهوه دارا:

- هەر بەيەكجارى لەوى دەۋىت؟

- هەر بەيەكجارى لەوى دەۋىم.
- كەواتە ئىدى چىتر نايەيتەوە پارىس.
 - لەو انەيە.
 - چۆن؟
 - جارجار، به سهفهر.

له وكاته دا، ديسان بيده نگييه كي سه رسورمين بالي به سهر دانيشتني سهر میزه که ماندا کیشا. ته ماشه یه کی شازادم کرد، پاشان ته ماشایه کی کاتژمیری قه د ديواري چيشتخانه کهم کرد و ههانسامهوه گوتم:

- درهنگه.

شەمەندەفەرەكەم سەعاتىكى تر بەرى دەكەوت.

كاتى خەرىك بووم چىشتخانەكەي مۇنماخت بەجى بهيىلم و بچمە ويستگەي شهمهندهفهر، نهريمان و بيجان و شازاد لهگهلم ههلسانهوه، بيجان وتي:

- تا ويستگهى شهمهندهفهر لهگه لت ديين.

سيامهند و خهليل لهسهر ميزهكه، له شوينني خوّيان نهبزووتن، سيامهند دهستي تەوقەي بۆ درێژكردم، وتى:

- دەي، دارا سەفەرىكى خۆش.

ئينجا خەلىل لەناكاو ھەلسايەوە، پىكەنى و باوەشى بۆ كردمەوە:

- دارا گیان، ببووره، من ناتوانم بیم بهریت بکهم، چاوهریی (کریستین) دهکهم. پیش ئەوەي بگەينە ئیسگەي شەمەندەفەر، لەریگادا بیبجان بە ئاوازیکي غەمگىنەۋە دەنگوت:

- دارا، که دەرۆى، بەراستى شوينت لەناومان ديار دەبىخ. نامەمان لى مەبرە!

- هەلبەتا؛ چونكە ئەو پۆرترپتە بازرگانىيەي كە تۆ بۆ توورىستەكانى مۆنماختى ده که یت، له کوردستان به دوو دیناریش که س لیّت ناکری !

- ئەدى بۆچى كە دەلىيم كوردستان گوندىكى سەدەكانى ناوەراستە؛ لىيم توورە دەبى؟ له ولاتيكدا هونهر نرخى نهبيت و جوانى قهدرى نهگيريت.. گوو بهو ولاته! توش لهم پاریسـه ههر له برسـان بـکړووزێرهوه و با ههر بهلهدیه بهخـێـوت بکا.. همی شـاعـیـری

شازاد گوتى:

- تۆ خـۆشت بەلەديە كـەم بەخـيـوى نەكردووى، خـەليل. باش نيـيـه من بيـر لە چارەسەرتىك بۆ خۆم دەكەمەوە.

- چارەسەرەكەت ئەوەيە كە چاوەرى بكەيت حزبە كوردستانىيەكان مفاوەزاتىك لهگهل رِژیم بکهن بوّئهوهی توش بتوانیت بهیه کجاری بگهریّیتهوه سلیّمانی. ههر بوّیهش ئهم قسانه دهکهیت و ئیمهت لهلا بوته بازرگان و «هونهرمهندی ساخته»!

نەرىمان گوتى:

- بەسيەتى، خەلىل!

خەلىل ھێور نەدەبۆوە:

- ئاخر، پيم ده لني كه هونه ره كهي من له كوردستان به دوو ديناريش كهس نايكريّ! ئەو بۆخۆيشى، ئەو شەھادەي دكتۆرايەي وەرى گرتووە، خەلكى ئيرە بە دوو فرەنكى سووتاو ليني ناكرن.

شازاد یه ک قسهی دیکهی کرد و ئیتر بیدهنگ بوو:

- خـه ڵکى وه ک ئيروه، تازه له پاريس راهاتوون؛ كـيلوٚمـهتريٚک له پاريس دو و رېکهو نه و ه ، دهمرن.

بيده نگيه كيى له ناكاو بالى بهسه رميزه كه دا كيشا. پاشان، بيجان له سه ره خو بیّده نگییه کهی شکاند؛ رووی له من کرد و به هیّمنییه وه وتی:

کهی دهگهرێيتهوه، دارا؟

وتم: «ناگەريمەوه».

نەرىمان بە حەپەساويەوە، بەلام بەھىيمنى، يەكسەر سەرى بەرزكردەوە:

- ھەر بەيەكجارى؟

- بەيەكجارى.

ئے پۆ؟

- دەچم لەوى دەۋىم.

رووم له شازاد كرد:

- شازاد، جاربهجار شيعره تازهكانتم بوّ بنيّره!

شازاد وتى: «باش». پاشان گوتى:

- به لام خوّ شيعريش ههر ههمان ئهو جيهانه يه كه تازه چيتر نايبينينهوه!

که گهیشتینه ناو ویستگای شهمهندهفهرهکه، نهریان ناونیشانی یهک دوو برادهری نيگاركينشي ئيسيانيي خوّي دامي، وتي گوايه كه وهختي خوّي له ڤيهننا پیشانگایهکی هاوبهشی لهگهلیان کردوتهوه و باش دهیانناسی، ههروهها پیشنیهادی ئەوەى لى كردم كە لەسەر رىگەمدا لە (بەرشەلۆنە) دەتوانم چەند شەويك لەلاي ئەو برادهرانهی بمینمهوه، بهم بونهیهوه بهرشهلونهش ببینم.

كامەران دەفتەريكى بچكۆلانەي لە باخەلنى دەرھينا:

- قەرەنى جەمىلىش لەوى دەۋى.

نهریمان، که زووزووه نامهی ئهو هاوری نیگارکیشهمانی بهدهست دهگهیشت، وتی:

- نا، لهوي نهماوه. ئيستا چۆته «مۆسكۆ».

بيّجان لايهرهكاني دهفتهرهكهي دهيشكني:

- ئادريسەكەي جەعفەرىشىم لايە.

- جەعفەر كاكەيى؟

من وتم: «نا، باوهرناكهم».

- چي؟

- باوەرناكەم لە بەرشەلۆنە بىنىمەوە.

وتم: تەنىا چەند رۆژنىك لە توولووز دەمىنىمەوە، بۆ ئەوەى ھەندى پارەى دىكەم دەست بكەويت. ئىتر لەوپوه يەكسەر بەرى دەكەوم، دەرۆم.

- يەكسەر بەرەو سانتياگۆ؟

له ليوارى هيللي شهمهندهفه رهكان راوه ستابووين. بيجان رووي لي كردم:

-سانتياگۆ له بهرشهلۆنهوه چهند دووره، دارا؟

شازاد پیش من، بهزهردهخهنهیه کی پر نهشئهوه، وهالامی دایهوه:

- بیست و حهوت سهعاتی ناو شهمهندهفهر.

فەرھاد ييربال

- ههركه گهیشتیته ئهوی و له شوینیک گیرسایتهوه، ئادرهسی خوتمان بو بنیره! شازادیش دهیگوت:

- ئەوەيە ئىتر، ئىمەش لىرە، وەك جاران درىۋە بە ۋيانە رۆتىنە ئاوارەييەكەي خۆمان دەدەين.

- به رۆژ كاركردن و به شهو ئيره.

- سیامهند ههر کریکارییهکهی خوی و کارگه پر مهکینه و دووکه ل و ئاسن و وايهره کاني. بينجان ههر تهرجهمه کردني فارسي - فهرهنسي و دايهره چکولانه کهي له يلاس ديتالي. بههجهت وهلي خوّى و بينجوه يشيلهكهي له كوختهكهي خوّيدا له قاتي حهوتهمی ئاپارتمانه کهی له ژاڤیّل. کامهران و مامهند و نهریمان و خهلیلیش ههر نیگار كيشان و مۆنماختەكەيان..

شازاد هینشتا قسه کهی خوّی ته واو نه کردبوو، نه ریمان به زهرده خهنه یه کی غهمگینه وه يێ کەنى:

- شازادیش، ههر حهراسه تی شهوانی ئوتیله کهی و شیعره کانی...

شازاد رووی کرده من:

- ئەوەيە ئىتر، باش دەكەي دەرۆي، دارا گيان!

ههموومان، بيدهنگ، لهژير دارعهلهتريكه دريژهكاني سهرشوستهكهدا دهروشتين و هیچ قسهمان نهدهکرد. لهوکاتهدا ههستم به سوگواری و غهمگینیهک دهکرد که من دروستم كردبوو. سهبارهت بهمه، زور دلم تهنگ بوو. ههستم به بيزهوهنيي خوّم دهكرد. من مادام بریارم دابوو بروم و بهیه کجاری پاریس جی بیّلم، نه دهبوایه به کهس بلیّم که دەرۆم. لەو كاتەدا، ئەو رۆژەم بىر ھاتەوە، كە چەند سالىنىك لەممەوبەر مال و برادهره کانی خوّم له هه لهبجه بهجی هیشت؛ خهریک بووم بهیه کجاری مال و حال و ولاته که مم به جنی ده هینشت و به ره و غه ریبی به ری ده که و تم: له دوّلی گولان، له و دیو هه له بجه، حمكيم و حيكمه ت و كه ريم و سهردار، جانتا و كه لوپه له كانيان بق هه لگرتبووم و دهیانویست تا ئه و کاتهی له گزرستانه کهی گولان ده په رمه وه و له سنوور ئاوادەبم، بەرپىم بكەن. حىكمەت دەگريا، دەيگوت:

- دارا گیان، وا دەرۆي. بەم نزیكانە ئیمەش ھەر وەك تۆ ھەللەبجە بەجى دیلاین و دەكەوينە دوورەولاتى.

لهسهر شوّستهکه، بهدهم بیر هاتنهوهی یادگارییهکانی ئهو روّژگاره دووره دهست و شیرینه، هیّور هیّور ههنگاوم دهنا و له دلّی خوّمدا دهمگوت: «نُهوهتا، وا دیسانهوه له كۆمەلايك برادەر و خۆشەويسىتى دىكەم دادەبرىيم»، «پارىس بەجىي دەھىيىلىم و بەرەو گوندیّکی نهدیتی و نمناسراو سهری خوّم هملّدهگرم» ، «ئهوهتا.. وا دیسانهوه ولاتیّک شازاد رووی خسته سهر من. سهیری چاوهکانیم کرد، وتم:

- راست دەكەي.

خەلىل ھەلىدايى وتى:

- ده وه للاهي، كوري كوريشمان چيتر ولات نابينيتهوه. ههتا ماوين ههميشه ههر له دوورهولاتي و ئاوارهييدا ژيان بهسهر دهبهين.

دختور نووري وتى:

- كورد ههميشه ئاوارهيه! ههميشه ئاواره بووه، ههر به ئاوارهييش دهميننيتهوه.

- كورينه، بهخوا، نوورى دختوره و دهيزاني.. راست دهكا!

بهههجهت وهلى له سوچى ميزهكهوه، دهنگى ههلبرى:

- ئن باوكم ئاخر، ئيتر له پاريسهوه بهرهو كون؟

بهم قسمیهی بههجمت وهلی زور سهغلهت بووم، چونکه یهکسمر ئهو قسمیهم بیر هاتموه که شازاد بری گیرابوومهوه: بههجهت وهلی چهند روزیک لهمهوبهر، ههر لهبارهي ئهو سهفهرهي منهوه، لهناو جهماعهتدا، گوتبووي:

- ليني گهرين جانم؛ منداله، تاكو ئيستاش ههر غهريبي دايكي دهكا.

ههروهها گوتبووي:

- ئەگەر ناوى خوشكىكى يان ناوى گەرەكەكەي بىنىن، سەعاتىك دەگرىتى.

جهماعهتیش ئیتر دابوویانه قاقای پیکهنین.

بههجهت وهلي وابزانم تهمهن سي و نو ساله. حه قده سالي رهبه قه له ياريس ده ژي، دكتۆرايەكى له بارەي «ئاينى مەسىحيەت له كوردستاندا» وەرگرتووه، جار جار دەھاتە ناومانهوه و خوّی هه لده کیر شا، ده یگوت: «دووصه د لاپه رهم به س له سه ر مەسىحىيەكانى كۆيە نووسىيوه» بەلام بە چى دەچىز؟ ھەمىشە كە باس دىتە سەر باسى کوردستان، به بیزیکهوه دهلی:

- من ناگەريمەوە، ھەرگيز ناگەريمەوە.

شمويکيان که ديسان همموومان پيکموه له دهوري ميزيک دانيشتبووين و چهند كەستكى فەرەنسىمان لەگەلدا بوو، لە گەرمەي دەمە قالى و گفتوگۆكردندا لەبارەي «دوواکهوتوویی خهانکی خوّمان و پیّشکهوتنی ژیانی ئهورووپیهکان» بههجهت وهلی به يه کينک له ميوانه فهره نسييه کاني گوت:

- ئيمه پيترولمان ههيه، ئيوهش عهقل، ئهمهيه جياوازيان.

بيّجان بهسهرسورمانهوه، فيتهيهكي دريّري ليّ دا.

نهریمان رووی له شهمهندهفهرهکان بوو، تهماشای دووری دهکرد، وتی:

- دارا گیان، وابزانم شهمهندهفهرهکهت هات.

- سەفەرىكى خۆش.

- بهخوا من دەزانم: لەدەست مشكەكانى ناو ماللەكەت ئەم پارىسـە خۆشـە بەجى ديْلْي!

له توولووز، لهناو حهمامي هۆتىللەك، لەربىر دووش، بەدەم خۆشتنەوە بىرم لەم قسهیهی خهلیل دهکردهوه و لهبهر خومهوه پی دهکهنیم.

- ئني باشه بۆكوي دەچى؟

- پيم وتي، وتم: بۆئىسپانيا.

- بۆكام شار؟

منیش وه ک ئهوه ی وه لامی مه ته لینکی لی بشارمه وه ، سه یرینکم کرد و وه لامم نهدایهوه. وابزانم نهریمان بوو، وتی:

- راست دهکا، دارا؛ پاریس، به پیچهوانهوه، ئهم وهختانهی هاوینان خوّشه.

سیامهند سیّوی دهخوارد، وتی:

- پیاو هاوینان دوو روّژ مـزنماخت بهجنی بهیّلنی، بهلای کهمهوه دوو ههزار فرهنکی

«دختور نووری» دەستى بۆ يەرداخى شەرابەكەي دريزكرد، وتى:

- بيزارييه، جانم!

ئینجا شازاد، که نهشتهیه کی نهرم غهمگینیی چاوه کانی دهدره وشانده وه، رووی کرده

- ئيمه ههميشه حهز دهكهين سهفهر بكهين، ههميشه حهز دهكهين ئهو شوينهي تێيداين بهجێي بهێڵين..

سيامهند بهتانووتهوه وتي:

گەنجىن...

شازاد به هدمان نهشئهی مدستییهوه، وتی:

- نهخير، چونکه وادهزانين ئهگهر ئهو شوينه بهجيّ بهيٽلين، ئهوا ئيتر له شويني

بچکوّلانه پرژ و بالاوهکهی - له حهوتهمین قاتی ئاپارتمانیّکی کوّن له «ژاڤییّل»، بوّ ئهوهی له مالهوه تا دهوروبهری کاتژمیّر چوار و پینجی ئیرواره بخهویّت و ئیروارهش ئیتر «بهتایبهتی ئیروارانی شهمه و یهکشه ممه»، به تهنیا، بهرهو شهقامه رونگاورهنگه کهی

«سانت دونیس» دهکهویته رێ، لهوێ، بهدهم پیاسهوه، به دریژایی کوّلان و شهقامه دریژه رهنگاورهنگهکهی سانت دونیس، چاو به یهکه یهکهی ئافرهته سوّزانییه نیوه رووتهکاندا دهگیرێ، به لکو ئافرهتیکی چاو و بروّ رهشی خرپنی «روّژههلاّتییانهی» به همرزان دهست بکهویّت و چهند سهعاتیکی خوشی لهگهلّ بهسهر ببات، شهو درهنگانیش، ئیتر رهتاو، داهیّزراو، دیسانهوه خوّی دهگهیهنیّتهوه ههمان ئهم

چێشتخانهیهی ئێره بو ئهوهی دیسان بهدهم شهراب خواردنهوه، بهدهم خواردنی دوّلمه یا ساواری کوردهوارییهوه، لهگهل برادهره کوردهکانی، «دابنیشن و تێر قسمی خوٚش بکهن و شموێکی کوردی خوٚش بهسمر ببهن». ئهوهیه، ئهم زهلامه، ههموو ژیانی خوّی،

ههمیشه بهم شیّوهیه بهسهر دهبات.

دختور نووری لهناکاو رووی پرسیاری لن کردم: - باشه، دارا، ئیسیانیا بو تو فیزهی ناوی؟

لهناو قوزاغهی بیدهنگی و ئهندیشهی خومدا راچلهکیم، وتم:

- پرسيومه، نايهوي.

نهریمان زهرده خهنهیه کی لهژیر سمیّله کانیه وه کرد، دهم و دهست سهیریّکی کردم و پیکهنی، وتی:

- بۆ دارا، تەنيا «ئىتاليا» قىزەي دەوێ.

ههرکه نهریمان وای وت، سیامهند و خهلیل و شازاد یه کسه لهف دهستیان کرده قاقای پیکهنین. دختور نووری و به هجهت وهلی پی نه ده کهنین. دیار بوو نه وان ناگاداری چیرو که کهم نه نبوون، جاری نه یانبیست بوّه، منیش ئیتر، بی نه وهی بهم پیکهنینه سوعبه تاوییه یان ته ریق بیمه وه، دهم و دهست نه و یادگاره شیرینه ی که نه وان قاقا پینی پی ده که نین و وک نه لبوومی کی ره نگینی بو ندار، یه که یه که که که و جوانه کانی، له به رچاومدا هه لده درانه وه. زهرده خه نه یه کی را رامیب خشی پیله تاسووقی، له ناو براده ره کاغدا، خسته سه رلیوه کاغه وه. من خوم رووداوه که میزیان گیرابووه:

هاوینی پار بوو، چووبوومه ئیسپانیا. له ئیسپانیا، دوای بهسهربردنی دووههفتهی خوّش له بهرشهلوّنه، خهریک بووم دهگهرامهوه پاریس. شهمهندهفهرهکهم پیّش ئهوهی بگاته سهر سنووری فهرهنسا، له یه کیّک له شاروّچکه کانی سهرسنووری دیوی ئیسپانیا، له portbou، رای گرت. من لهناو شهمهندهفهره که دانیشتبووم و جگهرهم ده کیّشا. کچیّک، له گهل ژنیّکی پیر که دیار بوو له ویستگهی ئهو شاره ئیسپانییه وه سهرکه و تبوونه ناو شهمهنده فهره که، هاتنه ناو ههمان فارگونه کهی منهوه و

ئينجا له كۆتايى قسەكانىشى، رووى كردە من و بە قيزكردنەوەيەكەوە وتى:

- ولات، ولات! ولات دۆزەخىكە، چلىپاويكە؛ بەراستى: زەلكاويكى گەورەيە بۆ خۆى! بۆكوى بگەرئىينەوە؟

من بهم قسهیهی به هجهت زور جارس بووم، وتم:

- من تەنانەت غەرببىيى زېڭخانەكانىشى دەكەم، غەرببى تەنانەت سەر گوفەك و چڭپاوەكانىش.

ئەمىش لە وەلامدا گوتى:

- تۆ پياويكى خەيالىت. لەناو وەھمدا دەۋىت.

وتم: بۆچى؟

وتى: «ئەمەي تۆ غەرببيى دەكەيت و بيرى لنى دەكەيتەوە: كوردستان نييه».

- ئەدى چىيە؟

- وههمي كوردستانه، خهيالتي كوردستانه!

منيش تووره بووم، گهيشته تينم، پيم وت:

-ئەمەى تۆش بىرى لى دەكەيتەوە: ئەورووپا نىيە..

- ئەدى چيە؟

- پیگال و پارتووس و ناولنگی ئافرەتە سۆزانىيەكانتە.

له ته نیشت په نجه دره که ی ده سته راستی منه وه دانیشتن. کچه که ، هه رکه دانیشت و دانه نیشت (خه ریک بوو جگه ره یه کی له پاکه ته که ی ده رده هی نا) له ناکاو ، که چاوی به من که وت ، وه ک نه وه ی برایه کی چه ند سال و نبووی سه رگه ردانی خوّی بینیبیت ه و ت وولّ ، نیگایه کی گه شی پاک ، پر له په روشی ، پر له خوّشه و یستیه کی گه رم و قول ، چگه ره که ی له ده ست و شک ما . قه یرینک هه رسه یری کردم . . . پاشان شله وای داگرت .

من دوای ئهوه نازانم بوچی، یه کسه رحه زم کرد بگریم. نازانم له و کاته دا، ئه و هه سته ته لازماوی و لینوانلینوی ئاسوده یی و هه م فیگارییه چی بوو، که سه رتاپای روّحمی له ماوه ی چرکه یه کدا داچله کاند! رووم کرده په نجه ره که ، که و ته بیر کردنه وه. به خوّمم وت: «سه یره» ، «ئه م کچه کییه!» ، «بو کوی ده روا؟» ، «ئه م پیره ژنه کییه له گه لمی؟».

شهمهنده فهره که به پی کهوت. من رووم له په نجهه ره کهی خوّم وه رگیّرا؛ به شیّوه یه که نهمده توانی خروّشان و داخورپانی روّحم بشارمه وه، سیّرهم گرته وه لای ئه وان. ئه ویش له ههمان کاتدا نیگای خوّی له سه رپیریژنه که گواسته وه و به دزه نیگایه ک سه یریّکی دیکه ی کرده وه.

ئەمجارەيان، راستىيمەكەي، نەمدەتوانى تەماشاى چاوەكانى بكەم. ھەستم كرد ئەويش نەختىك شلامژا.

خیرا (وه ک ئهوه ی پیّی خوّش نه بی که پیریتژنه که ههست به شلهژانه که ی به سهیریّکی به رامبه رخوّی و پیریتژنه که ی کرده وه و پاشان، وه ک ئه وه ی فرکه ی له ناکاوی په په پووله یه کی به با اوری بوّ لای ده ره وه ، بوّ لای په نجه ره که دایه وه . بینیم: دلخوّشی و ئاسوده بینه کی په مبه که و تبوونه سهر روخساری، نیوه زهرده خه نه یه کیش له سه رلیوه کانی. قهیریّک هه روا مایه وه ، رووی له په نجه ره که وه رنه گیرا. پاشان له ناکاو ، بی نه وه ی سه یه می که من هیشتا هه را ته ماشای ده که م، شله شاکا ده ناکامدا سه ری هه نبیری ، به دوو چاوی پی له شه رم و نه وین و په روشییه و هه سیری کی کردم. ئینجا وه ک نه وه ی له شتیک دلّنیا بووبیّت ، به نارامی و که می کیش به شه رمه و هه سه ری خوّی داگرت.

من ئیتر ماوهیه کی زوّر، که نیگای گهرم و پر له پهروّشی و بانگی چاوهکانی، پهیتا پهیتا گیانیان پرکردم له حهز و شهیدایی، خهریک بوو له ههمان کاتدا شهپوّلی ههستیّکی فیگاری و غهمیّکی قورسی بی ناونیشان له ناخمدا سهری دهکرد.

لهناكاو، نازانم لهبهرچى، چهند دلۆپه فرمێسكێک زانه قوولاٚيى چاوهكانمهوه و هێور هێور بهسهر روومهقدا هاتنه خوارهوه.

بی نهوهی تهماشای بکهم، ههستم دهکرد و دهمزانی که تهماشام دهکا. که سهرم هه لبری، چاوی به فرمیسکهکانم کهوت. بینیم لهناکاو روخساری گورا بوو،

حه په سانیکی تیکه آن به هه ستیکی غه مگینی له سه رنیشت. من به دوو چاوی فرمیسک تیا قه تیسماوی خوّمه وه سهیریم ده کرد. ئه ویش (که چاوه کانی هینده پاک و گه ش و روون بوون، نه ده کرا نه و هه ستی خوّشه ویستی و میهره بانییه گه رمه یان تیدا ون بینی) به سه رسورمان و حه په سانیکی بیده نگ داچله کابوو، سهیری کردم.

له شلّهژانی خوّیدا، خیّرا سهیریّکی بهرامبهر خوّی – پیریّژنهکهی کرد، ئینجا لهناکاو ههلّسایهوه، بیّ ئهوهی سهیری هیچ شتیّک بکا، بهپهلهپرووزیّ له کورسییهکان هاته دهرهوه. به ریّرهوهکهی نیّوانماندا، بهرهو دهرگای پشتهوهی من، به ههنگاوی توند و خیّرا ریّگای گرتهبهر. روّیشت. له دلّی خوّمدا، وتم: «دهچیّته تموالیّت».

که رۆیشت، ماوهیه کی یه کجار زوری، نزیکه ی ده ده قیقه ی پی چوو. له و ماوهیه دا پیریز نه که دوو جاران له سهر کورسییه که ی خویه وه ، به لای دهسته چه په وه خوی لار ده کرده و و سهیری ناو ده رگای فارگونه که ی ده کرد (ئه و رینگایه ی ده چوه سهر ته والیته که).

به خوّمم دهگوت: «لهوانهشه چووبیّته قاوهخانه که و بیهوی منیش بچم، لهوی ههر هیچ نهبی بتوانین دوو قسه بکهین».

دهمویست بچم، به لام لهوه ده ترسام پیریزنه که ههستی به نیوانما کردبی، یان ئهویش به دوامه وه بیته قاوه خانه که. ئهم هه لویستهم به جوان و گونجاو نه ده زانی. له کوتاییدا و تم: «ده چم». خهریک بوو هه لسم، ده نگی کردنه وهی ده رگای فارگزنه که و پاشانیش ده نگی هه نگاوه کانی، خاویان کردهه وه.

هات دانیشتهوه. من به غهمگینییهوه، له په نجهرهوه سهیری دهرهوهم دهکرد. ئهویش لهگهلّ پیریژنهکه، به دهنگیّکی زوّر نزم و نادیار، بهلام دهمیزانی به ئیسسیانی قسهدهکهن، ورته ورتیان بوو.

پیش ئەوەى بگەينە شارۆچكەى Cebere، ئەو شارۆچكەيەى دووايىن شارۆچكەيەى دووايىن شارۆچكەيەى دەرەينى ئىسپانيا بوو، سنوورى ھەر سى ولاتى ئىسپانيا و فەرەنسا و ئىتالىياى بە يەكترى دەبەستەوە؛ دلەكوتى و نائاراميەكى كوشندە چنگى لە رۆحم گىر كردبوو، بەخۆمم گوت: «ئیستا ئەوەتا وا گەيشتىن»، «بەلام ئىنمە لەسەر سنوورى سى ولاتداين»، «ئەم كچە بەرەو كوى دەروا؟».

ئهم پرسیارهم ئاراستهی خوّم دهکرد و به سوّزیّکی غهمگین و پر له پهروّشیهوه سهیریم دهکرد. ئهویش چاوهکانی گهش، پاک، رووناک «بهلام ئهمجارهیان غهمیّکی قوولّیان تی کهوتبوون» سهیری بنمیچی شهمهندهفهرهکهی دهکرد، بهبی ئهوهی هیچ وهلامیّکم بداتهوه.

شەمەندەفەرەكە خەرىك بوو راى دەگرت. لەناكاو ھەردووكيان پێكەوە ھەڵسانەوە، كەوتنە خۆكۆكردنەوەي خۆيان. جار جار بە نيگايەكى مەلوول، بێدەنگ، نيگايەكى دووای ئهوه، به ریپ وه ی ناو شهمه نده فه ره که وه خوّم گهیانده ناو ههمان فارگونه که ی نه وانه وه. له ناو فارگونه که که نه واندا، تهماشام کرد دیتم: ههردووکیان، له وبه ری فارگونه که فارگونه که دا، له ناو ریخ وه که دا، خه ریک بوون جانتا و که لوپه له کانیان ده خسته ژووره که یانه وه. ئیتر به یه کجاری دلم ئاوی خوارده و سیچه نم گرت. شهمه نده فه ره که وته جووله جووله خهریک بوو به ری ده که وت. له دلی خوّمدا گوتم: «ته واو ئیتر، ده چه میلانق»، «ناچمه وه پاریس».

زور زهحمه بوو بتوانم به ناو ریز وی فارگونه که دا تیپه ربم، چونکه ریز وه که پر بوو له خه لک. ناو رم بو لای ههر ژووریدکیش ده دایه وه، خه لکیان تیابوو، پهرده کانیان له خه لک. ناو رم بو لای ههر ژووریدکیش ده دادابووه و گلویه کانیان کوژاند بووه. ته ماشام کرد: «کچه که»، له بهرده رگای ژووره که ی خویاندا راوه ستابوو، له دووره وه، به په له، به لام زور به شاگه شکه یی و دلخوشیده وه، ده ستی راستی به رز کرده وه: یه که دو و جاران به دلخوشی و پیکه نینه وه ده ستی راوه شاند و چووه ژووره وه.

بهم ئاخیّزهی ئهو، خهریک بوو له خوّشیان بال بگرم. ههتا بلیّتی گهشامهوه. «بهلام» به خوّمم گوت «باشه، من بلیتی بهرهو ئیستالیام نهبریوه!»، «پهساپوّرته کهشم، پهساپوّرتی پهناههندانی نهرویجییه و له فهرهنسا دهژیم، بوّ ئیستالیا ثیرهی دهوی»، «چی بکهم؟». لهم بیرکردنهوهیهدا بووم، لهوسهری فارگوّنه کهوه شهپقهی پوّلیسیّکم بینی. داچله کام. یه کسه ر رووم وهرگیّرا، بهرهو دوو اوه گهرامهوه. چووم له دالانه کهی بهرده م ئاودهستخانه که راوهستام. بیرم لهوه ده کردهوه، که بوّ ماوهیه کی کورت، تا ئهوکاته ی پوّلیسی سنوور» له داواکردنی پهساپوّرت تهواو دهبن، بچم خوّم لهناو ئاودهسخانه که بشارمهوه.

دلّم به ته په ته په کهوتبوو. له وکاته دا یه کسه ر مه وجوود و ئه سعه دم بیر هاته وه، که وه ختی خوّی، له نامه یه کیاندا بوّیان نووسیبووم، گوایه کاتیّ ویستوویانه له ئه لّمانیاوه خوّیان بگهیه ننه هو لّنده، هیچ په ساپورتیّک، هیچ ره گهزنامه و هیچ ناسنامه یه کیان پی نهبوو که نیسسان بدا سه ر به و لاّتیّک یان ده و لّه تیّکی ئه م زه مینه ن، ئیستر له ناو شهمه نده فه راندا، له ناو پاپوراندا، هه میشه خوّیان «له ناو ئاو ده سخاناندا» شارد و ته و تا گه یشتوونه ته ئه مستردام و له وی داوای ما فی په ناهنده ییان کردووه.

دەستم نايە سەر دەستووى ئاودەستخانەكە، دەمويست دەرگاكە بكەمەوە و بچمە ژوورەوە، بينيم پۆليسينك له ئاودەسخانەكە ھاتە دەرەوە، بى يەك و دوو، يەكسەر داواى پەساپۆرتى لىخ كردم.

لهوه بهدووا، ههستم کرد که تازه ئیتر بیه ودهیه! سهعاتیکی رهبهق لهناو شهمهنده فهرهکهدا، له ژووری حجزکراواندا، لهسهر کورسیهکی قهدیفهی شین، له

دەكىردم، وەك ئەوەى بىلەوى بۆ دووايىن جار بەشىنىك لە رۆحم، چللىنىك لە بوونم بە نىگاى خۆي دەسكەنە بكات و لەگەل خۆي ببا.

من دەبوايه هەلنەستىمەوە، دەبوايە لەناو ھەمان شەمەندەفەرەكەى خۆم بمتنىمەوە و چاوەرى بكەم بۆ ئەوەى شەمەندەفەرەكە پتنج دەقىيقەى تر بەرى بكەويتەوە: حەوت سەعاتى دىكە دەگەيشتىمەوە مالەوە، لە پارىس. بەلام كە بىنىم ئەوان رۆيشتن، ئىتر منىش يەكسەر بەپەلە خۆم كۆكردەو، و جانتاكەم گرتەدەست، بەدوواى ئەواندا دابەزىم.

مانگهشهویّکی خوّش بوو. کزهبایه کی فیّنکی دههات. لهسهر شوّسته که دا، من له دوواوه و نهوان له پیشهه وه، ژن و پیاویّک و چهند مندالیّک که وتبوونه نیّوانمانه وه، له لهریزی پیشه وه یه همووشماندا، حهشاماتیّکی زوّر له خهلّک، لهناو تهم و تاریکایی سهر شوّسته که دا پیزهیان به ستبوو که به پیّه وه که دا بگهنه به رده م پوّلیسه کانی به رده رگا، بو نه وه یی په سایوّرته کانیان پیشان بدهن و بتوانن بچنه ناو خاکی فه ره نساوه، یانیش له ویّوه هه ریه که یان به دوه و لاّتیّک، به ره و مهنزلگایه کی دیکه سه فه ربکا.

من تا ئەوكاتەى لە پیشاندانى پەساپۆرتەكەم بە پۆلیسى سەر سنوور بوومەوە، ھەر خەمى ئەوەم بوو كە ھێندە لێییان دوور نەكەومەوە. كە گەیشتمە ناو سالٚۆنەكەش، ئیتر خەلٚك ھەر بابا بوو ڕایان دەكرد بەرەو شویننى پارە گۆرىنەوە، بەرەو پرسگا، بەرەو حانووت، یانیش زۆر بە پەلەتر دادەبەزینە خوارەوە و دەچوون ھێلێى شەمەندەفەرەكەى خۆیان بدۆزنەوە.

من چاوم ههر به لای ئهوانهوه بوو. لهناکاو دیتم ههردووکییان پیّکهوه دابهزینه خوارهوه، بو ژیر زهمینهکه. ئیتر منیش بهدووایانهوه دابهزیم. لهژیر زهمینهکهدا توانیم بهپهله خوّم بگهیهنمه لای ههمان پیّپیلکهکهی ئهوان و، سهرکهوتم.

ئه وان له سه ر شوّسته ی شهمه نده فه ره که دا ، له ناو ته م و تاریکایی نیوه شه و ددا ، وه ک ده یان خه لّکی تر – که هه ر بابا بوو رایان ده کرد و خوّیان ده گده ناو شهمه نده فه ره که و تبوون. له ناکامدا ، به سه ر پیّپیلکه ی یه کیّک له فارگونه کانی شهمه نده فه ره که و تن . خوّیان کرده ژووره وه .

منیش له نزیک دەرگای فارگۆنهکهی تهنشت ئهوان، ههر لهسهر شۆسته راوهستابووم. سهرم بهرزکردهوه، رووم کرده گهنجینکی مووزهردی سهروقژ بژ، که سهری خوّی له پهنجهرهی شهمهندهفهرهکهوه دهرهینابوو و ههوای پاکی نیوه شهوی ههلدهمژی. بهپهله به زمانی فهرهنسی لیّم پرسی:

- ئەو شەمەندەفەرە بەرەو كوي دەروا؟

باش تیم نهگهیشت، به لام به دهنگیکی بهرز، به پهله وه لامی دامهوه:

-ميلانۆ، ميلانۆ.

كه ئەمەي وت، من گەيشتبوومە سەرسێيەم چينى پێپيلكەي شەمەندەفەرەكە،

بکهویتهوه و بچی له باوهشی سروشت رودی خوی به جوانی و پاکیبی سروشت زاخ بداتەوە. سەفەر خۆشە.

به هجهت وهلى، كهمينك نهرم بۆوه، وتى:

- باشه، قهیناکه: سهفهر و ههموو ئهم شته قورانهی تریش، به لام «جوانی» . . تو ههمیشه ئهم وشهیه به زارتهوهیه. مهبهستت چییه له «جوانی» ؟

شازاد وتى:

- ئەوەيە، ئيتر، ئەوكەسانەي كە بەدوواي پارە و «شتە قۆرەكانى» ژيان كەوتوون، ههرگيز ناتوانن له «جواني» تي بگهن.

به هجهت وهلى دهنگى كهمينك بهرز كردهوه:

- ئيوهش، ئيوهي شاعيران، كه ئيتر ناتوانن خوتان لهگهل شارستانييهت و ژياني تازه رابهینن، ههمیشه پهنا دهبهنه بهر «جوانی» و «بهههشتی ونبوو» و ئهم شته

نەرىمان، بىن ئەوەي روو لە بەھجەت وەلى بكا، بە قسە ھات:

- «جوانی» بۆچى شتى قۆرە، باوكم؟

بههجهت وهلی، رووی هینشتا له شازاد بوو، وتی:

- ناویش لهم شته قورانه دهنین «هونهر» یان «شیعر».

_ من قسهم نهما..

لهو دەمەدا خەلىل بوارى نەدا چىتر ھىچ كەسىكى قسىمى تربكا، حەزى نەكرد گفتوگۆكە زياتر پەل بهاوى و هاوريّكان بكەونە دەمەقاليّي توند و تيژەوه، وتى:

- تكايه ده وازبينن، باوكم! بهخوا ئيتر ههر ئهوهيه: لهدهست مشكهكاني ژوورهكهي خۆي، پارىس بەجى دەھىللىخ.

له توولووز، دوای ئهوهی له هوتیلهکه دووشیککم وهرگرت و چووم له ژوورهکهمدا پشوویه کی کورتم دا، یه کسه ر بوّرد و ستاند و کهلوپه له کانی رهسم کردنم خستنه سه ر شان و بهرهو ناوهراستي شار بهري كهوتم.

ئهو ئينوارهيه له توولووز، لهناو سهنتهري شارهكهدا هينندهي گهرام و سوورام و چاوم گیّرا، هیچ مهیدانیّک، هیچ شویّنیّکی ئاوهام نهدوٚزیهوه که نیگارکیّشهکان - وهک ئەوەى لەپاريس ھەيە - تێيىدا كۆببنەوە و خەلكىش راھاتبن رووى تى بكەن و داواى پۆرترینت دروستکردنیان لی بکهن.. تهنانهت هیچ نیگارکیشیکم له هیچ قوژبن و

تەنىشت يۆلىسىپك، كە بەدرىۋايى ئەو ماوەيە، بىدەنگ، ھەر خەرىكى نوستن بوو.. چاوەريم كرد! تا گەيشىتمە يەكەم شارى سەر سنوورى ئىتاليا. ئىتر لەويش، بليتىكيان پن کریم و رینگا و رینگا بهرهو پاریس گهرامهوه).

سيامهند ههر پيده کهني، له کوتايشدا به دهم پيکهنينه وه وتي:

- تۆ دەبورايە يېش ئەرەي بچيتە بەرشەلۆنە، لە يارىس بىرت لە ڤىزەيەكى ئىتاليا بكردايهتهوه، كوړى باش! نهريمانيش كه له پيكهنينه دريز خايهنه كهي وهستا، بهدهم كۆخە كۆخى دواي پيكەنىنەكەوە، وتى:

- له دينت بهم، دارا.

ئينجا، سيامهند، كه ههميشه له ههموو برادهرهكانم زياتر حهزي دهكرد بزاني كه بۆچى ئەو سەفەرەي بەرەو بەرشەلۆنە دەكەم، پرسى:

- باشه، دارا، توو شهرهف، تو لهپيناو ههمان ئهو کچه ناچيتهوه ئيسپانيا؟

منيش وتم:

- كام كچ؟

به چهناگه هیمای بولایه ککرد و به زهرده خهنه وه وتی:

- كچى ناو شەمەندەفەرەكە، كچە ئىسىانىيەكە؟

دختور نووري كونجكولانه وهدهنگ هات:

- ئى، دە - دەى، بۆكچە ئىسپانىيان دەچىتە ئىسپانيا! نەريان پرسى:

- به لام سهیره! ئایا ههمان کچه، دارا؟ ئهو کچهی ناو شهمهنده فهره که ئیسیانی

من خدريك بووم بلليم: بهلين. لهم كاتهدا، شازاد، كه لهسه رخو قه لهمي به کاغهزیّکی سهر میّزهکه دادههیّنا، پشتی له کورسییهکهی کردهوه، وتی:

- دارا له «جوانی» زیاتر، به دوای هیچ شتیکی تردا ناگهری ...

بههجهت وهلی، رووی له شازاد کرد:

- ده بیبرهوه، شازاد، دیسان!

- به «جوانی» سهغلهت دهبی، ماموّستا؟

ئەويش بە ھەمان تەوس و تانووتەوە، بەلام زۆر بەنەرمى، وتى:

- كاكه گيان، تۆ شاعيرى، خۆ ئەو شاعير نييه!

شازاد وتى:

- خوّ ههر كهسيّك، با شاعيريش نهبيّ، حهزدهكا له غهوغاى ژياني پاريس دوور

- ئەدى، كەواتە، ئەو مەرەقەي تۆچىيە: سانتياگۆ، سانتياگۆ، سانتياگۆ...؟

هینشتا جگهرهی یه کهمم نه کوژاندبوّوه لهناکاو پیرهژنیّک شیرازهی خهیالی پچریم. دەستى مندالنىكى گرتبوو، سەيرى يۆرترېتى ھەلواسراوى سەر ستاندەكەمى دەكرد، بە زەردەخەنەيەكى گەش و پر لە مىھرەبانىيەوە لىم نزىك كەوتەوە و داواى لى كردم كە پۆرتریتنک بو ئهو مندالهی دروست بکهم. ئهمه یهکهمین پوزتریت بوو له توولووز دروستی بکهم. دوای ئهویش، یه کسه رکچیک هات، پاشانیش پیاویک...

خۆر خەرىك بوو ئاوا دەبوو، تارىكايى وردە وردە بالەكانى خۆي بەسەر لوتكەي ئاپارتمان و بانیژهکاندا، بهسهر لق و یقیی گهلای درهختهکاندا یهخش دهکرد. من ئاگام له ئاهەنگ و ئاپۆرەي خەلككەي دەوروپشتم نەمابوو، لە كاتژمير چوار و نيوەوە ھەر خەرىكى دروستكردنى پۆرتريّت بووم. دەست و پەنجـەكانم كـەمـيّك ئازاريان دەدام و ههستم به کهمینک هیلاکی و برسیتی دهکرد. لهناکاو لهودهمهی که من تهماشای شانی مۆدتىلەكەي بەرامىبەر خۆمم دەكىرد و خەرىك بووم ھيىلىنكى چەماوەي تۆخ بەسەر تابلۆكەدا بكيشم، لەپشت سەرمەوە دەنگيكى ئافرەتانە رايچلامكاندم:

پۆرترێتێڮى بەراستى ناياب!

ئاوريْكم دايهوه: ئافرهتيْكي سهروتهبهش يان، قـر لوولي كاكـۆل ههندى تال تال سپي، عهينهگ لهچاو. ههمان ئهو ئافرهته بوو كه ماوهيهك پيشتر كاتي خهريك بووم وينهي كوريكي گهنجم دهكيشا، له تهنيشتمهوه راوهستابوو جاربهجار تهماشاي بزاوتي دەست و پەنجەمى دەكرد، جاربەجارىش نزيكتر دەكەوتەوە و سەرى دەھينايە پېشەوە، له تابلوّکهی بهردهستم ورد بوّوه: فیگهر و هیّلهکانی ناو تابلوّکهمی به روخساری کوره گەنجەكە بەراورد دەكرد. وتم: «سوپاس».

لهدووامهوه درێژهي يي دا:

- ئەمە يەكەمجارە بەراستى كە ئەم جۆرە شيوازەى نىگاركىشان دەبىنم! رووم له تابلوّکهم بوو، پانتاييه کي سپيم به سيّبهري خال خال پرده کردهوه:
- ئەگەر حەز بكەي، پۆرتريتينك بە ھەمان شيواز بۆ تۆش دروست دەكەم.
 - بى ئەوەي بىبىنم، ھەستم بە زەردەخەنەي سەر روخسارى كرد:
 - باشه دهي چاوهړي دهکهم.

من یهکسهر لهو پیشنیارهی کردم پهژیوان بوومهوه، چونکه تابلیی برسی و ماندوو بووم، دەبووايه دەست له نيگاركينشان هەلبگرم و بچم له چينشتخانهيه كنانيك بخوّم و پشوویهک بدهم.

باش بوو، دەرەنگتر كە ئاورىم دايەوە، ئافرەتەكە لەو ماوەيەى خەرىك بووم تابلۆكەى بهردهستم تهواو دهکرد لهو ناوه نهمابوو. چووبوو لهسهر یهکیک له کورسییه دریژهکانی

فەرھاد ييربال

مهیدانیّکی شارهکهدا چاو یی نهکهوت. له ئاکامدا چووم لهژیر سیّبهری بنه درهختیّکی گەورە و سەركەشى مەيدانى (ويلسۆن - wilson) كە يەكىنكە لە مەيدانە ھەرە رازاوه و بهداروبار و قهرهبالغه کانی شاری توولووز، تهخته رهسمه کهم ههلدا و یه کیک له پۆرترىتە كۆنەكانى لە پارىس كردبوو، ھەلواسى.

جگەرەپەكم داگيرساند، لە دڵى خۆمدا دەمگوت: «پێش ئەوەى بەرەو ئيسيانيا بەرى كموم، تو بليني بتوانم ليره چهند يورتريتيك دروست بكهم و ههندي يارهي ديكهم

لهتهنیشت ستاندهکهم، لهسهر کورسی - بهردیّکی بچکوّله دانیشتبووم. بهدهم گوێگرتن له دەمبهدمب و ئاههنگى دڵبزوێنى چەند گەنجێكى شەيرێوى مەكسىكى كە لهوبهرمهوه بو ياره يهيداكردن لهناو خهلكهكه سازيان كردبوو، تهماشاي پهيكهري بهرزی ئه و شاعیرهم ده کرد که له ناوه راستی مهیدانی ویلسن Wilson داندرابوو. په یکه ری شاعیره که ، له ژیری نووسرابوو گودوولی Goudouli: دهستی راستی لهسهر چۆكى دانابوو، به دەستەكەى دىكەشى كتىنبىنكى به دەستەوه گرتبوو، زەردەخەنەيەكى شاعيرانە لەسەر ليوهكانى بوو. يەكسەر شازادم بير ھاتەوە. ئەگەر ليرە بووايه، دەيگوت: «ئەمەش بەدبەختىكى دىكەي ھاورىيى خۆمان».

- راستییه کهت دهوی: هونه رمهند، ئه گهر فهرهنسی بی یان کورد بی.. چارهنووسی ههمان چارهنووسه.

- ئنى، وايه: تۆلە پەنجەرەي قەسرىكەوە يان لە پەنجەرەي كوختىكەوە تەماشاي دەريا بكەيت. دەريا ھەمان دەريايە.

- وانىيە.
- هونهرمهندينک له فهرهنسا لهدايک بيت، بهختهوهرتره لهچاو ئهو هونهرمهندهی له ياكستان لهدايك دهبيّت.
 - خەلىل ھەلىي دايە، گوتى:
- باشه، خنق، دارا وه ك ئهوه وايه له فهرهنسا لهدايك بووبيّت، ئهم بهدبه ختى و مەرگەساتىيە چىيە كە بەردەوام ھەستى پى دەكا؟
- هونهرمهند سهر به ههر نهتهوهیهک و له ههر سهردهمیّکدا بیّت، تهنیا بهدوای یهک شتدا دهگهرێ: جوانی... یان راستتر: دروستکردنی جوانی. تهواو.
- كمواته، تو دهتواني له كمركووك، له مـوناخت، له قـمندهار، له لمندهن.. له ههموو شوێنێکدا ئهو جوانييه دروست بکهيت!

- من کوردی عیراقم، له پاریس ده ژیم. رهسم ده کهم و کاری هونه ریی دیکه ش

- نهخش و نیگاری ناو کتیبان. . کارت تیدا کردوون؟

ههندیک بیباک وتم:

- نەمكردۆتە پىشەيەك، بەلام چەند جاريك بۆ ھاورى نووسەرەكانى خۆمم كردوون. هەردوو دەستى خستە سەر جەنتاكەي سەر چۆكى:

- من سيناريۆ و رۆمان دەنووسم.

- پينويستيم به ههندي وينه و نيگاري جوان ههيه، دهمهوي لهگهل ئه و روّمانهي خەرىكە ئىستا چاپى دەكەم بالاويان بكەمەوە.

من دەمودەست لاى خۆمەوە پرۆژەكەم بەگەن كرد. لە دلى خۆمدا وتم «ئەگەر تەنيا پازده ویّنهی بوّ بکهم، ئهوا بهلای کهمهوه، له دوو ههزار فرهنک کهمترم ناداتی». وتم:

- چەند وينەت دەوي؟

بيريّکي کردهوه:

- ده دوو ازده په*ک*.

گورج هه لسامه وه سه رپی، زهرده خه نه یه کم بوّی کرد، و تم: «باش».

له چێشتخانهيه كي نزيك مهيداني ئێسكيغۆل، بهرامبهر يهكتر، تازه له خواردن ببووينهوه. ئهو ريكارديك، منيش پهنهشهيهكم لهبهردهم بوو.

ئۆرپانا ئىرنىق، ئاسوودەپى لەسەر لىنو، بىدەنگ، تەماشاي رىپوارەكانى دەرەوەي ده کرد، منیش به دزهنیگاوه تهماشای چهماوهیی شان و مل و گهردهنیم ده کرد که پاشماوهی جوانییه کی کون و ماندوویان پیوه دیار بوو.

ئۆرپانا، وەک لەسەر بەرگى كتيبيكى بالاوكراوەي خۆيدا- كە لە كاتى نانخواردن پیشانی دام - نووسیویه تی که پازده ساله لهگهل «کوّمه لهی خاچی سوور» له شاری توولووز كاردهكات و تا ئيستا دوو سيناريو و سي روّماني بالأوكردوّتهوه، لهگهل دهيان راپۆرتى تەلەقزىۆنى لەبارەي جەنگ. من، بەراستى، كە بىرم لى دەكردەوە، بەلامەوە شتيكي گەليك سەرنجراكيش بوو كه ئەو ئافرەتە له ماوەي ئەو پازدە سالەدا توانيبيتى ئه و ههموو ولاتانهی ئهفریقای باشوور و ئاسیا و ئهمریکای لاتین بگهریّت و ئه و ههموو رووداوه سهیره جوراوجوره سامناکانه بسینیت و بیهوی به روسان و سیناریو

ناو باخچه که، لهژیر تیشکی سهوزی عهله تریکیکی بهرز دانیشتبوو، کتیبیکی

زوو بۆرد و ستاندهکهم لیک نان، کهلویهلهکانی دیکهشم کوکردنهوه و لهشیوهی جەنتايەكى پرى دريزكولانە - كە لە بالينگانى دەرۆزەكەرىكى ئەورووپى دەچوو -له ژير درهخته كه دا دامنان. هيشتا مامبوو بگهمه لاي ئافره ته عهينه گ له چاوه كه، تهماشایه کی کردم و سهری لار کردهوه، رووانییه شوینی تهخته رهسم و ستانده کهم. به سەرسامىيەكى گلەييبارى دۆستانەوە، وتى:

- دەبىنم داتخست؟

خوّم گهیانده سهر کورسیهکه، رهتاو، وهک ئهوهی له شهریّکی سهخت گهرابیّتمهوه، لهتهنیشتیهوه، پال کهوتم. ئافرهته عهینهگ لهچاوهکه پشتی له کورسییهکه کردهوه،

- من تهنیا بر ساته وهختیک پشوویهکم دا. دهمیک بوو بهپیوه وهستابووم.

به شینوازیک که بتوانم هیلاکی و ماندوویی خوم پیشان بدهم، ههروهها به زەردەخەنەيەكى دۆستانەي داواي ليبوردن كردنەوه، پيم وت:

- ئيستا تابليني ماندووم. دلنيام ئه گهر رهسميشم بكرديتايه، نهمده تواني جوانيت بهو شیوهی ههیه بگوازمهوه..

عەينەگەكەي لەچاو كردە:

- قەيناكە.

ئنجا وتى:

- مەبەستى من، زياتر شيوازەكەت بوو، شيوازى نيگاركيشانت.

كتيبهكهى خسته ناو جهنتاكهيهوه و لهناكاو، وتى:

- لهوه دهچێ ئهم شێوازهي ئێستات، له تابلوٚکانیشتدا بهکاربهێني؟

وتم: «بهلني. بهم شيّوازه راهاتووم و زور حهزى لي دهكهم».

- هەركە يەكەم جار پۆرتريتى كورە گەنجەكەتم بىنى، شينوازەكەت چووە دلامەوە و شتينک هات به خهيالها. بيرم بو شتينک چوو.

كهميّك راما. ديار بوو دهيويست سۆراغى شتيّكم لنى بكا، دوودڵ بوو. وتى:

- تۆ خەڭكى تولووز نىت.

وتم: «نهء».

ئاخوّ له ئاكامى بينينى ئەو ھەمبوو خەلْك و ئەزمبوونە ھەژەندانەى لەو ولاتانەدا بينيونى، ئيّستا چۆن دەروانيّته ژيان؟ زۆر حەزم دەكرد ليّى تىّ بگەم و پرسيارى لىّ بكەم:

فەرھاد ييربال

- باشه رۆمانەكەت باسى چى دەكا؟

ئيستيكي كرد و كهمينك راما. زهردهخهنهيهك نيشته سهر ليوي:

- حەز دەكەم بزانم، تۆ رۆمان دەخوينىيتەوە؟

من كه نهمده ويست دروّى له گهل بكهم، وتم: «نه ،»؛ پاشان وتم:

- ئەوەندە نا.

دیار بوو ئەزموونى نووسىنى زۆر بوو، وتى:

- دەزانى؛ رۆمان وەك نىگاركىتشان نىيە.. رۆمان ناتوانى باس تەنيا لە يەك المات بكا.

به وردى گويم ليني راگرتبوو.

- تۆ پرسیارم لن دەكەى: رۆمانەكەم باسى چى دەكا؟ رۆمان ھەمىشە لە جىھانىتكى سەرتاپايى دەدوى، لە ھەموو دنيا و ژيان و لە ھەموو شتەكان دەدوى لە يەك كاتدا، رووانينىتكى ھەمووانى بۆ ھەموو ژيان و دنياى ئەمرۆ پىتكړا پىشىچاو دەخات. رۆمان، كەواتە لە ھىچ بابەتىتكى ديارىكراو نادوى، بەلكو روانىنىتكە.

وتم: مهبهستت له رووانين چييه؟

- چۆنيەتى سەيركردنە ژيان. بەكورتى.

كەميك بيرم كردەوه، وتم:

- كەواتە، ئەمە لە رۆماننووسىكەوە بۆ رۆماننووسىكى دىكە دەگۆرى.

وتى: بەلىّى، ھەر رۆماننووسىيّى رووانگەى تايبەتى خۆى ھەيە بۆ سەيركردنە ژيان.

نهختی راما. ئینجا دهستی بو عدینهگی سدر میزهکدی دریژ کرد و به نه غمدیه کی ئازاراوییدوه وتی:

- بهلام واتنی دهگهم ئهمرو کهم روزماننووس ههن، کهم تا زور ههست به لهناوچوونی مروق و بهها مروقایهتیهکانی ژیانی ئهمروزمان نهکهن.

- حون؟

- ئەمرۆ تەنانەت ساتە ھەرە ئاسوودە و پر خۆشىيىەكانىش، لاى ھەر كەسىتكى ئەمرۆ، لاى ھەموو خىزانىتك، لە ھەموو ولاتىتكدا تەمەنيان لە چەند رۆژىتك، لە چەند ھەفتەيەك، يا ئەوپەرى لە چەند مانگىتك، تۆبلىق لە سالىتك زياتر تىپەر ناكا.

ههستم دهکرد له کانگای سووتاوی خومهوه قسه دهکا. دریژهی به قسهکانی دا:

- ئەم خاسىيەتە سامناكەى كۆمەلگەى ئەمرۆى مرۆۋايەتى بۆتە سروشتىك. ھەر بۆيەش مىرۆۋى ئەمرۇ حەزدەكا ھەتا پىتى دەكىرى باوەش بە زۆرترىن ژياندا بكات و زياترىن چىژلە ئەمرۆدا ببين.

به لنخ. به بۆچوونى منيش: فەلسەفەى ئاسوودەيى و بەختەوەرى چيرۆكينك بوو..
 تەواو. بەسەرچوو.

من له و دهمه دا بیرم له ژیانی خیزانداریی خوّی ده کرده وه. ما وه یه ک پیشتر بوّی ده گیر امه وه که چوّن هه ر له تهمه نی مندالییه وه له باوه شی باوانی بیّ به ری کراوه. ئه و وخته ی تهمه ته چوارسالان بووه، باوکی چوّته شه و و شههید کراوه، ئیتر دوای ئه وه ش، دایکی به ره و ئه له نمانیا، براکه ی به ره و ئامریکا، خوشکه کانیشی به خوّی و میّرد و منداله کانیانه وه، به ره و سوید، خویشی به ره و فه ره نسا په راگه نده به ونه؛ له فه ره نساش چوّن ته نیا دوای سالیک به سه ر رابوورینی شووکردنی به دختوریکی که مبودی، ده و له تی که مبودیا ئه و دختوره ی میّرده که یان، له به رئه وه ی جاریکیان به نهینی سنووری بریوه و گه راوه ته وه و لا ته که ی خوّی بو نه وه ی منداله نه خوّش و ده رده داره ی پیشمه رگه کانی که مبودیا تیمار بکات، گرتوریانه و گولله بارانیان کردووه.

ئۆريانا خەرىك بوو بلنى «نەخىر..»؛ من قسەكەيم پى برى، گوتم:

- ئينجا تۆلە رۆمانەكەتدا چ رووداويك دەگيريتەوه، باسى چى دەكەى؟

- من لهم رؤمانهمدا دهمهوي باسي مردن بكهم.

- مردن؟

- لەناوچوونى ساتەكان، پەراگەندە بوونى ئاسوودەييمان؛ فەلسەفەى بەسەر چوونى ئۆستامان. لەمەش گرنگتر: ئۆمەى مرۆڭ لە ھەمبەر ئەم واقىعەدا چى بكەين؟ چۆن بژين، ھەلويستمان چى بىخ؟

تهماشای یه کترمان ده کرد. ئهو دریژهی پنی دا:

- ئەمرۆ مەترسىيى لەناوچوون ھەموو بەستىنىنكى ژبان و شارستانىيەتى گرتۆتەوە؛ مردن لە ھەموو قوژبنىكى دنيادا ھەرەشە لە بوونى مرۆڭ دەكا.

وتم: رابوورینی دهقیقهیهک، سیس هه لگه رانی گیایهک.. ئه مانه هه مووی مردنن. وتی: بزیه ئیتر هیچ زنجیره رووداوی کی یهک له دوای یه ک له رومانه دا نییه.

پاشان وتى:

- تۆ جارى رۆمانەكەت نەخوينىدۆتەوە، بەلام من دلنىيام، ھەر بە خوينىدنەوەى يەكەمىين لاپەرەكانى، وينەى زۆرت لەلا دروست دەبن.

ئينجا پێكەنى، وتى:

پێکەنى، وتى:

- قەتىش سىچەن ناگرن.

وتم: هونهرمهند ئهگهر ولاتيكي ههبي، با.. سيچهن دهگري.

دریژهی به پیکهنینهکهی دا، وتی:

- ده کهواته، قهت سیچهن ناگرێ.

وتم: بۆ؟

وتى: چونكه ئەو ولاتەى ھونەرمەند دەيەوى، ئەمرۆ لەسەر ئەم زەمىنەدا سراوەتەوە، بوونى نىيە.

به غهمگینیهکی قوولهوه، وتم:

- راست دهکهی، به لام ئه دی «جوانی»! ئه دی «هونه ر» ؟

وتى: مەبەستت چىيە؟

وتم: هونهر دهتوانی که ئهو ولاته ویران کراوه، ئهو ژیانه بهههشتییه لهدهستچووه، تهنانهت جیهانی ئهمروّش سهرلهنوی زندووبکاتهوه و بوّ ههمیشه نهمری بکات!

بیری کردهوه، وتی:

- بەداخەو ە..

-چى؟

– تەنانەت ھونەرىش ناتوانى ھىچ شىتىك زندوو رابگرىت! ئەمە بىركردنەوەيەكى زۆر ئايديالىستانەيە.

وتم: نهخیّر. من دلّم تهنیا به هونهر خوّشه. تهنیا هونهر دهتوانی «جوانی» زیندوو رابگریّت و بیهیّلیّتهوه!

ئۆريانا زۆر بە دلنياييەوە رژد بوو لەسەر بۆچوونى خۆى:

- هونهر تهنيا گهواهي دانيّکه و تهواو.

- من پيّم وا نييه؛ چونکه توّکاتيّ جوانييهک له تابلوّيهکدا يان له شيعريّکدا دهردهبريت، ئيتر ئهو جوانييه تا ههتايه دهميّنيّتهوه.

- ئەمە بىنىنىڭكى زۆر رۆمانسىيانەيە.

بۆچى؟

- چونکه ئهمه وات لئ دهکا تهنیا هونهرت خوش بویت و تهنیا به ههوای ئایدیالیستانهی ئهو جوانیه هونهریههوه بژیت. تو لهم حالهتهدا پشت له جوانیی و اقیم و ژیان دهکهیت و روو تهنیا له جوانیی هونهری دهکهیت!

فەرھاد ييربال

- هدرچۆننىک بىخ، وابزانم تۆ «سەبارەت بەوەى نىگاركىنىشى» ھەز دەكەى زىاتر وينەي جوانى و ئايدياللەكان بكىشىخى.. يا نا؟!

نازانم بۆچى لەودەمەدا، لە ئاست ئەم پرسيارە، ھەستىم بە سوگوارىيەك كرد، وتىم:

- بهلای منهوه «جوانی» تاقه ئامانجینکه.

پێکەنى، وتى:

- «جواني» يا «هونهر» ؟

وتم: جوانی دهتوانی ببیته ئه لته رناتیفیک! هونه رمه ند که جوانییه ک ده کاته هی خوّی، ئیتر ئهم جوانییه که ریان هه یه خوّی، ئیتر ئهم جوانییه کی ژیان هه یه ته نانه ته هدرگه سات و ناشیرینییه کی ژیان هه یه ته نانه ته هدر هه ستی بی و لاتی و ئاواردییش، نایانهیّلیّ، رهشیان ده کاته وه.

بيري كردهوه، وتى:

- گوێ بگره: جوانی شتێکه که هونهرمهند ههرگيز ناتوانێ بيکاته هی خوٚی. ئهمه شتێکی تراژيدييه.

- چي

- که هونهرمهند ناتوانی هیچ جوانییه ک بکاته هی خوّی.

من لهم قسه یه دا هاورای بووم، گوتم:

تەنيا دەتوانى دروستى بكا!

- هدر لهم حاله تهشدا جوانی دهبیته هونهر.

بهدهم ههمان زهردهخهنهی پیشوویهوه، پرسی:

- بەراست، تۆ باسى ئەو سەفەرەي خۆتت بۆ كردم! بۆ كام شارى ئىسپانىا دەچى؟

- سانتياگۆ.

- سانتياگۆ دى كۆميۆستىللا؟

– بەلىي!

دووای نهختیک بیرکردنهوه، وتی:

- لەسەر ليوارى زەرياى ئەتلەنتىكە! كۆنترىن كاتىدرالى ئەورووپاى لىيە.

پێکەنيم، وتم:

– جارێ نەمديوه.

به کونجکوّلییهوه له چاوهکانم ورد بوّوه:

من سهرنجم داوه، هونهرمهند، زوربهیان، حهز له سهفهر و سهرکیشی دهکهن.
 منیش و تم: ههمیشه له پیناو ئهوه یه بتوانن سیچهن بگرن و بحهسینهوه.

دهبینی؟ تو زیاتر دلّت به ئایدیال و هونهرهوه خوشه وهک لهوهی به واقیع و ژیانهوه. تو لهناو ژیاندا و بو ژیان ناژیت، ناشتهوی تام و بوی ژیان بکهیت؛ بهلکو دهتهوی ههموو واتاکان و همموو وزهی خوّت تهنیا لهو چوارچیّوهیهدا چرپکهیتهوه که تو ناوی دهنیّت «هونهر». تو ترسنوّکیت و لهدهست ژیان رادهکهی...

- رادەكەم بەرەو كوي؟

- نازانم... هونەرمەندى رۆژئاوايى ئەم ئەخلاقەي تۆي نىيە.

پاشان ئۆريانا لەناكاو وتى:

- تو كيت لهوي ههيه ؟

وتم: له كويّ؟

- له سانتياگۆ..

يهكسهر، بي بيركردنهوه وتم:

- خوشكه كانم، خوّيان و منداله كانيان، ههروهها باوكم و دايكم و براكانم...

- هەر ھەموويان؟

- بەلنى. ماوەي چەند مانگىكە پەنايان بردۆتە بەر ئەوى.

- كهواته له ئيسپانيا بوونهته پهناههنده و تو دهچيت سهريان لني دهدهي؟

- بەلىي.

- دەبىنى: تۆ پىنوبستىت بە ژىان و ولاتىك ھەيە. پىنوبستىت بە مىيھرەبانى و سۆزى مرۆق ھەيە. پىنوبستىت بە چىزۋەرگرتن لە مىيھرەبانى و جوانى و ئاسوودەبوون ھەيە.. ئەگىنا بۆچى لە پارىسەۋە دەچى بۆ سانتىاگۆ؟ ئايا نەدەكرا ئەو خۆشەويستى و جوانىيەى ئەوانت ھەر لە پارىس ھىنابايەتە بەرچاوى خۆت، ھەر لە پارىس ھەموو ئەو شتانەت لە تابلۆيەكدا بەرجەستە بكردايە و پىنوپستىت بەۋە نەبوايە بچىتە لايان؟ بېگومان ناكرىخ. ھەر ئەمەشە وات لىخ دەكا بچىتە سانتىاگۆ.

زۆرسەيره! من باش دەمزانى و ھەوالام پى گەيشتبوو: بەر لە شەش مانگ، دايك و باوك و دوو خوشكەكەم و برا بچكۆلەكەم لە ھەلەبجە، بۆمبابارانە كىمىاوييەكە تەفروتووناى كردبوون! برا گەورەكەشم، خۆى و خيزان و مندالەكانى، لە شارى سدنى لە ئوسترالىيا پەناھەندەبوون و تەنيا بە نامە ھەوالاى يەكترمان دەزانى، ھەروەھا گولانۆشى خوشكەگەورەكەم، خۆى و ميرد و مندالەكانى، تەنانەت ھەر ناونيشانيشم نەدەزانين: پينچ سالا دەبوو پەراگەندەى پاكستان ببوون و لەوى دەژيان... كەچى، سەيرە، لەگەلا ئەوەش، نازانم بۆچى، ئەو دەمە، لاى ئەو ئافرەتە، لەبەر چ ھۆيەك بوو ئەد قىسەيەم كرد؟ ئايا لەبەر ئەوە بوو كە «بۆخىقم» يان بۆ ئەد واپىشان بدەم و

فەرھاد ييربال

ههموو هونهرمهندیکی رهسهن وا دهکات.

- نهخیّر ئهمه بینینی توّیه. ئهم فهلسهفهیهش وات لیّ دهکا کهمتر حهزبکهی تامی ژیان بکهی، کهمتر بایهخ به ژیان و دنیا بدهیت. توّ پیّویسته ههتا پیّت دهکری بژیت و زوّرتر و زیاتر تامی ژیان و شتهکانی دنیا بکهیت.

ئنجا دياربوو دەيويست كۆتايى بە قسەكانى خۆي بيننى، گوتى:

- هەر ئەمەشـه يەكـێك لە جـياوازييـەكانى نێـوان ئێـمـەى ڕۆژئاوايى و ئێـوەى ۆژهەلاتى!

پێکهنيم، وتم:

- ئێمەى رۆژھەلاتى چۆنىن و ئێوەى رۆژئاوايى چۆنن؟

گــوتى: ئيّــوەى رۆژهەلاتى دەژين تەنيــا لەپيّناو ئەوەى بژين بى ئەوەى ھيچ بيربكەنەوە.

- ئەدى ئۆرە؟

- ئيمهى رۆژئاوايى بيردەكەينەوە لەپيناو ئەوەى كە چۆن باشتر و خۆشتر بژين.

واته... چۆن؟

- ئيوهي رۆژههلاتى دەۋىن؛ ئىمەي رۆژئاوايى بىردەكەينەوە چۆن بژين.

من هیشتا بیرم له قسه کهی ئۆریانا دهکردهوه، گوتی:

- هەر بۆيەش لەناو هونەردا دەبىنىن حالەتەكە بەپىتچەوانەيە: لەناو هونەردا، ئىتوەى رۆژھەلاتى بىردەكەنەوە؛ ئىتمەى رۆژئاوايى دەژىن.

گوتم: حەزدەكەم مەبەستى خۆتم باشتر بۆ روون بكەيتەوە:

ئۆريانا بە جەسارەتەوە ھاتەوە دووان، گوتى:

- لهناو ئهدهبیات و هونهردا: ئیّوه هونهر و ئهدهبیاتی خوّتان پردهکهن له ههست و نهست و سوّز و باوهر؛ ئیّمهش پریان دهکهین له ژیان.

گوتم: ئەمە واتاي چى دەگەيەنىي؟

گوتی: ئەمە واتاى ئەوە دەگەيەنى كە ئىدمەى رۆژئاوايى باشتىر و خۆشتىر دەژىن، گەرمتر باوەش بە ژياندا دەكەين.

من دەمويست پيني بليم «لهوانهيه قسهكاني تو ههموويان راست بن»:

- به لام به نیسبهت هونه رمه نده وه ، من پیم وایه سی چوار سالیّنک ژیان و بینینی یه که دوو شار و تاقه خوشه ویستیک به س بیّت بو نه وهی هونه رمه ند هونه ریّکی رسه نمان پی ببه خشیّت.

بیسه لیننم که من ئهگهرچی سه رگهردان و بنی ولات و ئاواره شم، به لام لهگه ل ئه مه ش بینکه س و ته نیا نیم! ئایا بو ئه وه بوو که دلی خوّم بده مه وه به وهی گوایه هیشت چه ند که سینک، چه ند ئینسانینک، چه ند ئازیز و خوّشه ویستینکم له دنیا دا هه ر ماون که بیرم لی ده که نه و بیریان لی ده که مه وه ؟ له به رئه وه بوو ؟ نازانم! نازانم له به رچی بوو وام وت.

ئۆريانا پرسى: دايانناوه بەيەكجارى لەوى بژين؟

لهو دەمهدا فیگارییهکی کوشنده، ویړای قولپی گریانیکی ئازاراوی، نهیاندههینشت چیتر بتوانم تهماشای چاوی ئهو ئافرهته بکهم، وتم: «بهلنی».

ئۆریانا به هیوای ئهوهی که سبهینی روّمانهکهی خویم بداتی بوّئهوهی ویّنهی بدرگهکهی و ههندی ویّنهی دیکه بوّ ناوهوهی کتیّبهکه بکهم، ههلّسا:

- باشه، دهي، كهواته سبهيني..

سبهی ئیواره دهعوه تی کومه لینک دهسته خوشک و هاورینی خوی کردبووم. گوتی:

- بيني دەيانبينى: ھەتا بلينى خۆشويستەنين. ھانى!

كارتيكى بچكۆلەي پەمبەي دامن؛ ناونىشانەكەي خۆي لەسەر نووسرابوو، وتى:

- كاتژمير حەوتى ئيوارە.

كارتهكهم خسته باخهلم:

– سوياس.

كه ههالساينهوه، زەردەخەنەيەك دىسان روخسارى گەشاندەوه، وتى:

- چاوەريتى*ن*!

6

که له خاتوو ئۆريانا جيابوومهوه، دەم و دەست گەرامهوه هوتيلهکهم. يەكسەر جەنتا و كەلوپەلەكانم كۆكردەوه و بەرەو ويستگەى شەمەندەفەر رۆيشتم: شەمەندەفەرى دوانزه و نيوى شەوم گرت و بەرەو ئيسپانيا بەرى كەوتم.

بچـوومایه چیم کـردایه؟ بینگومان هیچ! وهک دهیان دهعـوهت و شـهوبینـری و شـهوبینـری و شـهوبینـری و شـهوبینـری و شـهوباههنگی دیکه: لهسمره تادا ده چووم له سالوّنیک یان له ژوورینکی رازاوهی پر له کورسی و مینز، پر له گلوّپ و عـهللاگه و فهخفووری و چهنگال و کلینکس.. لهسهر قـهنهفهیهک داده نیشـتم؛ چاوه ریم دهکرد تا یهک یهک، دهسته دهمته براده ر و دهسته خوشکه کانی خاتوو نوریانا بین و لهبه ریان هه لبستمه وه: خومان به یه کتری بناسینین؛ ئینجا پاشان ورده ورده به دهم خواردنه وهی شهرابه وه دهکه و تینه قسه و گفتـوگو و ئینجا پاشان ورده ورده به ده مخواردنه وهی شهرابه وه ده که و تینه قسه و گفتـوگو و

پیّکهنین؛ دوای ئهوهش ئیتر ههر بهدهم خواردنهوهی شهراب و ئهلکهوولی جوّراوجوّری دیکه، لهوانهشه بهدهم حهشیشه کیّشانهوه، لهناو سوعبهت و پیّکهنین و سهما و موسیقادا، ورده ورده ورده ورورهکه پر دهبوو له دووکه قلای همموویشی له پیّناوی چی؟ لهپیّناو بهسه دربردنی شهویکی ئاسوودهی فریوده رانهی ساته وهخت، لهپیّناو پیّکهوه بوونیّکی «خوّشی» ریّبوارانه که تهمهنی ههر ئهو شهوهیه و بهس، یا ئهوپهری شهویّکی تریش، ههفته یهک، مانگیّک و .. ئیتر تهواو!

سهیره! من بوچی ناتوانم باز بهسه رسروشتی خوصدا بدهم؟ بوچی ناتوانم منیش، ریّبوارانه، تهنیا لهپیّناو ساته کاندا بریم؟ ئهو دهسته چییه پیّشم لیّ دهگری و ناهیّلیّ بتوانم منیش وه که هموو ئهم خه آنکه، بهناو ئهو زیانه روّتینه ئاسایییه دا روّبچم؟ ئوریانا راستی ده کرد: من ناژیم. من نامهوی یان حهزناکه م بریم! ئهو ئاهه نگ و شهوبیّرییه خوّشه ی ئوریانام بهجی هیّشت - که ده عوه تیشی کردبووم؛ ملم نایه ئهو ریّگا ئه فسووناوییه یک که نازانم جاری تهنانه به به دو کویّشم ده با!

لهناو فارگونی شهمهندهفهره که بهتهنیا دانیشتبووم و بیرم دهکردهوه. نهخیّر، هیچ کهریّتی و شیّتی نییه. هیچیش پیّی ناگوتری «دهمدهمی بوون» وهک نهوهی ههموو جار نهریان پیّی دهگوتم. برپاریّک بوو و دام. تهواو. من دهمهوی به لای کهمییه وه لهم جوّره ژیانه روّتینه دروّزنه که سالآنیّکه له پاریس پیّی راهاتووم، رزگارم ببیّ. ئیتر نمه بوّچی دهمدهمی بوونه؟ تهخیّر، بهییّچهوانهوه. بهلام ههمیشه، نهمهیه ئیتر؛ نهگهر بتهی بخهی، پیریسته شتیّکی دیکه فهراموّش بکهی.

ئۆریانا! راسته، گفتم دایی گوتم «دیّم»، بهلام خو ئهم جوّره قسانه، لهم جوّره شوینانه ههر ده کریّن. پاشان، ئهگهر بچوومایه، دهبوایه بهلای کهمییهوه دوو روّژ، تو بلتی سی روّژ خوّم دووا بخهم و ههر له توولووز بمیّنمهوه، تهنیا بو ئهوهی دوو ههزار فرهنکیّکم دهست بکهوی انه علی نهده ویست، ئیستا شهش ههزار فرهنکیّکم پیّیه، ههزار فرهنکیّ نیوارهش... سهر و زیادیشه. نهخیر، هیچ عهیب نییه. پاشان... سهیره! دهعوه تی ئهوا نافره ته روّماننووسه، ئیستا وام لیّ ده کا دهعوه ته کهی فلیپم بیر بیشته وه، ئهو شهوه ی به بونه ی جهژنی لهدایکبوونی سیمونی ده زگیرانی، دهعوه تی ماله کهی خوّیانی کردم؛ ئهو شهوه ی بو یه کهمین جار چاوم به «ثینوّس» کهوت.

من دانی پیدا دهنیم: ههرگیز به بینینی ئافرهتیک هینده نه شاله شواوم به قده ئه و شله شانه که له دیانهی قینوسدا به سهرم هات. قینوس، ئه و شهوه، له ده عوه ته کهی مالی فیلیپ، وه ک دیمه نیکی خه و ناویی کاتی حه شیشه کیشان بو من وه دیار که وت. قینوس ده موده ست هه ستی په رستنی له لام دروست کرد؛ هه ستم ده کرد حه زده که بیپه رستم. ته نانه ت کاتی که و تینه قسه ش له گه ل یه کتر، بیزم له و ده و روبه ره ی خومان ده کرده وه که قسمی تیدا ده که ین. وه ک نه و بالندانه ی کاتی وه ختی مردنیان نزیک ده زده که در بونه شوینیک خوبانی تیدا بشارنه وه، به و شیوه یه منیش حه زم

بهبیرم دی. له قاوهخانه کهی نزیک مهیدانی مادلین دانیشتبووین، هیّور هیّور قینوّس ناونیشانه کهی پیّ دهگوتم، منیش به دهست و خهتی خوّم دهمنووسییه وه.. به لاّم زوّر سهیره بوّچی بهم خهته تیّکه لّ و پیّکه لهم نووسیوه؟ نازانم! ئاخر، ئهو شهوه ی پیّکه وه بووین، ههر ده تگوت خهون دهبینم، کهمیّک سهرخوّشیش بووم. زوّر سهیر بوو، ههموو شته کان زوّر به پهله، زوّر سیحراوی گوزه ریان کرد. بو سبهینی، که له خهو بیّدار بوومه وه، یه کسهر به پهله، پیّش ههموو شتیّک چووم تهماشای لا پهرهکانی پهراوه کهمم کرد. که ناونیشانه کهیم دوزییه وه، به شاگه شکه ییه وه به خوّمم و ت «ههر باش بووه پیّم کرد، که زودنده ش بنووسم».

ئهو به یانییه له مالّی فیلیپ که له خهو ههلسامهوه، باسی هیچ شتیّکم لای ئهوان نهکرد. فیلیپ و دهزگیرانه کهی و ههندی له دوسته کانیشی دهیانزانی.. ئیّمهیان بینی که ههلساین و ماله کهی ئهوانان بهجی هیّشت و پیّکهوه چووینه دهرهوه، بهلاّم باسی ئهوهم نهکرد بوّ کویّ چووین و چیمان کرد و چیمان وت! ههروه ها باسی ئهوهشم نهکرد که ناونیشانه کهی قینوّسم وهرگرتووه و نیازم وایه بچم بوّ لای. نه علی تهنانه تهوان خوّشیان هیچیان نه پرسی. به لام راسته؛ جوان نهبوو ئیّمه له ناوه راستی شهوبیّرییه که دا نهو همموو دوّست و میوانه مان به جیّ هیّشت و هه ستاین چووینه دهره وه. قینوّس گوتی:

- له ئیسپانیا عادهت نییه ئاوها له گهرمهی شهوبیّرییه کدا میوانه کان به جیّ بیّلیت و بچیته دهرهوه.
 - لهناو كوردانيشدا به ههمان شيوه.
 - حەيامان چوو.
 - ڤينوٚس پيده که ني. من گوتم:
 - لهوه دهچێ فهرهنسييه کان له ههموو کهسێک زياتر تهقديري «عهشق» بزانن!
 - ئەوە ناخۆشە كە ئىمە ھەردووكمان مىوانى ئەوان بووين!
 - دليم دايهوه، گوتم:
 - غەمت نەبىخ؛ فىلىپ برادەرىكى زۆر نزىك و دالسۆزى منه.

ئهو ئیّـوارهیهی فیلیپ و دهزگیرانهکهی دهعـوهتیان کردبووم، کاتی گهیشتـمه مالهکهیان، حهوتی ئیّـواره بوو. شووشهیهک ههنگوینم لهگهل خوّم بوّیان بردبوو. سیـمـوزنای دهزگیـرانی فیلیپ، لهناو دالانهکهیاندا کاتی شووشه ههنگوینهکهی بهدهستمهوه بینی، یهکسهر تریقایهوه، کردیه ههرا، بهدهم ماچ کردنی ئهملاوئهولامهوه ههر بیّ دهکهنی. پاشان فیلیپ که دهستی چهپی گرتبووم و لهبهر خوّیهوهش وهک ئهوهی بهدزییهوه شتیّکم پی بلّی، پیّی گوتم: «زوّر خوّشحالم که هاتووی». بردمییه ژوورهوه. فیلیپ ئهو ئیّوارهیه دیار بوو ههر زوو کهمیّک سهرخوّش ببوو. که گهیشتینه ناو سالوّنهکه، یهکسهر دهنگهدهنگ و پیّکهنینیّکی کیچانه کهوته بهرگویّم، که له

دەكرد لەگەل ڤينۆس بچينه جينگايەكى لاتەريك، عەشقى خۆمانى تيدا بشارينەوه.

قینوّس! ئیستا له سانتیاگوّ چاوه ریّمه. ههبیّ و نهبیّ ناگاداره. ئیستا بیّگومان نامه کهمی به دهست گهیشتوه! چهند خوّش بوو: له پاریس، له قاوه خانه ی «پاپییوّن» له نزیک مهیدانی مادلیّن، به رامبه ریه کتر دانیشتبووین. به دهم و دوویه کی چهند شیرینه وه، وهسفی نه وه ی بوّ ده کردم که چوّن – وه ختیّ ده گهمه سانتیاگوّ – خانووه کهیان بدوّ زمه وه! ده تگوت فریشته یه که و ناوازی رهنگینی له دهم ده باریّ. ده یگوت:

- كه دەگەپتە سانتياگۆ و لە شەمەندەفەر دادەبەزى، ويستگەي شەمەندەفەرى سانتياگۆ ويستگهيهكي زور بچكولانهيه، تهنيا يهك دەرگاي لييه. لهو دەرگايهوه ورده ورده، که دیبیته دهرهوه، پهکسهر دهکهویته ناو دالانیک، که سهر ههلندهبری، دوو يٽييلکهي بهرزي بلوّک چن، لهملاو لاوه دهکهونه بهرامبهرت، ئيتر به پهکيّک لهو ييّىليكانه دا سهر بكهوه (بهسهر ههر يهكيّكياندا سهركهويت، دهتهيّننهوه سهر ههمان شمقام) ئمو شمقامه، به همردوو لادا، چ به دمسته راست و چ به دمسته چهپدا، همر دەروا و دریژ دەبیتهوه. تو واز لهم دوو شهقامه دریژهی دەسته راست و دەسته چەپ بيّنه؛ تهماشاي رووبهرووي خوّت بكه: شهقاميّكي باريك وبچكوّلانهي ههوراز له بهرامبهرت ههیه. یهکسهر ئهو شهقامه باریک و ههورازهی بهرامبهری خوّت بگره بهر و قەدبر سەركەوە، ھەر سەركەوە، تا ئىتر شەقامە ھەورازەكە دەبىتەوە راستەرى؛ نزىكەي سهد مهتریّکی دیکهش، ههر راسته و راست دهروّی، ئیدی لهو ناوه، به دهستهراست، لووتكهي كهنيسهكي جوانت لتي وهديار دهكهوي: كهنيسهي سانت ژاک. بچوره كوّلاني كەنىسەكە (كەنىسەكە دەكەوپتە دەستە راستت) كاتى دەگەيتە بەردەم كەنىسەي سانت ژاک، له یهکهمین کولانی تهنیشت کهنیسهکهوه، به دهستهراست، یهکسهر پیچ کهوه، ئيتر لهوناوه بيرسه «شهقامي يهرهديس Paradis» ، ههر لهتهنيشت كهنيسهكهيه. شمقامیکی کورتی چموریژه. دهستمراست و دهستمراست بروانه: خانووی ژماره «۹» خانوویه کی بهرزی سپیه، دەرگایه کی سهوزی دوو دەریی ههیه، وینهی تاووسیکی لهسهر كيشراوه.

لهناو فارگونی شهمهندهفهرهکه په پاوی یادگارهکانم ده رهینابوو و په په کانیم هه لده دایه وه. گهیشتمه سه رئه و لاپه په که ناونیشانی قینوسم لهسه ر نووسیبوو. وه ک ئه وه ی سهیری تابلویه که یان سهیری وینه یه کی خه وناویی دلگیر بکه م، قهیریک پامام و بیرم کرده وه:

Venus Corbacho Esteban Rue de Paradis 9 3-1, Santiago de Compostela

به لام سهیره؟ بوچی ناونیشانی قینوسم بهم خهته ئالوز و تیکه ل و پیکه له نووسیوه؟ به بیرم نایه بوچی؟ من خو خهتم ئهوهنده ناخوش نییه! به لام خهتی خوشمه، دهزانم.

ديار بوو، ئەو ماوديە ھەردووكىيان ھەوالىي بۆردومانى ھەلەبجەيان بېسىتېۆوە. دەنگوباسى منيشيان كەم تا زۆر لەرپگاى سيامەند و نەريانەوە بيستبۆوە؛ دەيانزانى که من تازه هموالی شههیدبوونی دایک و باوک و زوربهی خیرزانه که مانم پی گەيشتبوو. لە ھەمان كاتىشىدا، ھەر ھەفتەيەك دەبوو لەگەل كاترىناي دۆستم لەيەكترى جیا ببووینه وه. ئیتر ئه و ماوهیه، تووشی فیگاری و نائومیدی و پهژارهیه کی کوشنده هاتبووم. خوّم له مالهوه نابوو، بهشيّوه يه كي شيّتانه كهوتبوومه سهر نيگاركيشان؛ شهو و رۆژ بەردەوام ھەر خەرىكى رەنگرشتنى تابلۆ و دراندن و دەست پيكردنـەوەيەكى تازە

ئەو پاش نيوەرۆيە، فيليپ، بيدەنگ، لە ناوەراستى ژوورەكەمدا راوەستابوو، بهحه پهساوييه وه تهماشاي تابلۆ دراوه پارچه پارچه کراوه کاني دهوري خـوّي دهکرد. بهتوورهییه کی هاورتیانه وه، دهنگی بهرزکرده وه:

- ئەگەر ھەروا بروا، تۆ ئىتر بەدرىدايى زيانت، ھەرگىز ناتوانى تابلۆيەكى دىكە دروست بکهي!

سيموّناي دەزگىرانى دانوشتاپەوە، يارچە تابلوّ بوّياغاوپيە دراوەكانى ھەلدەگرتەوە، هه لکیر و وهرگیری دهکردن؛ کونجکولانه دهیویست بزانی ئاخو چ شتیک لهناو ئهو تابلو دراوانه دا حه شار دراوه.. ویستوومه چی بلیم و نه متوانیوه ؟

سيموّنا لهناكاو ههستايهوه، ديار بوو دهيويست وام لي بكات پهژارهي ئهو نسكوّ گەورەيەم بيربباتەوە و دلم بداتەوە، وتى:

- دارا، دەتەوى نىگارى چى بكىشى؟

منیش، جگهره بهدهستهوه، مـژی قـوولم له جگهرهکـهم دهدا، وهک شـیّت بهناو ژوورهکهمدا ههر دههاتم و دهچووم؛ راوهستام، گوتم:

- جواني!

گويم لي بوو، سيمونا گوتي:

- جوانيي چي؟

«نازانم». «جوانیی رابردوو»، «جوانیی شارهکهم»، «جوانیی ههموو ئهوشتانهی لەدەستىم چوون».

فیلیپ هات را یگرتم. به ههردوو دهستی، شانهکانی گرتم:

- گوي پگره، دارا!

من تەماشاي پەللە بۆياغىڭكى سوورى وشكەوەبووى نيوان قاچەكانى خۆم و ئەوم

- تو ئهم ماوهیه دیاره تهندروستیت تهواو نییه، پیویسته ماوهیه کی کهم دهست له

ژوورهکهی تهنیشت سالوّنهکهوه دههات. ناو سالوّنهکهش سی کچ و چوار کوری گهنجی لتى بوو. ديار بوو هەمـوويان پاريسىي بوون؛ سـەرتاپا رێکپـۆش، دەست به پەرداخى شهرابهوه له ناوهراستي سالونهكهدا ئه لقه يه كيان دروست كردبوو. فيليب بهدهم زەردەخەنەيەكى دلخۆش و نەشئاوييەوە رووى لە ھاوريكانى خۆي كرد و دەستى بۆ من

- هاوري هونهرمهندهکهي خومتان يي دهناسينم.. کوردهکه!

منی به یه که یه کهی هاوریکانی خوی ناساند.

سهراسوپیمی و هاورپیه تیم لهگهل فیلیپ و سیموّنا زوّر خوّش بوو. ده توانم بلّیم: دوو تاقمه فمرهنسييمك بوون كم بهردهوام هاتوچۆي يەكترمان دەكرد. سمرهراي ئهو پەيوەندىيە بازرگانىيەى لەنتواغاندا ھەبوو، بەلام ئەم بازرگانىيە ھەرگىز بەھىچ شيه وهادی هاوريده الله های کاتیکدا به سهر ژبانی هاوریده تیماندا رهنگی نهدهدایهوه: چۆن دههاتن له مالهوه تابلویان لئ دهکریم، به ههمان شیوهش تهلهفونیان بو ده کردم و گهلیک جاران پیکهوه دهچووینه پیاسه و شهوئاهه نگان. من بو خوشم، زۆربەي ئيواران كە بى ئىش دەبووم، دەچووم وەختىم لە گەلەرىيەكەي فىلىپ بەسەردەبرد که که و تبووه سهر شهقامه رهنگینه کهی رووباری سین، ئه و شهقامه بهناوبانگهی که زۆربەي گەلەرىيەكانى پارىسى لە خۆ كۆكردېزوه؛ فرسەتنىك بوو بۆ خۆشم كە لەوپوه بچم سەردانى گەلەرىيەكانى دىكەش بكەم و تازەترىن تابلۆي نىگاركىنشەكانى دنيا تەماشا بكەم. فىلىپ دەپگوت:

- هەرگىلىز قىلوول ناكەم تۆخوت ئەزىەت بكيشىت و تابلۆكانت بهينىت بۆ

فيليپ كه خاوهن گهلهرييهكي ناوداري پاريس بوو، پيكابيكي تايبهت به گەلەرىيەكەي خۆي ھەبوو بۆ گواستنەوەي تابلۆ، دەپگوت:

- من شاگردی پسپورم گرتووه که له کاتی گواستنه وه دا نه هیلن هیچ ئینجیکی تابلو

بهبیرم دی، ئهو پاش نیوهرویهی به سهردان هاتنه مالهکهم و دهیانویست بهبونهی جەژنى لەدايكبوونى سيمۆنا دەعوەتم بكەن، پيش ئەوەي ماللەكەم بەجى بهيلان، فيليپ ديسانهوه له بهردهرگا دووياتي كردهوه:

- دارا، تۆ تاقە كەسىنكى كە لەرىزى ھاورى نىگاركىنشە كوردەكانم دەعوەتم کردووی، وهره!

سيمۆناش، به زەردەخەنەيەكى دلنەوازانه، وتى:

- چاوەريتين.

گوتم: من نايهم.

گــوتیـان: دارا، ههندی برادهر له بهردهم بارهگـای «نهتهوه یهکگرتووهکـان» رهشمالیّکیان ههلداوه و مانیان له نانخواردن گرتووه.

گوتم: هيچيان بۆ ناكەن.

گوتیان: دارا، رِیٚکخراوی خاچی سووری نیّودهولّهتیی فهرهنسی دهیموی سهفهریّک بوّ ئیران سازبکا...

گوتم: بۆ بازرگانى و گەشتوگوزارە.

گوتیان: دارا، سهرو ک حزبیکی کورد، لهسهر شاشهی تهله قزیونی TF1 پاساوی بو ئهم بوردمانه کیمیاوییهی رژیمی عیراق هیناوه ته و گوتوویه تی «خو ته نیا عیراق چه کی کیمیاویی لهم جه نگه دا به کارنه هیناوه!».

گوتم: دەستى خۆش بى كە واي گوتووه.

گوتیان: دارا، رادیوی «فرانس ئەنفو» دیته ئەنستیتووی کوردی پاریس و دەیەوی چاوپیکهوتن لهگهل کوردهکان سازبکا..

گوتم: بێهوودهيه...

من دلّنیا بووم و دەمزانی: تازه چیتر ناتوانم ولاته کهم ببینمهوه، ولاتیّک، که ههم شاره کهم و ههم دایک و باوکم، ههم کهسوکار و هاوری و ئاشناکانم بهیه کجاری بوونیان تیّدا سرابوّوه. سوودی چییه من دوای ئهوه، بیّم له رادیوّی «فرانس ئهنفو» جنیّو به رژیّمی عیراق بدهم یان وابکهم که خهلّکی فهرهنسا بهزهیییان به کورددا بیّتهوه؟ تازه سوودی چییه من بیّم له بهردهم باره گا و سهفاره تخانه و ریّکخراوه کاندا مان بگرم و خوّم پیشان بدهم و بلالیّمهوه؟ وه که ئهوه وایه خوّم له بهردهم خهلّک رووت بکهمهوه و پییان بلیّم: وهرن خهلّکینه تهماشای رووتی و عهیه کانم بکهن!

- مهگهر ئهم جهنگهی عیراق- ئیران خودی فهرهنسا و ئهمریکا و ولاته زلهییزهکانی دیکهی ئهورووپا سازیان نهکردووه؟

فيليپ گوتي: با.

- چما ههر ئهوانیش ئهم ههموو هیزهیان نهداوهته رژیمی عیراق بو ئهوهی ئیمهی بی ولات قر بکا ؟

– يا .

- ئەوەيە، ئىتر: ئەمرىكا و ئەورووپا قەحپەن.. ھەم سەرىشمان دەبرن و ھەم بۆشمان دەگرىن.

نیگارکیشان هه لگریت و کهمینک بییته دهرهوه و ههناسه یه کی تازه بدهی!

فیلیپ راستی ده کرد. من ئه و ماوه یه ، بو جگهره کرین نه بی ، به هیچ شینوه یه که نه ده وجووم ه ده ره وه . تیکه ل به هیچ هاوری و ئاشنایه کی ته نانه ت کوردیش نه ده بووم . به بیرم دی خه لیل و بینجان هه ریه که و دوو جاران ، دوو ده مه وعه سران ، جاریکیشیان نه ریمان – به یانییه ک بوو ، له ده رگایان دا. له په نجه ده وه سهیری خواره وه م کرد ، که دیتم ئه وانن ، ده رگام لینیان نه کرده وه . باش بوو ، بیریان بو ئه وه نه چووبوو که له ماله وه م ده رگام لینیان نه کرد و ته و و بوون لای فیلیپ گوتبویان: «دارا ئه م ماوه یه به حه مشیشه کینشانه و هه پیس گرتوویه تی » ، «تا پاش عه سرانیش له ماله وه هه رده خه وی» .

نیوهشهوان، کاتی ههموو هاوپیکانم دهگهرانهوه مال و دهخهوتن، ننجا من دهچوومه دهرهوه. ده دهچووم له شهقامه پونگاوپونگه ناوهدانه کهی سانت لازاغ، دهست لهناو گیرفانی پاتیق، به ته نیا پیاسهم ده کرد. لهو ناوه، وهک نهسپی قهره ج که خاوه نی خوّی بزرکردبی، بی هیوا، بی نامانج، ههر ده گهرام و دهسوو پامهوه. دهمویست نهو ههوا پاک و سازگارهی نیوه شهو، لهو هیمنی و تاریکییه میهره بانهی نهو سهر شهقامه دا هه لمرثم و هیچ نهیی روّحم که میّک نههوه ن بکاته وه.

کاتن شدقامه کانیش، به یه کجاری له ریبواران چوّل دهبوون و قاوه خانه کان ههمووی تیک ا داده خران، ده چووم له نزیک ویستگهی شدمه نده نده مانت لازاغ له قاوه خانه ی ئهرژه نتینیه کان، به ته نیا، تا ده مهده می روّژ بوونه و ان به دیار قاوه یه کی سارده و داده نیشتم؛ سهرم له ناو هه ردوو دهستم، بیرم ده کرده و ، به خوّم ده گوت:

«ئهوهتا، ئهمسيق، بهتهواوهتى بيخهس و تهنيا ماويتهتهوه! دايكت، باوكت، خوشک و براكانت، ههروهها زقربهى كهسوكار و ئاشناكانى شارهكهشت. لهناوچوون. حهيف، هاوپيّكانى سهردهمى مندالنى و گهنجيّتيشت، ئهميق، تهميق، بوونه ته تارمايى و يادگاريّكى دوور، ههر يهكهيان په اگهندهى ولاتيّک و كيشوهريّک بوونه و ئيّستا ناونيشانى هيچيان نازانيت... ولاتهكهشت بهتهواوى بوّته گوپستانيّک، روّژ به روّژيش پتر ويّران دهكريّ. ههموو شتيّكت: مندالّيت، گهنجيّتيت، شارهكهت، ولاتهكهت. لمناوچوون»؛ «توّش ليّره له ئهورووپا ئهوهتا... دواى ئهو ههموو سال و روّژگاره ئاوارانه، دواى ئهو ههموو شاروه؛ وكيت؟ بهچى دهچيت؟ وهك تهنهكهيهكى پيسمى پې زبلت ليّ هاتووه: روّحت پې بووه له گهندهلّى و پيسمى، له ئهزمونى ژههراوى؛ چوّن دهتوانى پاكيى خوّت و ئهو رابردووه شيرينهى خوّت رزگار بكهى؟ چوّن دهتوانى جاريّكى تر ئهو دنيا رهنگين و ميهرهبانهى جارانت وهدهست بخت يې خوّت و خوّت و خوّت و خور ابردووه شيرينهى خوّت رزگار بخه يې ده دونانى جارانت وهدهست

دووابهدوواي بۆردومانەكەي ھەللەبجە، گوتيان:

- دارا، كوردهكاني پاريس دايانناوه بچنه بهردهم سهفاره تخانهي عيراق و

چەندە تاڭن رۆژگارە نەزۆكەكان.

بۆ كوي برۆينەوە ؟

ليره بو خوم شانهشيني دروست دهكهم

منارهکانی رهنگ بن،

ولاتى بيت بۆ زايەللە.

كانييه كانى وهك الاوك شهوان

له سهديمدا جيّگير بن.

شانەشينيكى شيرين ليره بۆخۆم دروست دەكەم:

ماچ پیش ئەوەي لە دەم ھەللوەرى دەبیتە پەپوولە،

شههوهت پیش ئهوهی بزریکیننی، نووراو دهخاته جهستهی هیشکهوه

جەستە دادەگىرسىننى

دەيكاتە چراخان.

من که ئهم شیعرهی شهمالام خوینده وه، حهسوو دیم پنی ده برد: چونکه ژیانی خوّم له پاریس، به پنچه و انهی ئهو ئومیده جوانهی شهمالا، ههمیشه لیّوانلیّوی بیّزاری و نائومیدی بوو. حهشیشه و خهونه ئهفیوونییه کان تاقه پهنا و دالده یه کم بوون له پاریس، به تایبه تیش کاتی ههستم ده کرد که نیگار کیّشان و هونه ره کهشم ههر دادم ناده ن. ههرگیز خه وم لی نه ده که وت. به ته واوه تی وه کوو شیّتم لی ها تبوو. ههمیشه وه ک بلیّی به دو وای شتیکدا ده گهریّم و خوّشم نه زانم نه و شته چییه! سهیره، من ئه و ماوه یه بوچی ئاوهام به سهر ها تبوو! عهو دالّی چی بووم؟ به دووای چیدا ده گهرام؟

ئەو نيوە شەوەى كە لەگەل ڤينۆس پيكەوە بووين، پيم وت:

- ڤينوٚس، ئهو ولاتهى كه سالانيكى زور بوو له دەستم چووبوو ... دوزيمهوه!

قاقا پيکهني، وتي:

- ولاتت دۆزىيەوە؟

وتم: ئا.

- ولاتي چي!

وتم: تۆ. تۆم دۆزىيەوه.

ڤينۆس كەميّك داما، به نەغمەيەكى غەمگينەوە وتى:

- ژبان تراژیدیایه، دارا گیان.. منیش له کوّتاییدا همر لمناو دهچم.

وتم: رەسمت دەكەم.

ئەو برادەرە فەرەنسىيەى لەگەل فىلىپ بوو، نەمدەناسى، گوتى:

- ئەورووپا و ئەمرىكا قەحپە نىن؛ سەركردەكەي خۆتانە كە واتان پىي دەكا.

منیش گوتم: «ئەم دكتاتۆرە سەركردەي ئيمە نييه».

با، چونکه خوتان هه لتانبژاردووه و دهتانهوێ.

- نهخير، چونكه ئيوه پشتيتان گرتووه و كارتان پيهتي.

ههر چۆنێک بێ، من دەمزانی که ئیتر بێهوودەیه: ههموو ئهورووپا و ئهمریکا، تهنانهت ههموو دنیا لهپشت رژیمێکی دکتاتۆردا وهستاون که دهیهوێ ولاتهکهم سهرببڕێت و نهتهوهکهم لهناو ببا. ئێمهش، ئێمهی ئاوارهی ئێوارهکانی ئهورووپا، مردین هێندهی له بهردهم بارهگا و سهفاره تخانه و رێکخراوهکاندا هاوار بکهین و مان بگرین و خومان پیشان بدهین. تا کهی؟ چیی تر بکهین؟ چیمان لهدهست دێ؟

- هەموومان درۆ لەگەل خۆمان دەكەين ئەگەر بلێين جارێكى دىكە بەتەماى ئەوەين بگەرێينەوە ئەو كاولبووەي خۆمان.

خەلىل لە ھەندى شت راستى دەگوت. ئىنسەى نەودى ئاواردى ئەورووپا، خەلىل گوتەنى «بووين بە كوردەكەى لە ھەر دوو جەژنە بوو: نە دەتوانىن بگەرپنىنەدە، نە دەشتوانىن لىرە برين».

- من بام ئه گهر روزژیک داهات توانیشم بگهریدمهوه؛ ئایا ئهو مندالآنهی خوشم دویست ههمان ئهو مندالآنهن که جاران ههبوون؟ خه لک، شهقام، درهخته کان... ههمان ئهوانهن که من ییش ده یازده سال بینیبوومن؟

شـهمالّی هاوریّم نهم نازاره له ویژدانیدا نهزیهتی دهدا. جاریّکیان له بهرلینهوه شیعریّکی بوّم ناردبوو، نووسیبووی:

دارا گیان،

بۆكوى برۆينەوە ؟

كه ئاسمانهكهي رووخابيت

که ئیتر دیواره خاپوورهکانی بۆنی پوونگه و میسکی لیّوه هه لنهستی ؟

بۆ كوێ برۆينەوە؟

كۆشكەكانى ھەڭوەرين

چۆلەكەكانى زېرىنانە بە ئاسمانەوە چەسپىن.

بۆ كوي برۆينەوه ؟

هەلوەشانەوە، ھەلترازان، يووكان ئەندىشەكان،

دەست له بنمیچی دوواروژ دەدەم

ئنجا یه کسهر بازووه کانی، هیننده ی میهره بانی و ئه وین حهز بکا، بوّم کرده و و به تاو باوه شی پیّدا کردم. منیش بازووه کانم توند به تینوویّتییه وه له ناو قه دی ئالآند، سهرم خسته سهر گهرمایی و میهره بانیّتی مهمکه کانی. کاتی گهرده نیم ماچم کرد، حهزم ده کرد بگریم.

7

ئای له و شه وه خوّش و زیره و شانه! سهیره! نهشته ی نه و چه ند ساته که مه ی له گه آل قینوّس پیکه وه بووین، هینده شیرین و خه و ناوی بوون، هیننده به په له و به له ز تیپه پرین، که ته ناته ت جاربه جار ده که مه گومانه وه! وام لی ده کا به خوّم بلّیم: «له و انه یه به شینکی زوّری نه و شتانه ی دیمن، نه و انه ی بیستمن، نه و انه ی تامم کردن، ته نیا زاده ی خهیال و وه همینکی پووچی خوّم بن و به س!». خوّ هه موویشی، دو و هه فته ی به سه ددا تی نه په رپود، رود اوه کان، وه که که وه ی دوینی روویان دایی، له پیش چاومن:

من ئهو ئیّوارهیهی دهعوه ته کهی مالّی فیلیپ، بهبیرم دیّ، سهباره ت به به موه یه کی زوربوو له مال نه هاتبوومه ده رهوه و تیّکه ل به خه لک نهبیووم، به تایبه تیش لهم جوّره دانیشت و ئاهه نگانه دانه نشت بیووم، له ناو سالوّنه که دا، هه ستم به جوّره ناموّیی و دلگوشرانیّک ده کرد. له سهره تادا، له وه ده چوو که سیموّنای ده زگیرانی فیلیپ، ههر زوو هه ستی به و حاله ته ی من کردیی؛ له ناکاو، له پشته وه را، ده سته راستی خسته سهر شانم. که ئاورم دایه وه، زهرده خه نه یه کی دلده رهوه ی خوشکانه ی بو کردم (به ده ستی چه پی په رداخیّک شهرابی بو راگر تبووم) منیش که په رداخی شهرابه کهم لی وه رگرت، هه ستم کرد ده یه وی شتیک بچریتنی ته وی گیچکهم، وتی:

- هیوادارم که دهعوه ته کهت به دل بی، دارا!

منيش، پيکهنيم، وتم:

- ئاخىرەكەي، ھەر ھێنامتانە دەرەوە!

لهو سهرو بهندهدا، دیتم: کچیک، که سیموّنا پیّشتر پیّی وتبووم خهالکی موّناکوّیه، له ته نیش لیّم وهرگرت، وتم: لهتهنیشه کیدم، منیش لیّم وهرگرت، وتم:

– سوپاس.

کچهکه روّیی، سیموّنا پیّکهنی. پاشان دیتم کچیّکی تر، له ناوک بهرهو سهرهوهی رووت: سوخمهیه کی تهنک و توّرچنی رهشی لهبهر بوو «پووله کهی وردیلانهی سهوز و سوور بهسهر سنگیهوه ده تروسکانهوه» له ژووره کهی تهنیشت سالوّنه کهوه، به شهتاو هاته دهرهوه و ئیّستیّکی کرد. قهالماسنگی نیگای یه کسه رکهوته سهر من،

وتى: ئنجا رەسم دەتوانى چى بكا!

- رەسمى جوانىت، مىھرەبانىت، ھەموو شتىكى كە پەيوەندىي بە خۆشەويستى و جوانىي تۆوە ھەيە.

ڤينوٚس پێکهني. پێم وت:

- جوانیی تو بلیمه تیی منه: بیره و هری و رابردووه کانم زندوو ده کهنهوه.

سەرى دانەواند. بىرى دەكردەوه. بە غەمگىنيەكى قووللەوە خەسرەتىكى ھەلكىشا.

وتم: چيته؟

وتى: ھيچ.

- چيته، بيلّي!

- دایک و باوکم.

– ئىخى ؟

- بليتيان بريوه.

- بليتي گەرانەوە بۆ سانتياگۆ؟

- ناچارين. . دەبئ سبەينى بگەرىينەوه.

به په نجه چهناگهیهم بهرز کردهوه و سهیری چاوهکانیم کرد. گوتی:

- حدز ناكدم برؤم و بدجينت بهيلم!

- پيم وتي (ديم)، ديمه لات!

- دێ*ی* بۆ ئیسپانیا ؟

– ئا.

دێی بۆ سانتیاگۆ؟

- هەر بەيەكجارى ديم.

- بۆ لاي من؟

- ديم لهوي دەۋىم. . لەگەل تۆ.

به نیگایه کی پر له شاگه شکه یی و حه په سانه وه سهیری ده کردم، وتی:

– باوەرناكەم!

- دلنيابه. ديم!

به دلنیایییهوه سهری بهرز کردهوه. شهپولی قری، وهک تاڤگهیهکی رهشی چوّلهکاوی بهپشتا خست و بهدهم تریقانهوهیهکی پر له خوّشبهختیهوه پیّم پیّکهنی:

فەرھاد ييربال

- «ئان» ، خەڭكى ئىسپانيايە!

دەستى تەوقەم بۆى دريّژ كرد و به سەر هيماى حورمەتگرتنم نيشاندا.

- يێخۆشحاڵم.

سیموّنا دریّژهی ییّ دا:

- سى سال پىش ئىستا، لەگەل «ئان» لە زانكۆى بەرشەلۆنە پىكەوە قوتابى بووين. منىش بە زەردەخەنەيەكەوە، بۆ ئەوەى بايەخ و مانايەك بدەمە ئەو قسانەى سىمۆنا، رووم كردە «ئان»:

- ئيستا له ياريس دهژيت؟

- نهخير، تاكو ئيستاش ههر له بهرشهلونه.

ئەمەى وت و سەيريدكى سىمۆناى كرد، ئىنجا بە زەردەخەنەيەكى كەيفخۇشانە و غەمزاوييەوە وتى:

- به لام دامناوه بیمه پاریس و لهمهودووا بهیه کجاری لیره بژیم.

ئاگام ليّ بوو لهو دهمه دا سيموّنا، زور سرک، كشايه وه و بهجيّماني هيّشت.

لهگهل «ئان» بن ئهوهی هیچ قسهیه بکهین، راوهستابووین. ئان سهری خوّی داگرتبوو، بیّدهنگ، تهماشای بهرپیّی خوّی دهکرد و لهسهر قومپانیی قاچی راستی، پیّی خوّی بهم لاو بهولادا دهسووراند. منیش تازه چهند مژیّکم له جگهرهی حهشیشهکهم دابوو.. چاوم به په نجهدهی ژوورهکه کهوت: کهرابوّوه، ههر ده تگوت تابلوّیه کی زیّرهوشانی درهوشاوهیه؛ تاریکایی شهوی گرتبووه خوّی و چهند ئهستیّرهیه که لهناو تاریکییهکهدا، له دوورهوه دهتروسکانهوه. له سووچیّکی لاتهریکیشهوه، ئهستیّرهیه کی له ههموویان وردتر به تهنیا دهبریسکایهوه.

ئهو پهنجهرهیه بهشیّوهیه کی سیحراوی سهرنجی پاکیشام. دهتگوت یه که مجاره له ژیانمدا په نجههرهی ده مشیّوهیه کی سیحراوی سهرنجی دیکهم له جگهرهی حهشیشه کهم دا و چاوم دروویه ئه و جوانییه. یه کسه ر به بهرو په نجهه ره که چووم. که پراوهستام، کهوتمه سهیرکردنی ئهستیره لاتهریکه خنجیلانه که له دووره وه ده دره و شایه وه. ههستم ده کرد ئه و ئهستیره یه جریوه و ئاوازیکی ههتا بلیّنی غهمگین و له ههمان کاتدا دلگیری لیّوه دیّ. ئاواز و ده نگی، ئه گهرچی لهوانه یه ته نیا و ههمیّکی ئه فیوونیی پووچی خوّم بووبیّ، به لاّم بهبیرم دیّ، له ئاوازیّکی پاسته قینه زوّر به هیّزتر ده کهوته بهر گویّچکهم و دلّی ده خستمه خوّشی و سهماوه.

نازانم داخوا چهند دەقىيقە، چەند سەعات تێپەربوون و منيش ھەر راوەستا بووم و

تهماشای ئهو نهستیره دوورهدهسته خنجیلهیهم دهکرد. لهناکاو به خوّمم وت: «با ههست بهوه نه کهن که سهرخوّش بوویه» رووم وهرگیپرایهوه ناو سالوّنه که. دیتم: سالوّنه که تهواو گوّرابوو، جگه لهوه ش زوّر ئههوه و خاموّش ببوّوه. له دهسته چه پدا فیلیپ لهگهل کچ و کوریدی دانیشتبوون، سهرگهرمی قسه بوون. به ته نیشت ئهوانیشه وه، دوو کچ، وابزانم یه کیدیان ناوی (کلیّر) بوو، ئهوی تریشیان ئهو کچه بوو که حهشیشه کهی دابوومی، له ته نیشت یه کتر، راوه ستابوون، ئانشکیان به سهر پیانوّی ناو سالوّنه که دادابوو، جگهرهی حهشیشه یان ده کیشا و نهرم نهرم به دهم قسه کردنه وه پیده کهنین. لهناو ریّده وه که میدی مهلوول راوه ستابوو، نازانم چاوه ریّی چیی ده کرد. به دهسته راسته وه، دو پیاو «یه کیدکیکیان قاتیّکی سپی له به ربوو» له نزیک من، لهسه رکورسی دانیشتبوون شه تره نجیان ده کرد.

من ههستم به کهمیّک هیلاکی دهکرد. پیّلووی چاوهکانم بهزهحمه تییهوه بهرز کردهوه، تهماشای ژوورهکهی دهسته راستی خوّم کرد، دیتم: کچیّک، که ده تگوت فریشته یه کی ناو خهونه تهفیوونییه کانه، به تهنیا، لهسه ر کورسییه ک دانیشتوه و تهماشام دهکا؛ وه ک تهوه ی برایه کی چهند سال ونبووی سه رگهردانی خوّی بینیبیّتهوه، به نیگایه کی گهشی پر له پهروشی و خوّشه ویستیهوه، گهرم، لیّم ده روانیّ. کاتی منی بینی سهیری ده کهم کهمیّک شله را، یه کسه ر چاوی داگرت.

لهو ساته دا بوو ، لهو شهوه دا بوو كه من يهكهم جار ڤينوّسم ناسي.

من ههر له یه کهم چاوپی که و تنه وه ، یه کسه رهه ستم کرد شتیک له قوو لایی رو حمه وه له له رزی. وام به خهیا لدا ده هات که من ئهم ئادگاره شیرین و پر له میهره بانییه ی ئهوم، ئهم دووچاوه گهش و ئاشنا و پر پهرو شییهم، چه ندین سال پیش ئیستا، له شوینی کی دیکه دا، یا له وانه یه له سهرده می مندالیمدا، یانیش هیچ دوور نییه له خهونی کمدا دیبی!

مات، بیده نگ، به لام له ناوه وه شله ثاو، ته ماشای به رپینی خوّم کرد و بیرم کرده وه. جورئه تی نه وه م نه نه ده کرد جاریکی تر بتوانم سه رم هه لبرمه وه و ته ماشای روّحی سه رگه ردانی خوّم بکه مه وه که له ودیو چاوه کانی نه ودا ده دره و شایه وه. هیننده ی ده مکرد و ده مکرد نه مده توانی باوه ربه وه به ینم که «جوانییه کی نه و توّ»، «میهره بانی و سوّزیکی نه و توّ» که من ته نیا له خه و ندایان له ساته وه همیه نه فیوونا و یه کاندا ده مدیت، نه مروّ نه وه و تا کانگم ده کانگه ده کانگه ده کانگه ده کانگه ده کانگه ده کانگه که در بانگم ده کانگه ده کانگه کانگه که در بانگم ده کانگه که در بانگم که در بانگم ده کانگه که در بانگم که در بانگه که در بانگم که در بانگه که در بانگم که در

لهناو ئهو شهیدابوون و ئهوینه لهناکاوه، که یهکسه لهف سهرتاپای روّحمی هیّنابووه لهرزین، ههستم به سوگواری و دلّتهنگیهک دهکرد. ههر بهپیّوه، دهم و چاوم لهنیّو دهستهکانی خوّمدا شاردهوه؛ حهزم دهکرد بگریم.

به پینوه وهستابووم و دهم و چاوم لهنینو دهسته کانی خوّمدا... نازانم داخوا چهند

دەست بە پەرداخى شەرابەوه، ئامارەم بۆ مووبەقەكە كرد:

- ماوه یه ک پیشتر قسه مان ده کرد، وابزانم ده یگوت که دهیه وی لهمه و دووا لیره له

-به ليّ. ئەو دەيەوى نەگەرىتەوە سانتياگۆ، دەيەوى لەمەودووا بىتتە يارىس كاربكات و ههر ليرهش ژياني خوّي پيکهوه بني.

من لهو دەمەدا تەماشاي تاله قەيتانيكى باريكى سوورى ييلاوه يەمبەكەيم كرد، ئەو تالە قەيتانە بارىكە سوورەي كە بەقەد حەۋدە ژنى جوان؛ جوان دەھاتە پيش چاوم. لەناكاو ليمي پرسى:

-تۆ قوتابىت؟

راچلەكام، وتم:

- نەخير.

– ئەي؟

- كاردەكەم.

وتي: کاري چي؟

وتم: من نیگار کیشم. به نیگارکیشان ده ژیم.

دهم و دەست خنايموه، بەخۆشىيەھوە لەسەر يەنجەكانى يىپى، لەنجەيەكى يەيبوولەيى كرد، خەرىك بوو لە خۆشيان بال بگرى، وتى:

- ئاھ! تۆنىگار كۆشەكەي!؟

من به سهرسامي و شاگهشکه پيهوه، لار ببوومهوه و تهماشاي پرچيم دهکرد که دەتگوت تاقگەيەكى رەشى چۆلەكاوييە و دادەرژى، تەماشاى گەندەمووە جوانەكانى پهنا گوێچکهی چهپيم دهکرد. به دڵخوٚشييهوه به خوٚمم دهگوت:

- داخوا کهی بتوانم پۆرتریتیکی ئه و جوانییه خهونی و پاکه، ئه و میهرهبانییه ئاسمانىيە بكێشم!

لهناكاو ديمهنيك كهوتهوه بيرم. ليم پرسي:

- سهیره! من و تو روزیک لهسهر سنووری ئیسپانیا و ئیتالیا یه کتریمان نه دیوه!؟

يێکەنى، وتى:

- ههموو پیاویک وهختی دهیهوی موجامهلهی کچیک بکات، پیمی دهلی «ئهری من و تۆپيشتر له شوينيك يەكترىمان نەديوه! ؟».

- با. تۆ، لەگەل ژنيكى بەتەمەن بووى. واييدەچوو دايكت بى.

فەرھاد ييربال

دەقىقە و سات، بە ھەمان شيوه، بى ئەودى ھىچ جوولەيەك بكەم، مامەوه.

لهناكاو، دەستيك به نەرمىييەوە كەوتە سەرشانم. راچلەكام. سەرم بەرز كردەوه، دیتم: «قینوس» بوو. جووتی گوارهی دریژی شهش پالوویی وردیلانه به گویپکهیهوه دەتروسكانەوه. سەرى بە لاواندنەوەيەكى پر لە سۆزەوە بە لاى راستا لار كردەوە:

- بۆچى دەگرى!؟

ئاوازی نیانی دهنگی، یه کسه ر روحمی بیدار کردهوه. به ئاسوودهیی و پاکیی چاوهکانی خنامهوه، به لام لهناو شه پۆلی سۆز و خۆشه ویستی خۆمدا نهمده توانی هیچ وه لاميكي بدهمهوه. لهوه دهترسام ههر قسميهك بكهم، ئهو به ههناسهم وهك يهله ههوریّک یا وه ک دووکه لیّکی تهنک لهبهر چاوم ون ببیّت و نهیبینمهوه. له ناکامدا، لەسەرەخۆ، بە زەردەخەنەيەكى شاگەشكەييەوە، وەك ئەوەي لەگەڵ پەپوولەيەك بدويم،

- تۆخەڭكى كويىي؟

وتى: سانتياگۆ.

وتم: ئامرىكا؟

وتى: نه، سانتياگۆ دى كۆمپۆستىللا، له ئىسپانيا.

خـۆم لەبەر ترووسكەي چاوەكانى يى رانەدەگـيـرا؛ ھەسـتم دەكـرد ئەو جـوانيـيـه ئاسمانييه، ئەو ميهرەبانييه بى سنوورە، ئەگەرچى ئەوەتا رووبەروومە، بەلام لەگەل ل ئەوەش لە منەوە يەكجار دوورە. حەزم دەكرد بە ھەرچى جۆرە قسىەيەك بنى، بيدويننم، ههست به بوونی راستهقینهی بکهم، وتم:

- ئەي سىمۆنا چۆن دەناسى؟

وتى: سيمونام ليره ناسى.

- ليّره!

- بەلتى، ئەمشەو.

ئنجا پەنجەي بۆلاي مووبەقەكە درێژ كرد:

- ئان دەعوەتى ئىرەى كردووم.

- كەواتە بە سەفەر ھاتوويتە يارىس!

وتى: بەلنى، لەگەل دايك و باوكم.

تهماشای ئهو گوله مورهیم دهکرد که به شریتیکی تهنک له تهوقی پرچی خوّی بەستبوو. گوتم:

-لەوانەيە خزمينک يا كەسينكتان لە پاريس ھەبىخ؟

-نهخير. من تهنيا ئان دهناسم. ئان خه لكى گونده كهمان بوو، له مندالييهوه له

- چەند ساللە لە پارىس دەۋىت؟

وتم: حەوت ساڭە.

- ئەي پىشىتر لەكوى دەۋياى؟

وتم: له نهرويج. له ئۆسلۆ پەناھەندە بووم.

- چەندە سال لەوى مايتەوە؟

- تەنيا سالێک.

- لهوي چيت ده کرد؟

- دەگەرام.

به يێکهنينێکي نهرمهوه وتي:

- له چې دهگهراي؟

وتم: له تۆ.

پێکەنى، وتى:

- له من دهگهرای!

- ئا، له تۆ دەگەرام.

ئهم جاره به دهنگی بهرز دایه قاقای پیکهنین، پیکهنینیکی شیرینی ئهوتو که نهغمهی، وه ک شنهایه کی بونخوش، روحمی خسته خروشانه وه.

لهناکاو که سهرم هه آبپی: لهناو سا آپونه که اپیاو یکی کوّک و ریّکپوّش، ئهوه ی که قاته سپییه کهی لهبهر بوو، سهروقتر زهرد، شانه لیدراو، بهرامبهر کوریّکی گهنج، لهسهر میّزی شهتره نج دانیشتبوو، تهماشای ئیّمه ی ده کرد. که سهیریم کرد، یه کسه ر رووی بهرهو لای میّزی شهتره نجه کهی خوّی وهرگیّرایه وه، له ههمان کاتدا سیموّنا له دالآنی موربه قه که دوو فه خفووری زه آته ی پی بوو که بریتی بوون له تهماته ی قاش کراو له گه له گهل چهند پارچه پهنیریّک، هاته ژووره وه. دوو فه خفوورییه کهی دایه دهست من و قینوّس. به ده م زهرده خه نه وه، و تی:

- فەرموون!

ههردووکمان، بهدلخوّشی و بهدهم زهردهخهنهوه، دوو فهخفوورییه زهالاتهکهمان لیّ وهرگرت:

– سوياس.

قینوّس فهخفوورییه کهی به دهستی چهپیه وه گرتبوو، بنی ئهوهی تهماشای سهرمهستی و نهشئه ی به خته وه رانهی سهر روخسارم بکا قری به دوواوه دا خست و دریزهی به قسه کانی دا:

ڤينۆس ديسان پيٚكەنى، دەمى نازى ھەڵێنايەوە:

- من پیّش ئەوەى بتبینم، سیموّنا و فیلیپ باسى توّیان دەكرد، من نەمدەزانى ئەو نیگاركیّشه توّى!

له وکاته دا ئاگام به ته و اوه تی له ده و روبه ری خقم برابوو، سه یری قور لایی چاوه سۆز اوییه کانیم ده کرد، به شتیوه یه ک که له و ساته دا هه ستم ده کرد روّحم، هه موو بوونم، به شتیکه له ردنگ و شه پوّلی چاوه کانی.

تۆ خەڭكى كوينى؟

بهم پرسیاره، سوّز و غهریبیه کی قوول له ناخمدا قولپیان سهند، گوتم:

- خەڭكى چاوەكانتم.

پێکەنى، وتى:

- نازانم.

قولپی گریانیکی بهختهوهری له قورگمدا گیری خواردبوو، پیم وت:

- من ههست دەكەم كە ماوەيەكى زۆرە، ماوەيەكى يەكجار زۆرە تۆ دەناسم!

لهو کاته دا ههستم کرد شتیک له قوولایی روّحیدا لهرزی. چاوه کانی به شهرم و نه زاکه ته و داگرت. بی نه وه کند و نه زاکه ته وه داگرت. بی نه وه ی سهری خوی هه لبری ، په نجه کانی هه لدوگلتوفینی مندالیّک له نیّوان هه ستی دامان و به خته وه ریدا ده خنایه وه. من ته ماشای هه لگلتوفینی په نجه کانیم ده کرد، پیّم وت:

- پاریست پێ خوٚشه؟

یه کسه ر به هه لرخوونیکی مندالانهی پاکهوه، به نه غمه یه کی ناره زایی، وتی:

- زۆر نەگەراوين، تەنيا پينج رۆژە لە پاريسىين، ئەويش ھەر لەگەل دايك و باوكم يوم.

- سەرتان لە مۆزەخانەي «لووڤغ» نەدا؟

- تەنيا بەشتىكمان دىت، من حەزم دەكرد سالۆنى تابلۆكان ببينم، كەچى ئەوان بردميانە سالۆنى شتەكۆن و ئەنتىكەكان.

- له هوتيّل دابهزيون؟

– بەلىّى.

- له كويّ؟

- له مهیدانی مادلیّن. یی دهزانی؟

- بەلىي.

- شوينيكي خوشه.

- وهختی خوّی مالم لهوی بوو، ژووریکم لهوی به کری گرتبوو.

له مینشکی مندا زرنگایهوه. ئهو پیاوهی ئهم قسهیهی کرد لهتهنیشت فیلیپ دانیشتبوو، ملی شور کردبوّوه، سهرخوّش و ماندوو، دریّژهی پیّدا:

- دەتگەيەنىتە مالىنكى سارد، مالىنكى رۆتىن و بىزار.

ئنجا سەرخۆشانە، يێكەنى:

-وە**ك**و ئەورووپا!

فیلیپ، بهزه حمه تی و به په تاوییه وه هه تسایه وه، به ره و لای من هات، زدرده خه نه یکی ماندووی بو کردم:

چۆنى، دارا؟

ئنجا، دوو پهنجه ماندووه کانی، که نیوه جگهرهیه کی حهشیشهی پیّوه گرتبوو، بوّ لای من دریّژی کرد.

– سوياس.

زوّر به هینواشییهوه «چونکه لهوه دهترسام تووتنهکهی بکهوی» جگهرهکهم لی وهرگرت. یهکسهر چهند مژیکی قوولم لیندا. لهناکاو، نهو کوره گهنجهی که شهتره نجی لهگهلّ پیاوه قات سپیهکه دهکرد، رووی له کچیکک کرد «که له دهستهچه پی منهوه لهسهر کورسییه کی دریّژ لهگهلّ کوریّک دانیشتبوون و یهکتریان ماچ دهکرد»، هاواری کرد:

-دۆراندم، شانتال!

پیاوه قات سپیه که ی بهرامبهری، خهریک بوو جگهرهیه کی دریزی چرووتی داده گیرساند، لهسهره خق، وتی:

-ھەلبەتا دەدۆرىنىي!

کوره گهنجه «دۆراوهکه» هه لسایهوه، به رهو لای ئه و کچهی ناوی «شانتال» بوو رویشت، که لهوه ده چوو ده زگیرانی یا خیزانی بی. به هیلاکی و په ریشانییهوه لیی پرسی:

-برۆين، شانتال؟

پاشان یه کسمر بی ئهوهی چاوه روانی وه لامدانه وهی «شانتال» بکا، رووی وه رگیپرا و بهروو لای عه للاگه دریژه کهی تهنیشت پیانوکه چوو. وتی:

- پیاو بچی بوّخوّی به ته نیا له ژووریّک دابنیّشیّت و شیعر بنووسی، باشتره لهوهی بیّ لیّره واتیّ بگا که عاشق بووه و حهشیشه کیّشان و شهترهنج ئاسووده ی دهکا!

من که گوییم له قسمی ئهو کوره گهنجه بوو، لهسهره تادا، له دلی خوّمدا وتم: «ئهو کوره، شاعیره!»، پاشان بیرم کرده وه، وتم: «نه علی له کهل منیه تی!». سهرم بهرز کرده وه

فەرھاد پيربال

- بەراستى، زۆر خۆشحالم كە ئەمشەو تۆم ليره ناسى!

سیموّنا دوو فهخفووریی دیکهی بهدهستهوه، پیشکهشی پیاوه ریّکپوّش و گهنجهکه کرد، که همردووکیان سهرقالی شهترهنج بوون. گهنجهکه وهری گرت، به لام پیاوه قات سپییه یهخه به مهدالیاکه وهری نهگرت، وتی: «سوپاس». ئینجا سهیریّکی ئیّمهی کرد و سهری بهرز کردهوه تهماشای ناو فهخفوورییهکهی دهستی سیموّنای کرد:

- ئەوە چىيە؟

پاشان به دهنگی بهرز پیکهنی، دهیویست تانه له ئیمه بدا:

- ئەوە تەماتەيە كە خەڭك ئاوھا رۆمانتىك دەكا؟

رووی کرده گهنجهکهی بهرامبهری، به دهنگیّکی بهرز لیّی پرسی:

- تۆش واي، ياترىك؟

– چي

- تۆش كە تەماتە دەخۆي، وات لىي دى عاشق ببىي؟

گەنجەكە رووى لە شەترەنجەكە بوو وتى:

- به حهشیشه، به لنی؛ به لام به «تهماته» نهخیر.

ئينجا ههر دووكيان يهكسهر دايانه قاقاي پيكهنين. له دلني خوّمدا گوتم:

- ئینسان چەند نیهادپیس و شەرەنگیزه!

یه کسه رتیگهیشتم که ئه و پیاوه قات سپییه ماوهیه کی زوّر بووه له پشت ئیّمهوه گویّی له قسه کانی من و قینوّس راگرتبوو. به نیگایه کی بریندار و پهریّشانه وه لهگه ل قینوّس تهماشای یه کتریان ده کرد. قینوّس، چاوه کانی هیّنده گهش و پاک و روون بوون که نهیانده توانی ههستی سه غلّه تبوون و دلّره نجانی ئه وساته یان تیّدا بشاردریّته وه:

- بەيارمەتىي خۆت، دەچمە لاي ئان!

قینوّس ئه مه مه و ت و به ره و دالآنی میو به قه که روّیشت. منیش ئاوریّکی دوو اوه م دایه وه ، کورسییه کی چوّلّم بینی: به قه دیفه یه کی موّر ناوپوّش کرا بوو. له ولا تریشه وه توماریّکی گه و ره ی دیسکی گورانیم بینی که کوّمه لیّک دیسکی جوّر اوجوّری ره نگینی له سه ریدخش کرابوو. من بی ئه وه ی بتوانم له ناوی گوّرانیبیّژه کانی سه ردیسکه کان ورد بیسه و ه و بیانخویّنمه وه ، رووم وه رگیّر ایه وه . قه لماسنگی نیگام که و ته سه روینه یه ک که له شیّوه ی کاریکاتور به قه له می رهش دروستگرابوو و به دیواری دهسته راستمه وه له چوارچیّو دیوین گیرابوو.

- وابزانم ژن و میردایه تیش ههر شتیکی بیهووده یه، فیلیپ. ناتگه یه نیته هیچ! ئهم قسه یه، لهناکاو، له ته نیشتمه وه هات. به دهنگیکی نزم و ترا، به لام زور به هیز تهماشایه کی مهدالیه که ی سهر سنگیم کرد و بیده نگ بووم؛ تیگهیشتم که «راسیسته». هیچی دیکهم نهگوت. له شوینی خوّمهوه، ماندوو، لهش داهیزراو، لەسەر كورسىيەكە رۆنىشىتم.

ژوورهکه پرېبوو له دووکه ل. ههستم به ژانهسه ريک دهکرد. لهناکاو گويم له چرپه چرپێکی کے انه بوو، که له ژوورهکهی بنهبانێوه، لهلای مووبهقهکهوه دههات. راچلّـه کام، به لام نهمـده توانی سـه رم به رز بکهمـه وه و تهماشای دالانه کـه بکهم. سهرهرای ژانهسهر و داهیزرانی سهرتاپای لهشم، ههستم به دلّگوشرانیک دهکرد. حهزم دهکرد بچمه دهرهوه، کهمیّک ههوای سازگار ههلّبمژم. بیرم دهکردهوه: «ئیّستا، ههر که ڤينوٚس دێتهوه ناو ساڵۅٚنهکه، يهکسهر پێۺنيهادي ئهوهي لێ دهکهم، ئهگهر حهز بکا، ئيّمەش دەچىنە دەرەوە و ئەم قەرەبالغيىيە دووكەلاوييە بەجىّ دىّلىّىن»، «دەچىن بۆخۆمان، له دەرەوه، لەسەر شەقامەكان كەمىتك پياسە دەكەين، يانىش دەچىن لە قاوەخانەيەك یان له باریکی خوش دادهنیشین و قسه دهکهین».

كه هاتهوه ناو سالنونهكه، ههر واشم پي وت:

- پاشانیش ئیتر ورده ورده بهدهم پیاسهوه بهرهو مهیدانی مادلین بهریت دهکهم، دەتگەيەغەوە ھوتىلەكەتان. دەلىيى چى؟

پێي خوّش بوو، وتي:

ئەرى بەراست، سەيرە، من تا ئىستاش تىناگەم، ئەو شەوەى لەگەل قىنۆس مالى فیلیپمان بهجی هیشت و چووینه دهرهوه، بوچی خواحافیزیمان له هیچ کهسیکی ناو سالوّنه كه نه كرد! بوّ؟ بهبيرم ناييّ! بهبيرم ناييّ كه خواحافيزيم نه له فليپ، نه له سيموّنا، نه له ئان، نه له هيچ كهسيّكي ديكهي ئهو شهوهي مالني فيليپ كردبيّ! تهنيّ ئەوەندەم لە بىرە، كاتى لەسەر كورسىيەكە، بەسەرخىزشى و لەش داھىزراوييەوە دانیشتبووم، دەستم دریّر کرد جگهرهیه کی دیکهی حهشیشهم لهسهر میّره خره شوووشهییهکهی بهردهمم هه لگرتهوه و دامگیرساند؛ دوای قهیریکیش کاتی ڤینوّس هاتموه ناو سالونهكه، بهيهكموه ههلساين و چووينه دهرهوه. سميره، من بهبيرم نايي خواحافيزيم له كهس كردبيّ!

تكايه يەسايۆرتەكانتان!

پۆلىسى ناو شەمەندەفەرەكە بوو، رايچلەكاندم:

- گەيشتوونەتە «پۆخت بوو Port bou». تكايە بەلگەنامەكانتان!

گەشتبووينە سەر سنوورى ئىسپانيا. شەمەندەفەرەكە دەميك بوو رايگرتبوو.

فەرھاد ييربال

و رووم كرده ئهو كوره گهنجه، به نهوايهكي غهمگين و هيــلاكهوه، بهلام پر له دل بلندييهوه، وتم:

- بەلام ھەرچۆنى بى، ھاورىم؛ حەشىشەكىنشان شتىكى ھىندە بەدبەختانە نىيە. فیلیپ به توورهیییهوه، وتی:

- ههر هیچ نهبتی بو ماوهیه کمی کهم دلت خوش و ئاسوودهت دهکا.

كوره گەنجەكەش، بە يەرىشانى و ھىلاكىيەۋە، قايوۋتەكەي خۆي لەبەر دەكرد، بى ئەوەي سەيرى كەس بكا، سەرخۆشانە، لەبەر خۆيەوە وتى:

- بەلىّى، بىتگومان، ھەرھىچ نەبى والەپياو دەكا كەمىتك بىر بكاتەوە و ئەقلىي بيّتهوه سهرخوّي.

ئەمەي وت و پەنجەي بۆكەللەي خۆي برد. من لە دللى خۆمدا، يەكسىەر وتم: «ئەم كوره، به تهواوهتي لهگهل منيهتي»، «لهوانهيه گوييي له ههموو قسمكاني نيوان من و قينوّس بووبيّ». «ئەقلّم بيّتەوە سەر خوّم!»، «لەرووى چييەوە؟»، «لەوەى كە گەران بهدووای ئهوین و جوانی، گهران بهدووای ئاسوودهیی و ئهو بهههشته میهرهبانهی له دەستم چووه، گەران به دواي ولاتەكەم...شتيكى مەحالله، ناكرى. بيهوودەيه».

ئەو كورە گەنجە، لەناو سالۆنەكە، شيرزە، تەماشاي كەسى نەدەكرد، وتى:

- هیواداریشم ئهو قسانهی کردم، سهر و دلنی هیچ کهسیکی نهگرتبی !

ئنجا پاشان، يەكسەر بەشپرزەيييەوە، بەلەز دەستى خواحافيزى كردنى لە دەستى فیلیپ نا ، بنی ئەوەي تەماشاي «كچەكەي ھاوريني يان ژنەكەي» بكات، وتى:

- من دەرۆم، شانتال!

من لهناو بيّدهنگيي دواي روّيشتني كوره گهنجهكهدا، تهماشاي پياوه قات سپييه یه خه به مه دالیاکه م ده کرد. پیاوه که یه کسه ر هه ستی پی کرد که ته ماشای ده که م. دەمودەست سەرى بەرزكردەوه، چاوى بە ھەواى ناو ژوورەكەدا گيرا، ئنجا تەماشاى سەرەوەي خۆي كرد، وتى:

- پووووف..! ئەم شەو مىنش زۆرە!

منیش تهماشای دهوروبهری سهریم کرد، هیچ میشیکم نهدیت. پیکهنیم، وتم:

- جەنابت، وەزىفەت چىيە؟

چاكەتە سپىيەكەي ويك ھينايەوە: «ئحم»، وتى:

- فرۆشيارم.

وتم: چ دەفرۆشى؟

به ويقاريكي دل بلندانهوه، وتي:

پۆلىسى سنوورى ئىسىپانىا، پىش ھەموو شىتىك، جلوبەرگە جىاوازەكەي سەرنجى راكىيىشام. ھەر لەناو دەرگاى فارگۆنەكە، تەماشاى يەك يەك لاپەرەكانى پەساپۆرتەكەمى كرد:

- گراسیا .

پیاوهکهی بهرامبهرم، که سهروقژیکی بژ و توزاویی ههبوو، پهساپوّرتی خوّی و ژنهکهی خستهوه ناو جهنتاکهی و سهیریّکی کاتژمیّرهکهی مهچه کی کرد. به بوّلهیه کی ماندوو به ژنهکهی گوت:

- سيّ سهعاتي رهبهقه لهناو شهمهندهفهرين.

ژنه کهی، هیلاک، پشتی به کورسییه کهی دابوو؛ لهوه دهچوو ههر زوو دیسان بکهوی ته شیرین خهوه وه. له دلی خوّمدا گوتم «پیش ئهوهی ئهم پیاوه ماندووه دیسان بکهوی ته وی شیرینهوه، با لینی بپرسم»:

- ببووره؛ سهعات چهند دهگهینه بهرشهلوّنه؟

پیاوه که دهمودهست پشتی له کورسییه که جیاکرده وه؛ زانیم له ئیسپانییه شوه کهی من تی نه گهیشت؛ پرسیاره که دووباره کرده وه. گوتی:

- دەوروبەرى كاتژمير يازدە دەگەينە بەرشەلۆنە.

کهمیّک بوّرژابووم. هیلاک، قاچهکانم تا ژیّر کورسییه چوّله کهی بهرامبهرم راکشاند. ئانشکی چه پم لهسهر قهراغی په نجه ره دانا. شهمه نده فه ره که که و ته جووله. له په نجه ره وه دمه دیت: دووایین کیّلگه و مهزرا و پیده شته کانی فهره نسا ورده ورده تیپه په په دوه به سهر ئانتینیّکی بهرزه وه، تیپه په په دوه به وی ده دو دوسووری ئیسپانیام که و ته به رچاو؛ با لیّی ده دا و ده شه کایه وه.

ههستم ده کرد ده گهمه وه کوردستان و دوای ماوهیه کی دیکه - که ده گهمه سانتیاگز - دایک و خوشک و کهسوکار و دهزگیرانی خوّم له باوهش دهگرمه وه ...

8

بۆ ھاورىيى خۆشەويسىتم، نەرىمان...

سلاو ،

لهناو ویستگهی شهمهندهفهری شاری بهرشهلوّنهوه ئهم نامهیهت بوّ دهنووسم. چهند پوّستکارتیّکیشم بوّ فیلیپ و بیّجان و شازاد و خلیل و سیامهند و برادهرانی دیکه ناردووه، لهناو ههمان زهرفی ئهم نامهیهی توّم داناون؛ تکایه پیّسیان بگهیهنه! یهک یهک چاوی ههمووتان ماچ دهکهم و ئاواتهخوازم ههمیشه له بهختهوهریدا بژین.

کاتژمیّر یازده و شتیّکه. نیو سهعاتیّک دهبیّ له شهمهندهفهر دابهزیوم، له قاوه خانه یه کی ناو ویّستگه دانیدشتووم و نهوه تا دهمبینی: بیر له نیّوه دهکهمهوه. چاوه ریّم نیو سهعاتیّکی دیکه بهسهر بچیّت و سواری شهمهندهفه ر ببهه و بهره و سانتیاگوّ. پارهم گزیبوه تهوه و ههموو شتیّک نوّککهیه، گرفتم نییه. توّ دهزانی فرهنگی فهرهنسیی خوّمان لهچاو پهسیّنتی ئیدسیانی بههادارتره؟ نانخواردنیّکی باشی ئیّره نیوهی نانخواردنیّکی سادهی پاریسی تیناچیّ!

وابزانم کاریّکی باشم کرد که له پاریس بلیتی راسته وخوّی پاریس سانتیاگوم بری؛ نهگینا ئیستا دهبووایه پازده بیست سهعاتیّک لهناو
ویستگهی شهمه نده فه رهه رچاوه دی به بهرشه لوبه رئوه به به رهه لهبه رئه وهی له
بهرشه لازه پروژانه تهنیا یه ک شهمه نده فه ر به ره و سانتیاگو به دی
ده که ویّت؛ ده لیّن: سانتیاگو مه لبه ندیّکی دو وره ده ست و لاچه په
واپیّده چی ها توچوّی - له چاو شاروّچکه کانی تر - که متر به سه رهوه
بیّت. چه ند ده قییقه یه ک پیش ئیستا، چووم ته ماشای نه خشه ی
بیّت. چه ند ده قییقه یه ک پیش ئیستا، چووم ته ماشای نه خشه ی
نیسپانیام کرد؛ حه زم ده کرد بزانم ناخوّ نه م شاروّچکه یه ی من بوّی
ده چم، که و تو ته کویّی نیسپانیایه و ده که و ی ته ماشا ده که م: دو و این
شاروّچکه ی سه رسنووری نیسپانیایه و ده که و ی ته باکووری روّژ ناوای
نیسپانیا، نیدی ه ی نده ی نامیّنی بگه مه قه راغه کانی نوقیانووسی
نیسپانیا، نیدی ه ی نده ی بوو که ده یگوت: «دارا سه ری خوّی
هه لاده گری به ره و جه زیره ی و اق و اق». سلاوی لی بکه.

راستییه کهی، حهزناکهم له بهرشهلونه بمینمهوه. که له پاریسیش بووم ههر وام بریار دابوو. ههرچهند بهرشهلونه شاریّکی زوّر خوّشه و ئهمه دووه م جارمه دیّمه ئهم شاره. بهلام وهک پیّش ماوه یهک لهناو مهیدانه ئاپووره کهی بهرده م ویّستگه ههستم پی کرد: ئیّره، لهچاو پاریس، زوّر گهرمتره. ههرچی گهنج و کور و کال و کچی جوان ههن، له بهرده م ئهو ویّستگهی شهمهنده فهه، خوّیان نیووه رووت کردوّتهوه، به تاقه فانیله و شوّرتیّکهوه لهناو مهیدانه که تاک تاک، جووت جووت، دهسته دهسته، جهنتاکانی سهفه ریان کردوّته سهرین و لیّی پال کهوتوون. دهسته دیاره، بیگومان، زوّربهیان، به شهویش ههر، لهم مهیدانه ئاپووره یهدا ده نوون: چونکه ئیّره ئهگهر به روّژ هیّنده گهرم بیّت؛ دهبیّت شهوه کهی دورو و فییتنگهی شهمه نده کهی بهرده و رستگهی شهمه نده نهر به بهلاشه بو ویستگهی شهمه نده فهری به دلاشه بو

تازه بكرم.

دلنيابه ههرکه دهگهمه سانتياگۆ، ناونيشانێکی خوٚمت بو دهنێرم و له ههوالی خوٚم ئاگادارتان دهکهمهوه.

هاوريمي دلسوزت: دارا

له چینشتخانهی «پیگال»، له گهرهکی موّغاخت، له و چینشتخانهیهی که ههموویان راهاتبوون زوربهی ئیواران له وی کوّببنه وه؛ نه ریان، خهلیل، سیامه ند، دختور نووری، بیّجان.. له دهوری میّزیّک دانیشتبوون؛ نه ریان ته واوی نامه کهی دارای بوّ خویّندنه وه. هه رکه نه ریان دیاهی به دوو ایس رستهی نامه که هیّنا، بیّجان گوتی:

- خەلىل، تۆ فىلىپ زوو زوو دەبىنى؛ پىنى خۆش دەبى ئەگەر ھەوالى داراى پى . گەيەنىت.
 - «نامهی تایبهتی» بو ئهو ناردووه، قوربان...

سیامهند بوتلینک شهرابی «بۆهژهلنی» تازهکهی بهدهستهوهبوو، یهک یهک بو همموویانی تیکرد:

- به هیوای سهرفرازیی دارای برادهری دوورهو لاتمان.. نؤش!
- که پهرداخه که یشی دانایه وه، غهمگین غهمگین ده تگوت ده لالیته وه:
- شوان قەرزىخى وەرگرت و رايكردە كەنەدا، خەسرۆ ژنىخى پۆلۆنىيى ھىنا و چووە وارشىق، زىرەك زىرەكانە زەمالەيەكى ئوستىرالىكى بۆخۆى پەيدا كرد و خىزى گەياندە سىيدنى، ئەوا داراش «كەس نازانى بۆچى» تىلى تەقاندە ئىسىپانىا. بەشەرەفم لەوە دەچى ئەم پارىسە بەختى نەبى: ھىچ كوردىكى تىدا نامىنىتەوە!

بيّجان گوتي:

- دارا دەگەرىتەوە.
 - ناگەرىتەوە.
- دەيبينى. ھەر دوو ھەفتەى دىكەيە!
 - خەلىل قسەي ھەردووكيانى بړى:
- بۆ بگەرپتتەوە؟ بۆ خۆى ژنيكى دەوللەمەندى ئىسىپانىيى دۆزىوەتەوە كە كىللگە و
 باغ و باغاتىكى ھەيە تەنانەت تا حەوت پشتى داراش بەشيان دەكا.
 - كتى وا دەلــــىع؟
 - لاى گابرييل باسى كردبوو.
 - كام گابرييّل؟
 - نيگاركێشه يۆنانىيەكەي لاي خۆمان.

ئه و گهریده و لاکه و ته و موسافیرانهی وهکوو من. نهریمان گیان، هاوریم..

پیش ئهوهی بگهمه بهرشهلوّنه، شهمهنده فهره که تازه گهیشتبووه ناو ئیسپانیا و یه کهمین شاروّچکه کانی ئیسپانیای تهی ده کرد. کاتی خاوی کرده وه، له په نجه ده وه قازم دیت. قازی بالّ مهیله و وه و خولّه مید خولّه میدیشی، ته واو وه ک ئه و قازانه ی لای خوّمان که که میّک سیان و چلّکی شیان پیّوه بوو (نه ک وه ک ئه و قازانه ی که هم ده لایی توپهلیّن کارمووشی سپیی بی گیانن که له نه رویج یا له فه ره نسا ده یانبینین) کاتی چاوم به و قازانه که وت دلّم زوّر خوش داهات، ههستم ده کرد له کوردستانم و دیسانه وه چاوم به هه له بجه ی شاره که ی خوّم ده که ویّت موه. من زوّر له میّث بوو قازم نه بینیب و و لیّره، له ئیسپانیا، بینیمن: زوّر جوان و به ده و ، له ده م به سته کاندا قونه قونیان ئیوه و .

بهست! بهست به ههمان پاشماوهی ئهو ئاو و ئاوه و چک کراوانهی خوّیانهوه لهسه و ریّگهی به رشه لوّنه ههن. دارسپیندار. سهوزیی سروشتی. په نجه دهی کوّن. سه ربانی قه ره بالغ. کوّللارهی مندالآن. رسته و ته نافی جلوبه رگ هه لواسراوی لای خوّمان ئاسایی. گوفه ک. کهر. کهر، که من له وه ته که وروپام.. غهریبیی ده کهم. ده یان ژیان و شتی جوانی دیکه. من سهیرم پی دیّ: ئیسپانیا چوّن توانیویه تی ئه و همموو شته کوّنه جوانانه به ده قی خوّیان هه تا ئیستاش هه بیاریزی؟ به کورتی: له ئیسپانیا هه ست ده کهم له هه له به به ده وکی کوردستانم.

نەريمان گيان،

شهمهنده فه دره که م سات یازده و په نجا ده قیقه به ری ده که وی. بو سبه بنی سات یه ک و نیوی دوای نیوه رو ده گاته سانتیاگو. واته من ده بی نزیکه ی بیست و شه ش سه عات له ناو شهمهنده فه ر به بینمه وه. دلم به وه خوشه که با ر و کافتیریاکه ی ناو شهمهنده فه ر به دریژایی ریگا کراونه ته وه؛ ته نیا شه وه که ی نه بیت که له کاتژمیر دو وازده وه تا نوی به یانی داده خریت. له م صاوه یه دا، بیگومان ده توانم هه ر له ناو کافتیریای شهمه نده فه ره که بو خوم دانی شم سکیچ بکه م یان بخ وینمه وه. بورد و ستانده که له تو لورد و فریدا، دامه نیگارکی شیخی په رپووت که له مهیدانیکی ناو شاری توولووز پرتریتی ده کرد. دامناوه هه رکه ده گه مه سانتیاگو بورد و ستاندیکی

- من ئەسلاەن ژنى ئىرە ھەر ناھىنىم.

خەلىل كەوتەوە قسە:

-وهک همندی له کورده پهناههندهکانی ئهسکهندهنافیا بچوّره پوّلوّنیا! ده لیّن: کچه پوّلوّنی ههرکه سهررهشیّک یهک دوّلاریان نیشان دهدات؛ ئیتر یهکسهر فس دهبنهوه و بهدووات دهکهون بو ههر کویّیه کی خوّت حهزبکهی.

دختور نووری لوقمهی له دهمدا بوو، به خهلیلی گوت:

- تۆ جارى بۆ خۆت ژنيكى شەرىف بينه؛ عەلاقەت لە خەلكى تر نەبىخ!

خەلىل، رووى لە بىخان، لمۆزى خوار، گالىتەي بە عەقلىي دختۇر نوورى كرد:

- جەنابى دختۆر ھێشتا بۆ خۆى ژنێكى ناشەرىفى پێ نەدۆزراوەتەوە، دەيەوێ ئێمە ژنێكى شەرىف بدۆزىنەوە!

نهریمان ناچار بوو بکهویته ناوبژییانهوه و فیلیک بو پچراندنی ئهو گفتوگیه بدوزیتهوه:

- كورينه، دەزانن: دەشتى سى رۆژە له بەندىخانه دەرچووه و تا ئىستا سەرىكمان لىنى نەداوه!

- ئەرى بەراست ئەوە چى بوو؟ لەسەر چى گيرابوو؟

بيّجان وهلامي سيامهندي دايهوه:

- لەسەر ھێلكە.

- هێلکهي چي؟

خەلىل گرژىيەكەي خاوببۆوە:

- ئەى! ئەويش ھێلكەى قاچاغى لەرێگەى ئەلزاسەوە دەبرد بۆ زوورىخ؛ لەوێ بە يارەي شەش قات دەيفرۆشتەوە.

- یه عنی دهشتی لهسهر سنووری فهرهنسا و سویسرا قاچاغچیتیی هیلکهی دهکرد؟

- ئەدى چى؟ دەزانى چ پارەيەكى دەست دەكەوت!

ئەرى (پۆلا) چ دەكا؟

- چ دەكا!.. پشيلەكەيشى لەگەل خۆى رزاندۆتەوە.

چۆن؟

- ئنجا بۆنايەتە دەرەوە؟

دختور نووری رووی له خهلیل کرد؛ حهزی دهکرد بزانتی:

- ژنهکه پیره؟.. کهترهیه؟

- شازاد دەلىّى: بىست ساللەيەكى بلۆندە، دلت نايە تەماشاى بكەي!

خەلىل بە گاڭتە پيكردنەوە رووى لە قسەكەي بيجان كرد:

- شازاد له كوي بينيويهتي؟

سيامەند پێػێػى ديكەى ھەڵدا، دەيويست مەتەلەكە ھەلبھێنێ:

- شازاد خوّى نەيبينيوه؛ دارا بوّى باس كردووه.

خەلىل گوتى:

- درۆيە. من باوەرناكەم.

نەرىمان گوتى:

- فیلیپ دەیگوت: «من پێم وابێ دارا ئەو كچه ئیسپانیایهى له ماڵى ئێمه ناسى». دەیگوت: «شەوێک دەعوەتم كردبوو؛ وابزانم ئەو كچەى لەو دەعوەتمى ماڵى ئێمەدا ناسى».

خەلىل ھەلىدايە:

- یه عنی، دارا، عهیب نهبی، رهدووی ژنان کهوت؟

سيامەند گوتى:

- سەيرە! لە نامەكەيدا باسى ھىچىش ناكا.

«دختور نووری» دیاربوو دهستی له خواردنه وه کشاندبووه ، که و تبووه سهر نانخواردن:

ئیشیکی گەلەک باشی کردووه.

- ئىشى باشى چىى كردووه؟ خەلىل پرسى.

– که ړهدووي ژنان کهوتووه.

- بۆچى چما ليره ژن نييه، هدى له ئهو نه گبهتتر!

- ژنێک بهخێومان کات و کرێی خانوومان بدات و کێڵگه و ڕهز و باغاتی خوٚهان بهناو بکات..

- نه وهڵلا نييه.

- كوا؟ دەي بۆ منى بدۆزەوە تا بيخوازم!

- ئنجا خۆ بۆ تۆ، ئەگەر تۆ خۆشت بەختوى بكەيت و كرتى خانووى بدەيت و كێڵگە و باغاتى خۆتى بەناو بكەيت.. ھەر دەست ناكەوتت؛ ھەي كەرە!

دختور نووري كهوته بهرگريكردن له خوّى:

- ژنه پۆلۆنىيىدك يان پيردژنيخى كەترەى ئەم ئەورووپايە بدۆزىنەوە كە ببيتتە مايەى خۆشگوزەرانى و بەختەوەريان؛ بەخيومان بكات و دالدەمان بدات «يان ھيچ نەبىّ فيرى زمانەكەمان بكات»... كە ئەمەش چارەسەريّكى وەختىيە. ھا!

- ئەدى سێيەم؟

- سێیهم ئهوهیه که تۆ بتوانیت بنجی خۆت واقیعییانه له ئهوروپا ڕهگاژۆ بکهیت، وهک ئهمان و لهگهڵ ئهمان بژیت، کاکی خوّم!

دختور نووری بیری دهکردهوه:

- وايه...

- ئنجا لهم كاتهشدايه كه تو فير دهبيت چيتر باسى ژنى بهشهرهف و بن شهرهف نهكهيت.

- ئنجا لهم كاتهشدايه كه تۆفير دەبيت ولات و ئەخلاقى مىللەتى خۆتت لەبيىر بېيتەوە.

خەلىل كەوتەوە گالتەكردن بە دختۇر نوورى:

- فەرموون، جەماعەت.. ھاتەوە سەر ياسىنى گۆلكىخ! باشە، ئىسىتا تۆ، كام رىگەچارەت بەلاوە پەسەندە؛ ھەي حافز ئەسەد!؟

- من دەڭيم: بەداخەوه..

- چى بەداخەرە؟

- ئيمه، ههموومان له ئهورووپا چهند پرۆژەيهكى تەئجىلكراوين.

نهریمان و بیّجان و سیامهند، پیّش ههمووشیان خهلیل، بهم قسهیهی دختور نووری، دایانه قاقای پیّکهنین.

که له پیکهنینه ناکاوهکه کربوونهوه، بینجان پیش ئهوهی پیکی بوژهلیکهی ههلبدا، رسی:

- دختور نووری؛ چون؟

- توو شهرهفتان مهگهر و انییه ؟ لیّره ههموومان ژیان و پروّژهکانی خوّمان ته تجیل کردووه بوّ نهو کاتهی که صهدام حسیّن و خومهینی و نهسهد و بولّند نهجهوید... لهناوده چن!

دختوّر نووری لهبهر پیّکهنینی ئهوان فریا نهدهکهوت بوّچوونهکهی خوّی روونتر بکاتهوه:

فەرھاد ييربال

- دەلىّى: «ئاوھا مەسرەفم سووكتره».

- مووچەي بەلەدىيەكەي بەشى ناكا.

- ئنجا بەشى كى دەكا!

- چاكتر وايه ئەويش ژنيكى كەترەى ئىسىپانى بۆ خۆى بدۆزيتەوە و ئەويش بچيتە سانتياگۆ..؟

خەلىل بەدوواي ناوى شارەكەدا دەگەرا.

-...دى كۆميۆستىللا.

- سانتياگۆ دى كۆمپۆستىللا.

نهریان به ئاوازی ئاموزگارییهوه رووی له خهلیل کرد:

- خەلىل گىان، ئەگەر ئىستا شازاد لىرە بووايە، دىسان دەستەويەخەى يەكتر دەبوونەوه. ئەم دىعايە قۆړانە بى دارا بالاومەكەوە. عەيبە!

- ئنجا دیعایهی چیم کردووه؟ من باسی پوّلای نهگبهت دهکهم. پارهی بهلهدییهکهی بهشی ناکا..

- ئنجا خۆ تەنيا ئەو حالى وا نىيە!

دختور نووري رووي له خهليل كرد:

- بەخوا، تۆ، تەنيا شازاد دەرەقەتت دى.

- ئاخر ئەمىش؛ پارەي بەلەدىيەكەي، بەشى ناكا.

- ئەگەر ئىسىتا شازاد لىرە بووايە، پىتى دەگوت: تۆ بۆ خۆت بە ھۆى پۆرترىت و بازرگانىكردن بە ھونەرەوە لە مىزىماخت بوويتەتە مليىزنىر، خەلكى دىكەشت كردۆتە تىزەسارەي خۆت.

خەلىل بى ئەوەى ھىچ نىشانەيەكى توورەبوون بە ئادگارىيەوە دىار بىت، گوتى:

- دختور نووري، من با تهنيا يه ک قسه ي جيددي له ژيانمدا به تو بليم!

- فەرموو.

نووري به گالته کردنه وه به خهلیل گوتي:

– يەكەم:

- تەسلىم ببينەوە بەعسى دكتاتۆر؛ حيزى و سەلامەتى، بچين عەسكەرىيەكەى خۆمان بكەين. - ههر چۆنێک بێ.. باشتر وايه ئێـمه ههموومان سهری خوٚمان بهرهو هيندستان هه لگرين و بچين به يه کجاري له هيندستان بژين!

منیش، که ههستم دهکرد ههمیشه شتیّکی ناموّ و سهیرتر لهناو دهروونی لیباردوّدا حهشاردراوه، گوتم:

- بۆبچىنە ھىندستان؟

ليباردۆ گوتى:

- لهبهرئهوهی ئهورووپا خوای نیدا نهماوه. له ئهورووپا خوا مردووه... دهمیکه ردووه.

منیش کهمیّک به سهرسامییهوه، پرسیم:

- ئنجا ئەمە پەيوەندىي بە قسەكەمانەوە چىيە؟

- هیندستان هیّشتا پره له خواکان! ئیّمهی هونهرمهند ههموومان پیّویسته بچینه ئهوی و .. دوعا بکهین! له خواکان بپاریّینهوه که بهختیّکی باشمان پی ببهخشن، له خواکان بپاریّینهوه که مروّث بهختهوه ر بکهن و ئهم جیهانهمان پاک ببیّتهوه!

به لیباردوّم گوت:

- باشه، عیراق و ئیران.. خو ئهورووپا نین و پریشن له خوا! ئهدی بوّچی ئهوه زیاتر بوّ حهوت سال دهچیّ به گولله و توّپ و گازی کیمیاوی کهوتوونهته گیانی روّلهکانی خوّیان؟

- من قسهم لهسهر واقیعه که نییه، هیچ ولاتیکی دنیا بی گهنده لی نییه. من قسهم لهسهر ئهوه یه که هیندستان و روژهه لات، به خته وه رانه، هیشتا خوایان تیدا ماوه.

- باشه، ئاخر منیش ههر باسی ئهوه دهکهم. خه *لّکی* «ئهو هیندستان و رِوْژهه لاّتهی تو باسی دهکهی» لهوه تهی همن نویّژ دهکهن و له خوا ده پاریننهوه؛ ئهدی بوّچی ژیان لهویّشدا ههر له خراپهوه بوّخراپتره؟

ليباردۆ پيدەچوو ھەستى پيكرد بۆچوونەكەي بەتەواوەتى راست نەبىخ:

- ئيمهوماناني ئهورووپايي، ئهمرة، پيمان وايه هيچ نهبي تۆزقاليك رۆحانىيەت و

بگهریتهوه کوردستان و له زانکو دهرس بلتیتهوه. نهریمان خوی ههلگرتووه بو نهوهی ده دولهمهند ببیت و گهلهرییهکی نهتهوه یی کوردی به ناوی «گهلهریی کوردستان» له مونپهرناس بکاتهوه و تهنیا تابلوی هونهرمهندانی کورد لهو گهلهرییه بفروشیتهوه – خواش دهزانی کهی دهولهمهند دهبی! – نهوهتا کامهرانیش، کامهرانی بهدبهخت، چاوه دی دهبی هاتوچو بکریتهوه بوئهوه ی کچهمامه ماره کراوه کهی خوی بگهیهنیته لای خوی. ئی... نهوهتا سوداد گهردی کتیبیکی فولکلوریی دهشتی ههولیری کوکردو تهوه و دوو ساله ههر چاوه دی دهکا: نازانی لهکوی چاپی بکا!

- وه لا راست ده کا، شهمالی شاعیری هاورید مان له بهرلینه وه نامه ی ناردووه، ده لی «شیعر نانووسم تا ئه وکاته ی به ته و اوه تی فیری ئه لمانی ده بم، بوّئه وه ی بتوانم لهمه دووا یه کسه ر شیعر به ئه لمانی بنووسم و شوّره ت پهیدا بکهم».

برادەرەكانى دختۆر نوورى كولابوون لەناو پيكەنىندا. بينجان ھەر پيدەكەنى، پچر پېر توانى قسەيەك بكات:

دارا.. بۆ خۆي.. رۆ.. يشت... ها؟

ئنجا خەلىل مەبەستەكەي بۆ تەواوكرد:

- دارا.. تەحەمولى.. نەكرد.. چيتر.. خۆى.. تەئجىل.. بكات.

لهو دەمەدا بوو، شازاد وەژوور چیشتخانەکە كەوت و گەیشتە سەر میزەكەي ئەوان:

- چییه ئهوه! دیسان باس باسی دارایه؟

خەلىل پىكەنىنى رانەدەوەستا، كورسىيەكى بۆ شازاد راكىشا:

– وهره دانیشه شازاد! دارا…

- دارا چ*ي*؟

- دەزانى بۆچى دارا ئەو پارىسە خۆشەي بەجى ھىنشت و سەرى خۆي ھەلگرت؟

- بۆ؟

- چونکه...

خەلىل ھەر پىدەكەنى. شازاد پرسى:

- چونکه چ*ي*؟

- دارا.. تەحەممولى نەكرد.. چيتر.. خۆى تەئجىل بكات.

9

لیباردوّ، باوکی کوّلوّمبی، دایکی پورتوگالّی، له پاریس لهدایک ببوو. چوار سالّ بوو یهکترمان دهناسی. فوّتوّگرافیّکی هونهرمهند بوو. ههموو ئیّوارهیهک تا نیوهشهو، کامیّرا له شان، دهم به جگهرهیهکی چرووتهوه، له موّنماخت دهمایهوه؛ بازاری ههمیشه

- چييه ؟

- ههندێ شوێن ههن ڕێگهت لێ دهگرن که بتوانيت وههمێک بوٚ خوّت دروست بکهيت.

ليباردۆ دامابوو، بيرى دەكردەوه:

- ئەمە بەراستى كاريكى قورسە.

- چي؟

که بتوانیت وههمینک بو خوت دروست بکهیت و رزگارت بکا.

- ئەڭتەرنەتىفى چى؟

- ئەلتەرنەتىفى واقىعىك، بەھەشتىك، ئاسوودەيىيەك.. كە تۆ لەدەستت چووە يان كە ھەست دەكەي ھەرگىز ناتوانىت وەدەستى بەينىيت!

نازانم بۆچى، لەناو كافتىرياى شەمەندەفەرەكەدا، بەدەم كىتشانى سكىپچىكەوە، ئەم گفتوگۆيەى خۆمم لەگەل لىباردۆ ھاتبۆوە ياد!

پینج سهعات زیاتر بوو لهناو شهمهندهفه ره که بووم. تازه له خهو هه لسابووم، کورسی و فارگزنه کهی خوّمم جیّهی شتبوو، بو خواردنه وهی بیره یه ک و نانخواردنی که ها تبوومه کافتیریا که. گوشه گیر، له سووچیّکی کافتیریا که دانی شتبووم و سهرگه رمی کیشانی سکیچیّک بووم.

زور سهیره! لهم روزانه دا هه رکه ده ستم ده دایه پینووسه فه حمییه کهم و دهمویست سکی چیک بکهم، ده مودهست دیمه نی حه وشه ی ماله که مهمیشه دها ته پیش چاو له هه لهبجه. هه و لم ده دا له دهست نه و وینه یه خوّم رزگار بکهم که ههمیشه دها ته وه بهر دیده م: خوشک و برا و سهرتاپای منداله کانیان، له گه لا دایکم و باوکم.. له ناو حه وشه ی ماله و ده! له ریّر ته پوتوزیکی شینی کیمیاوید! که له وا ببوونه وه. له نیزیک نهواند! سونده یه کی سووری دریّر، وه ک لاشه ی ماریکی نهستووری زه به للاح، له ناو حه و شه که دا کوژراو؛ له ملاتریشه وه چه ند تاکه نه علیّکی له هو شخوچوو، له گه ل پهیژه یه که همتا هه تایه هیچ که سی تری به ره و بانیژه که پی سه رناکه ویّ...

نهم دیمه نه، هه موو دهم، له وکاتانه ی ده ستم ده دایه پینووسه فه حمییه که م ده ها ته وه پیش چاوم. به خوّمم ده گوت: «چی بکه م»، «کی وه ک منه ؟»؛ «سه رجه م خانه واده و خوّشه ویستانت له ماوه ی چاوتر و وکانی کا له ناوبچن و خوّشت له غه ریبیدا..!».

ئەمە بەراستى كارىكى قورسە.

سۆز له رۆژهەلاتدا هیشتا هەر ماوه.

- من وابزانم ئەم قىسەيەى تۆ لەبارەى رۆژھەلات، تەنىيا لەبارەى كۆتايى سەدەى نۆزدەھەمەوە راستە: ئەو وەختەى رۆمانسىيە ئەورووپاييەكان بەلىتشاو روويان دەكردە رۆژھەلات.

- مەبەستت: ئيستا شتەكان تەواو بەيىيچەوانەوەن؟

- من وا ناليه.

ئەدى؟

- گرنگ ئەمەيە: ھونەرمەند لە ھەر كوييەك بيت، لە ھەر حاللەتىكدا بيت، دەتوانى «خوايەك» بۆ خۆي بدۆزېتەوە.

- تەنانەت لە ئەورووياش؟

- بيٽگومان.

- به لام نیتشه صهد سال زیاتره ئیمهی ئهورووپاییی ئاگادار کردوتهوه که له ئهورووپا «خوا مردووه..». تهواو.

- «ئەگەر خوا نەشبىت؛ تۆ خۆت دەبىي دروستى بكەي!».

لیباردو پهرداخی ریکارده کهی دانایهوه و دهمی خوی سرییهوه:

- كەواتە، ئەمەى تۆ باسى دەكەى خوا نىيە؛ بەلكوو تەنيا وەھمىكە.

- ئەسلەن ھونەرمەند بەبىتى وەھم ناۋىت.

– چۆن؟

- هونهرمهند ههمیشه پیویستی به وههمیک ههیه؛ بهبی وههم ناتوانی بژیت و داهینان بکات.

- بۆ؟

- ئەم وەھمە دلى دەداتەوە و ئومىدىكى پى دەبەخشىن... وەھم زۆر جوانه، لىباردۆ! وەھم رزگارت دەكا.

- کهواته، مهههاهی روزههالات و روزاناوا کوتایی پی هات: هیچ گرنگ نییه هونهرمهند لهکوی بیت؟

- بیکومان گرنگ نییه؛ چونکه هونهرمهند ههمیشه لهناو وههمیّکدایه. ئیتر ئهم وههمو کهسیّکه بوّ ئهو.

ليباردۆ گوتى:

- يەك شت دەمينىيتەوە.

- که بتوانیت و همینک بو خوت دروست بکهیت و ببیته ئه لته رنه تیفیک.

لهناو کافتیریای شهمهندهفه ره که دلّی خوّم تهنیا بهوه خوّش دهکرد که چهند سه عاتیّکی دیکه یه و ئیتر دهگهمه سانتیاگوّ.

- له سهرهتادا خانوويه كى بچكۆلەت بۆ بهكرى دەگرم.

ڤينۆس ئەمەي پى دەگوتم. منيش دەمگوت:

- ئيدواران جاربهجار بۆ خۆشم دەچم كاردەكمهم: له باخىچـه و مـهيدان و شـوينه گشتىيهكاندا ستاند و بۆردەكهم ههلدەدەم و پۆرتريت بۆ خەلك دروست دەكهم.

-به لام من بۆ خۆم دىيم خانووه كەت بۆ دەرازىنىمەوه.

- دیوارهکانی ههمووی به رهنگه جوانهکانی میهرهبانیی تو نهخش دهکهم.

- ژوورێکت بو جيادهکهمهوه بو ستوديوکهت.

- منیش بو خوم خواردنی کورده و اربیانه ی خومانت بو لی دهنیم.

ينۆس دەيگوت:

- نه ء ؛ تو دانیشه. بو خوت ههر رهسم بکه!

- ڤينوٚس گيان، رهسمي من تهواو نابين.

- له سانتیاگو ههر رهسم بکه.. ههر رهسم بکه... ههتا ئیتر دهبینی: ههموو وهمهکانت بوونهته و اقیع!

من بهبیرمه: که لهگهل قینوس دهبووم و لهگهلی دهکهوهه گفتوگو، ههمیشه چرپهچرپیکی دوورهدهست دههاته گویم، لهوه دهچوو له شوینیکی نزیک منهوه بالندهیه کخهون ببینی یان چهند تاله گیایه که دوورهوه بیانهوی بروین و سهر ددربکهن.

له پهنجهرهی کافتیریاکهوه، دهمدیت: بهپیچهوانهی ئاپارتمان و بازاری ئاپووره و جمه ی ئوتومبیلهکانی پاریس؛ میرگ و کهژ و دهشتی سهوز، نهسپ و بالنده و میگهلی مهرد. ورده ورده وددیاردهکهوتن. نهگهرچی من نهمدهزانی ئاخو ئیستا له کویم و ناوی نهم مهلبهندهی پییدا تیپه پر دهبین چییه، بهلام رهنگی نهم دیمهنه تازه سروشتییانه، وهک ئاوازیکی خوش داده پرژایه کانگامهوه، میشکی ماندوومی هیمن ده کرده وه. پر به دلا حهزم ده کرد تا ده گهمه سانتیاگو، ههرگیز نهو په نجهره یه جی نه هیلام و ههر تهماشای نهم سروشته پاکه ئارامبه خشه بکهم.

لهناکاو زهردهخهنهیهک کهوته سهر لیّوم، به خوّمم گوت: «ئهو شویّنهی بوّشی دهچم، سهیره؛ نازانم کویّیه. ههرگیز نهمدیوه!».

ڤينوٚس پێي دهگوتم:

- مه لبه ندیکی تا بلینی قه شه نگ و دلگیره. هه رکه لینی نزیک ده بیته وه، هه رکه ژو چیای په نگاو په نگه و چیای په نگاو په نگه و په نگه و نگه و په نگه نگه نگه نابریت. مه و ایه کی تا بلینی خوش و سازگاری هه یه.

دەيگوت:

- ئەگەر بنى، بەراستى، سەرت لەو جوانىيە ئەفسووناوييە سور دەمىننى.

منيش دەمويست له هاتنى خوّم ئەرخاينى بكەمەوە:

- سروشت، بهراستی، گیانیکی دیکهم بهبهردا دهکاتهوه.

- به تۆ بىخ: ھەرگىز ئەوى بەجىي نەھىللى!

به ڤينوّسم گوت: ڤينوّس..

- بەلىي.

- من ماودیه کی زوّری ژبانم له پاریس، هدر بوّ خانوو ده گه پام و هیچ خانوویه کم دهست نه ده کهورام و هیچ خانوویه کم دهست نه ده که وت. هه ندی شه و ده چوومه ماله هاوریّکانم، هه ندی شه وانیش تا به ده با با با با با با با ده مامه وه، زوّر به ی شه وانیش هه ر له ده ره وه له قاوه خانه کاندا یان به ده م پیاسه روّر م ده کرده وه. شه ویک له و شه وانه ی بیّکه سی و بی مالّیی خوّم، له سه ر شه قامیّکه وه سه رم هه لبری ته ماشای بالکونیّکم کرد. سه گیکم بینی، هه ر دو و ده ستی به سه ر شیشه کانی شووره ی بالکونه که وه گرتبو و و ته ماشامی ده کرد. من بی مالّ له و کاته دا زوّر به زوییم به خوّم دا ها ته وه، له دلّی خوّم دا پیّکه نیم، به خوّم گوت: «هه یهات! که له کوردستان بووم، من له بالکونه وه ته ماشای سه گم ده کرد؛ ئیّستاش له ئه وروو پا سه گ له بالکونه و ته ماشای من ده کات».

ڤينۆس بەم قسەيەم زۆر پيكەنى. پاشان وتى:

- وهيش... قوربانت بم.

منيش گوتم:

- ئەوا زیاتر لە حەوت ساللە لەناو ئەو پاریسىه ئاپوورەيەدا پیشام؛ ھەمىشى «مێترۆ، بوولۆ، دۆدۆ».

ڤينۆس گوتى:

– وهره.. وهره بو لای من.. دارا!

گوتم: به لآم هه تا کهی؟ هه تا کهی؟

قینوّس په نجه کانی ههر دوو دهستی روّکرده نیّو قرّم. سهرمی به سنگی خوّیهوه نا؛ ههستم به گهرمایی ههناسهی دهکرد، گوتی: فەرھاد ييربال

- يٽيان بلٽي «ئهو پياوه لهيٽناو من ياريس بهجي ديلٽيت و دي له گوندهکهي ئيمه
 - لهوانهيه له سهرهتادا باوهرم پي نهكهن، دهزاني!
 - باوهر به چ*ې* نهکهن؟
- بهوهي کـه پيـاوێک لهپێناو من ئهم پاريسـه خـوٚشـه بهجێ دههێــڵێ و دێ له سانتىاگە دەۋى.
 - بلخ «شنته».
 - نا. راستييه كان پئ ده لنّيم. ده لنّيم: شهيداي من بووه.
- يٽيان بلخي «ئهو پياوه، كۆنه جوتياريكي كورده، غهريبيي كيٚلگه و بيستانهكاني ولاتى خۆى دەكا».
- نا. دەڭيم: هەر لەبەر من ئىسپانياشى لەلا شيرين بووه و دى لە سانتياگۆ دەژى.
- پێيان بڵێ: «ئهم پياوه هيچ كهسوكارێكي نهماوه. كهسي نييه خوٚشي بوێت و بهخيري بكا. من له راهي ئهو خوايه ئيتر دهيگرمه خوّه».
- نا..! راست يه که پان پي ده ليم. ده ليم: «نيگارکيه شيکي دهولهمهنده؛ گەلەرىيەكانى يارىس خوا خوايانە تابلۆ جوانەكانى لى بكرن».
 - پیّیان بلّی «لادیّییه.. غهریبیی چیا و گوند و رهشمالان دهکا»!
 - وايان يي ناليم.
 - ئەي دەڭيى چى؟
 - ده ليم «هونه رمه نده، حه ز له سروشت و هيمني و جواني ده کا».
 - باشه، ئهدى ئهگهر ليتيان يرسى «بۆچى ديته ئيره» ؟
 - پييان ده ليم «بو من» ، «لهبهر من دي».
 - بەراست؟
- ههر راست و رهوان وایان پی ده لیم. ده لیم «یه کترمان خوش دهوی». ده لیم «دی بۆئەوەي يېكەوە بژين».
 - پێيان خوٚش دهبێ!
 - زۆر.
 - دلنياي؟
 - دەڭيم: ماوەيەكى زۆرە كە يەكترى دەناسىن.
 - ئينجا خۆ ھەر وايشە!

- تا ئەو كاتەي خۆت حەزدەكەي.. تا ھەتايە.

ڤينۆس يەنجەكانى بەناو قرمدا دەگەراند و دەپلاواندمەوە:

- لەوى، چوار يېنج بېستانى گەورەمان ھەيە، لەگەل كېلىگەيەكى تا چاو ھەتەردەكا ههراو. لهوي، باوهشي ئهو سروشت بههرهي جوانترين تابلوّكاني ژيانت دهداتي. هونهرهکهشت گیانیّکی تازه و خویّنیّکی تازهیان بهبهردا دهکریّتهوه. لهویّ، لهمهودووا، نه جیهان بو من چیتر ئه و گونده بچووکه دهبیت و نه بو توش چیتر ئه و زیندانه

بهدهم بيرهاتنهوهي ئهم قسانهي ڤينوّس، لهناو شهمهندهفهرهكهدا، خهيال بردبوومیهوه؛ شارۆچكه خنجیلانه وێرانكراوهكهى خوٚمانم وهبیردههاتهوه: ههڵهبجه، كهژ و كيّوه رهنگينهكاني، چيا سهركهشهكاني، رهز و بيّستانه پاراوهكاني، دوو ئاوانه میهرهبانه کانی «ئه حمه د ئاوا» ، نستی و دارستانه کانی «گولان» . یه که یه که ده هاتنه وه ييّش چاوم و دەمدين: لهگهل ڤينوّس ده دووازده سال گهنجتر ببوومهوه؛ له كيّلگهكاندا بهیهکهوه زرعاتمان دهکرد؛ له پیدهشتیکی سهوزهالاندا یاریمان دهکرد و یهکتریمان راودهنا؛ لهناو گیاوگوّلیّکی فینکدا، لهپال زناریّکی قهوزاویدا راکشابووین و وهک دوو ماری عاشقه وماشقه لهيه كتر ئالآبووين..

ڤينۆس دەيگوت:

- داپيرهم ههشت مانگيک لهمهوبهر سهري نايهوه، خانوويهکي گهوره و جواني لهدوواي خۆيهوه بۆ من بهجي هيشتووه. ئهگهر بيني، قهناعهت به باوكم دينم، دهچين يێکەوە لەو خانووە دەژين.
- من له چاوي تو زياتر هيچي ديكهم ناوي، ڤينوس. تو خوت مالي مني. ئهري بهراست، من پیش ئهوهی بیم، دهبی خانووهکهی ئیرهم بفروشم!
 - خانووهكەت ھى خۆتە؟
 - ساليّک نابيّ کريومه.
 - ئنجا بۆ دەيفرۆشى؟
 - بۆئەودى لەوى خانووى خۆمان ھەبىت و كرىپى خانوو نەدەين.
 - له خانووهکهی داییرهگهورهمدا دهژین.
 - کهواته، پارهی ئهم خانووهی پاریسم دهخهینه پروّژه و کاریّکهوه.
 - تۆ دەزانى؛ ئىستا باوانم دلىيان چەند خۆش دەبى، دارا!
 - بهوهی ئهگهر بزانن «هونهرمهندیک» دی داوای دهستم دهکا...

فەرھاد پيربال

باوکهکه زانی که غهریب و نابه لهدم، ههستیشی پی کرد که بهم وه لامهی ئهو شلهژام، یهکسهر پرسی:

- بۆ كوێ دەچى؟
- سانتياگۆ دى كۆمپۆستىللا.

ئارام بۆوە، وتى:

- جاري ماويەتى.

پرسيم:

- ئيمه له كويين؟

وتی: ویّستگهی پیّشوو ئۆریّنسه Orense بوو. دووای بیست دهقییقهی تر دهگهینه سانتیاگوّ.

- سوپاس .

ئەمەم وت و چاوم لە سروشتى رەنگىنى ئەودىو پەنجەرەكە درووى.

ڤينۆس راستى دەكرد! مەلبەندىكى چەنىك رەنگىن و دلرفىنه!

له گوشهی دهسته چهپی په نجهره کهوه، به قه دپائی شاخیکی به رزی سه رکه شهوه، کلکی شهمه نده فه ره که خومانم ده دیت، له سه ره خو ده سوورایه و و به دووامانه وه ده دادت. نهم دیه نه زور سه رسامی کردم، له هه مان کاتدا دلخو شیش، شاگه شکه بووم، وتم: «تو بلی پی چیا سه خت و سه رکه شه کانی کوردستانیش روژیک دابی تاوها شهمه نده فه ریان تی بگه ری الله نه مه له نه نه مه الله نه و به دو ره نگینه، به ته و اوه تی هه له به و و شاخه سه و ز و گهرده نکه شه کانی هه و ره مانی بیر ده خستمه و . له به رئه و ی سالانیکی یه کجار زوریش بوو چاوم به هیچ چیا و چوم و ره ز و پیده شتیکی هینده سالانیکی یه کجار زوریش بوو چاوم به هیچ چیا و چوم و ره ز و پیده شتیکی هینده بره نگین و سیحراوی نه که و تبوو، بینینی نهم سروشته کیویله و سازگار و دلا فینه وای لیم ده کرد هه ست بکه م له باوه ش و لاته که ی خوم دا بم، له وه ش زیاتر وای لی ده کردم هه ست به نارامی و هوگری و نیخ شون بکه م. وه ک نه وه ی له خه و نیکی خوش راست بیشته مه رده ده ده ده ده ده و نیک که و ته سه رلید و کانم، به خوم گوت: «ته و او»، «دیم لیره ده رئی».

گيان ڤينوٚس! ئەو شەوە ليم پرسى:

له سانتیاگر هیچ شویننیک ههیه وهک ئهوهی موّغاختی پاریس که نیگارکیشهکان تییدا کوببنهوه و پورتریت بوّ خهالک دروست بکهن؟

وتى: نازانم. هەرگيز شويننيكى ئاوھام نەديوه.

- منیش و اهدست ده کهم، دارا گیان.

به خوشهویستی و نیگایه کی میهرهبانه وه، سهیری چاویم ده کرد:

- به لام پيم بلني، ڤينوس، تو ئهو ههموو ماوهيه له كوي بووي؟

ڤینوٚس، چاوهکانی پر باری شهرم، دهتگوت دوو فینجانی پر قاوهی سهوزن:

- چاوەرىيم دەكردى.

– له کوێ؟

- له سانتياگۆ.

سانتياگۆ!

لهناو فارگونی شهمهندهفهره که دانیشتبووم و ئهم وشه به دهمی ئهو زوّر شیرینهی «سانتیاگو» به نهغمهیه کی خروّشین و دلّگیره وه له مینشکمدا دهزرنگایهوه. لهناو ئاسووده یی خوّمدا دهخنامهوه و لهبهر خوّمهوه یی دهکهنیم.

10

دهنگه دهنگیّکی نامو له خهویّکی قوول بیّداری کردمهوه. که چاوم کردهوه دیتم خیّزانه جوتیاریّک بوون. دایک و باوک و کور و کچوّلهیهک. ههستم به ناموّیی و سهرسامییهک کرد، تهنانهت کهمیّک سلهماشههوه.

دایک و باوکهکه لهنیّو خوّیاندا به زمانیّک قسمیان دهکرد که تیّیان نهدهگهیشتم. به چاوی خهوالروهوه تهماشای پیاوهکهم کرد، له دلّی خوّمدا گوتم: «لهوانهیه کهتهلان بن». باوکهکه یهکسهر تهماشای کردم و به زمانی ئیسپانی پیّی و تم:

- ئيٽواره باش.

منیش ههر به ئیسپانی وه لامم دایهوه:

- ئێواره باش.

پاشان له باوكهكهم پرسي:

- سەعات چەندە؟

سەيريٚكى سەعاتەكەي مەچەكى كرد:

یه کو ده دهقیقه!

بهلامهوه سهیر بوو! نزیکهی حهوت سهعاتیّک دهبوو خهوم لی کهوتبوو، ترسام، له دلّی خوّمدا گوتم: «لهوانهیه شهمهندهفهرهکه له سانتیاگوّش تیّپهوی کردبیّ!»، «چ بکهم؟» بههله سهیریّکی پهنجهدهکهم کرد: ههر زنجیره شاخی سهوز و سهخت و

چەپا تەنيا دە دەقىقەيەك دەبى بە پى.

پاشان، وتى:

- سانتياگۆ شاريكى بچووكه.

زەردەخەنەيەكى خۆشحالىم كرد، وتم:

- بەلىي.

پياوه که پرسي:

- جەنابت كاستىلانىت؟

- نەخير. توورىستم.

رووم له پهنجهرهکه کردهوه، گويم لني بوو پياوهکه وتي:

- هاتووى سهر له كاتيدرالهكه بدهى؟

وتم: نهخير؛ ههندي هاوريم ليره ههن. حهز دهكهم بچم سهريان لي بدهم.

- سى سىبىمى (پاپا) دىتى ئەم مىەللىيەندە، خىوا رۆحى بىيارىزى، دى سىەر لە كاتىدرالەكە دەدا.

ئەم ھەواللە ھىيندە سەرنجى منى رانەكىيشا، بەلام ھەر بۆ ئەوەى رووخۆشى دەرببرم، تە:

- بیستوومه دولین: ئهمه کاتیدرالیکی ههتا بلیی قهشهنگ و سهنگینه!

- به لنى. سالنى به ههزاران خه لك له ههمسوو ئهورووپاوه دين سسهرى لنى دهدهن. له سهده ي دووازدههم دروست كراوه.

لهناكاو، له پهنجهردى شهمهندهفهرهكهوه، ويستگهى شهمهندهفهرى سانتياگوم لى وددهركهوت. له كهيفخوشييان شاگهشكه بووم. لهسهر شوستهى هيللى شهمهندهفهرهكه، بهدهسته چهپ، لهسهر تهختهيهكى گهوردى سپى، به خهتيكى درشت نووسرابوو:

.«Santiago De Compostella»

خەرىك بووم لە شەمەندەفەرەكە دادەبەزىم، لەناو دەرگاى شەمەندەفەرەكەوە تەماشاى سەر شۆستەكەم كرد: خەلك، بەكۆمەل، تاك تاك، جووت جووت، لەسەر شۆستەى ھىلى شەمەندەفەرەكە راوەستابوون. ھەر يەكەيان بە چاودروانى و بە پەرۆشىيەوە چاويان دەگىترا. ھەر يەكەيان پىشوازىيان لە خۆشەويستىكى، لە ھاورىيەكى، يان لە دايكى، يان لە خوشكى، يان لە باوكى، خىزيان دەكىرد. من لەو دەمەدا ھەستى غەمگىنى و فىگارىيەكى قوول نىشتە سەر رۆحم. من سالانىكى يەكجار زۆرە لە ھىچ سەفەرىدكىدا، لە ھىچ كەستىكى سەفەرىدىدا، دايكم، باوكم، برام، يان خوشكم؛ ھىچ كەستىكى نەھاترونەتە پىخسوازىم! ھەستى دەكرد بەدرىۋايى تەمەنىم، من ھەمىسە تەنىا بوويم؛

ئنجا گوتى:

- پاشان، ژمارهی دانیشتووانی خه آکه که ی زوّر که مه؛ به ههمووی تهنیا هه شت هه زار که سیّکی لیّیه.

- بەراست؟

- به لام گهردکی کاتیدراله که له سانتیاگو ههمیشه پره له تووریست، به تایبه تی هاوینان، به ههزاران خه لک له ههموو ئهورووپاوه رووی تی ده کهن. ئهورووپیه کان به سانتیاگو ده لین «قهعدهی ئهورووپا». دهزانی؟

– بۆ

- چونکه بارانی زور لی دهباری.

من زور حهزم دهکرد ڤینوس باسی گوندهکهی خویم بو بکا. گویم شل کردبوو، پاشان وهک نهوهی بیهوی سوعبهتیکم لهگهل بکا، پیککهنی:

- ئەگەر بىتى لەوى سىتاندەكەت لە بەردەم كاتىدراللەكە ھەلدەيت و پۆرترىت بۆ ئەو ھەمموو خەلىكەى ئەوى دروست بكەى، لە ماوەى مانگىكدا، ئىتىر بۆخۈت دەبىتە «مليۆنىي»!

وتم: همولدهدهم ورده ورده خوم لهو ئيشه بازرگانييه دوور بخهمهوه.

وتى: دەتوانى بشچيته «ڤيلا گارسيا» له قەراغ ئەتلەنتىك؛ پۆرتريّت بۆ خەلك دروست بكهى.

- ئەتلەنتىك لەويوە دوورە؟

- هينده دوور نييه، به پي نيو سه عاتيک له ماله که ي ئيمهوه دووره.

- لموانميه هاوينان خملك زياتر بين بو تموي !

- به هارانیش، ههمیشه پره له تووریست.

ئنجا زەردەخەنەيەك تەواوى روخسارى گەشاندەوە:

- وهره! ده تبهم نه و شوینانه ت هه مسوو پیسسان ده دهم. پیکه وه ده چینه قه راغ رووباره که ی شاری «لاکورونیه»، شوینیکی هه تا بلیی دلاپفینه. ده چین پیکه وه سه رله موزه خانه که ده ده دین. (باغی فریشتان)، (گهره کی مامزان)... هه وارگه و دیمه نی هینده دلگیری تیدایه، قه ت له ته ماشاکردنیان تیر نابی!

پیاوه کهی به رامبه رم، تهماشای زهرده خهنهی ئاسوودهی سهر روومی ده کرد. سهرم بهرز کرده وه (ههر بر نهوهی بیدوینم) لهو پیاوهم پرسی:

- كاتيدرالني سانتياگۆ له ويستگهى شەمەندەفەرەكەوە دوورە؟

- نهخير. همركه له شممهندهفهر دادهبهزيت و دهكهويته سمر شمقامهكه، بمدهسته

وتم: نەخير.

ئهم جاره وایزانی ئیسپانی نازانم، ههر دوو دهستی لهژیر بناگویی چهپی دانا و هیمای نوستنی بو کردمه وه:

– یه ک شهو به ۱۵۰۰ یه سینت.

وتم: خانوو؟

وتى: بەلىي.

وتم: لهكويّ ؟

دلني خوش داهات كه ديتي ئيسپاني قسه دهكهم، وتي:

- له گهرهکی کاتیدرالهکه.

- به ۱۵۰۰ یهسیّنت؟!

وتى: له سانتياگۆ خانووت لەوە ھەرزانتر دەست ناكەوى؛

وتم: گرانه.

- گـرانه؟ ژوورێک له هوتێلێکی تهنانهت دوو ئهسـتـێـرهشـدا ئهمــڕۊ به ۱۹۰۰ پهسێنت دهست ناکهوێ!

لهو دهمه دا تهماشایه کی ژن و پیاوه کانی دهوروبه ی خوّم کرد، راوه ستابوون و گویّیان راگرتبوو. ژنه که دریژه ی پی دا:

- بۆ بەرژەوەندىيى خۆت پێت دەڵێم، ژوور لە ھوتێلەكان نەماوە. ھەموو ھوتێلەكان لە دوو رۆژ لەمەوبەرەوە ھەموويان حجز كراون.

لهوکاته دا، یه کیّک له و دوو پیاوه ی که پیّشتر له ناو ده رگای هاتنه ده ره وه دا سهیریان ده کردم، له گه لاّ ژن و پیاویّکی ریّکپوّش (دیار بوو تووریست بوون) به ته نشتماندا تیّپه د بوون، به ره و پیّپیلکه ی شهقامه که ده دو ریّشان. من له پیاوه تووریسته کهم پرسی:

- ئەرى، بمبوورە! ئەم ھەرايە چىيە؟

چما نازانی؟

– نەخير.

- پاپا؛ پاپای پیرۆز سەردانی سانتیاگۆ دەكات.

ژنه که ههر له غهمی به کریدانی خانووه که یدا بوو:

دەڭئى چى؟

ههمیشه نامو و بیکهس و بی پیشوازی!

لهسهر شۆستهی شهمهندهفهرهکه، دهمویست بهناو خهلکهکهدا، بهرهو لای دهرگای چوونه دهرهوه بروّم. لهناکاو کچیّکی کوّک، دهفتهریّکی دریّژی لهژیّر ههنگلّ بوو، لیّم نزیک بوّه، به پیّشوازییهکی گهرمهوه، وتی:

- ببووره، بهريزت ڤاليرى ڤانسيٽنيت؟

منیش زەردەخەنەيەک گرتمى:

- بۆچى؟

وتى: رِايانسپاردووم كه پێشوازيتان بكهم و بتانگهيهنمه هۆتيلى (پانسيۆن).

بۆچى؟

- لەوى شوينيان بۆ گرتووى.

يێکەنىم:

- نەخير، من ھەو نيم.

که له دهرگای چوونه دهرهوه نزیک کهوتههوه، دیتم دوو پیاو، وهک دوو زوّرانباز، ئهملا و نهولای دهرگایان گرتبوو. ههر دووکیان بهشینوهیه کی زوّر سهیر تهماشایان دهکردم. منیش کهمینک سلهمامهوه، جهنتاکهم لهسهر شانم هه لته کاند و خوّم لیّیان کهرکرد و روّیشتم. خهریک بووم به ناو دهرگاکه تیپه ر دهبووم، یه کیّکیان وتی:

شهوی به ۱۷۰۰ پهسێنت، دهڵێی چی؟

منیش گویّم نهدانیّ، روّیشتم. له دلّی خوّمدا گوتم «دیاره گهوادن».

که گهیشتمه ناو دالآنه که، دیتم له دهسته چهپمهوه، دوو پیاوی دیکه، به ههمان شیّوه راوهستابوون. یه کیّکیان ههنگاوی نا، ویستی لیّم بیّته پیّشهوه؛ بهلام ژنیّک لهلای دهست راست مهوه، که له تهنیشت دوو ژنی دیکه راوهستابوو، زووتر دهسینشخهریی کرد و پیّش پیاوه که گهیشته لام، به زهرده خهنه یه کهوه پیّشوازیی لیّم کرد:

– ئيٽواره باش!

منیش تهماشایه کی ژنه کهم کرد، ژنیکی سهر و قژ کهمیک ماش و برنجی، خاوهن روخساریکی دایکانه، به هیچ شینوه یه ک رینی تی نهده چوو ژنیکی خراپ و ده غه لکار بی:

– ئيٽواره باش!

بەپەلە وتى:

- شەوى بە ، ، ، ، ، پەسىينت!

- وتىي: ئارەزووى خۆتە.
- كليلى ماله كهم بدهري، له گهل ناونيشانه كهى؛ خوم ديم دهيدوزمهوه.
 - ئيمه له ههمان ئاپارتمانه کهي تودا ده ژين.
 - ژوورهکهی تۆله نهۆمی سیپهمه. ههمان نهومی مالهکهی ئیمه.
 - زۆر باشە.

دەستم بۆ باخەلم دریز کرد، ۱۵۰۰ پەسینتم دایه. ئەویش کارتیکی بچکولادی سپیی

- ئەمە ئادرىسى مالەكەمانە، لە گەرەكى كاتىدرالەكە. ئەمەش كلىلى ۋوورەكەتان له نهوّمی سیّیهم، ژماره (۳).
 - نهوّمی سیّیهم، ژماره (۳).
 - دەستى بۆ كارتە بچكۆلە سپيەكەي دەستم دريز كرد:
 - ناوى خاوه غاله كه لهسهر ئادريسه كه دا نووسراوه: (مه دام كارلوس).
 - مەدام كارلۆس ناوى بەريزتانە؟
 - ئەدى ناوى جەنابت؟
 - دارا.
 - چ کار دهکهن؟
 - نيگاركێشم.
- ئاھ، زۆر باشە! ئەمە يەكەمجارە نىگاركىنشىنىك ژوورمان لى بەكىرى بگرى. ديمانەت بەخير.
 - سوياس، لوتفتان ههيه.
 - چاوەريتىن.

ژنه که رویشت. من سهیریکی ئهملاو ئهولای شهقامه دریژه، به دوو لا کشاوه کهی دهسته راست و دهسته چهپی خومم کرد، رووم کردهوه بهرامبهری خوم: «شهقامیکی باریک و بچکوّلانهی هموراز»، دهقاودهق، خوّیهتی! بهتمواوهتی بهپیّی وهسفکردنهکهی قینوس دەروپیشتم. یەكسەر پەرىمەوە، شەقامە بارىك و ھەورازەكەي بەرامبەر خومم گرتەبەر، سىەركىموتم. ھەر سىەركىموتم. جانتايەك بەشانەوە، جانتايەكى دىكەش من بيرم دەكردەوە: تووريستيكى زۆر لەبەر سەردانى پاپا ھاتوونەتە سانتياگۆ. هوتيّله كان ههموو گيراون، كريّي خانوو گران بووه.

- نا، زۆر سوپاس.

رۆيشىتىم. بەدەم رۆيشىتنەوە، لەگەل خۆمدا گوتم: «ئەوا ئەگەر ئەمشەو ڤينۆس خۆي له مالهوه نهبيّ؟»، «يان ئهگهر سهفهريّكي بوّ لايهك كردبيّ!»، «چ بكهم؟». «هدرچۆنێک بێ، باشتر وايه ئهم شهو جارێ بچمه هوتێلێک!».

يه كسهر گهرامهوه، بهرهو لاى ژنه كه چووم. ژنه كه هاتهوه پيشوازيم، وتى:

وتم: من تەنيا بۆيەك شەومە!

- تەنيا ئەم شەو؟

- بەلىي.

- باشه. با برۆين.

تۆپەللە كلىلىكى بەدەستەرە بور، بەپىشىم كەرت.

که کهوتینه رێ، له دوورهوه، بهسهر دیواری ئهملا و ئهولای ههردوو پێییلکه بهرزه بلۆك چنەكەي بەرامبەرم، ئەفىشىنكى رەنگىنى گەورەم كەوتە بەرچاو، ويندى پاپاي لهسهر بوو، به خهتیکی درشت لینی نووسرابوو: (۱۹ و ۲۰ ی مانگی ئووت: سەردانى يىرۆزى يايا بۆ سانتياگۆ).

له ژنهکهم پرسی:

- ئەمرۆ چەندى مانگە؟

ژنه که له پیشه وه دهرویشت، بی نه وهی رابوهستی:

- حەقدەي مانگە.

که بهسهر پیپیلکه کاندا ده که وتین، ته ماشای به رپینی خوّم ده کرد و له دلی خوّمدا دەمگوت: «ئەوەتا، ئەمە پێپيلكەيەكى بەرزى بلۆك چن»، «ئێستا دەمانخاتە سەر شمقامیّک که چ به دهسته راستا و چ به دهسته چهپا همر دهروا و دریّژ دهبیّتموه».

پیپیلکه کانمان بری، کهوتینه سهر شوستهی شهقامه که، ژنه که راوهستا، وتی:

- بەم شەقامەي دەستە چەپەوە.

وتم: نهء، تكايه!

وتى: چى؟

وتم: ئەگەر قبوول بكەن، من پارەي كريني ئەم شەوتان ھەر لە ئيستاوە دەدەمىي.

- ئەرى زەحمەت نەبىخ، ببوورە! شەقامى (پەرەدىس) پىي نازانى؟
 - شەقامى «چى» ؟
 - شەقامى يەرەدىس؟

يێکەنى، وتى:

- من تەنيا شەقامى (ئەنفىرنۇ) پى دەزانم.. ئەوەتا لەم تەنىشىتەوە، يەكەم كۆلان، بهدهسته راست!

له دلني خوّمدا وتم: «ماقوولٌ نييه! چوّن!»

بهردهم كهنيسهكهم جي هينشت، كهوتمهوه رينگا. ههر چاوم دهگيرا و دهگهرام، هيچ رێگايهکم به ناوي شهقامي يهرهديس نهدوزييهوه.

لهسهري كۆلانهكه چاش مابووم. به سهرسامييهوه تهماشاي پياويٚكي پيرم دهكرد كه خەرىك بوو لە مالەكەيان دەردەھات، لينى نزيك كەوتمەوە، لينم پرسى:

- ببووره، خاله، شهقامي پهرهديس پي نازاني؟

تەماشايەكى جانتاكانى كۆلمى كرد:

- نازانم!

ياشان وتي:

- دلنياى لهم گهرهكهيه؟
 - بەلىي، دلنيام.
- يێيان نهوتي له نزيک کوێيه؟
- وتيان له كۆلانى كەنىسەكەيە، تەنىشت كەنىسەي سانت ژاك.
 - ئى ئەمە كەنىسەي سانت ۋاكە!
 - بەلىي.
 - به لام هيچ شهقاميّک بهم ناوه ليّره نييه.
 - سەيرە!
 - منيش پيٽم سهيره!
- من حهوت ساله لهم كولانه ده ريم، هيچ شهقاميكم بهم ناوه، تهنانهت له ههموو گەرەكەكەشماندا، نەبىستووە!

دەمويست برۆم، پياوەكە وتى:

بهدهستمهوه، ههستم به كهميّک تهنگهنهفهسي دهكرد.

هینندهی پی نهچوو، ههورازی شهقامه که بوّوه راسته ریّ. ڤینوّس دهیگوت:

- كه شهقامه ههورازهكه دهبيتهوه راستهري، نريكهي سهد مهتريّكي ديكهش ههر راستهوراست دەرۆى، ئىدى لەو ناوە، بەدەستە راست، لووتكەي كەنىسەيەكت لى و دديار ده که وي: که نيسه ي سانت ژاک!

ئاوریکم به لای دهسته راستی خوم دایه وه و به رز رووانیم، دیتم به راستی: لووتکهی کهنیسهیهک، به نهخش و نیگاری رازاوهی جوانی شینوازی گووتیک، لیم وهدیار کەوت. «ئەمە كەنىسەكەيە، كە باسى دەكرد: كەنىسەي سانت ژاك».

له خوّشييان پيم زەويى نەدەگرت. ھەنگاوم بەرزتر ھەلنا. لە دلى خوّمدا دەمگوت: «خوای گهوره، ئیستا که دهگهمه بهردهم مالهکهیان و له دهرگا دهدهم؛ کاتی ڤینوس دیّت و دهرگام لیّ دهکاتهوه، دهبی ههست به چی بکا!». «لهوانهیه له سهرهتادا باوهر به چاوی خوّی نهکا!»؛ «به لام نا، ده زانتی!»، «له پاریسه وه، پیّش چهند روّژ؟ پیّش حهوت رِوْژ، نامهم بوّی نارد، بوّم نووسیبوو: له دەوروبەری ۱۸ و ۱۹ی مانگ دیمه لات، چاوەريّم به! ئيّستا نامەكەمى پى گەيشتورە، دەزانىّ. دەزانىّ كە ديّم دەيبينم. ئيّستا چاوەريم دەكا. ناشى سەفەرى بۇ ھىچ لايەك كردبىن! تۇ بلىنى! ئەوەتا ئەمە كۆلانى كەنىسەكەيە! قىنۆس دەيگوت:

- پێچ ناکەيتەوە، تا دەگەيتە كۆلانى كەنىسەكە!

ئەوەتا، با بىرەوە پىچ بكەمەوە. ئىتر ئەمە كۆلانى كەنىسەكەيە. خۆيەتى.

له ئەورووپا، ئەمەي خۆشە كە ناونىشان زۆر بە ئاسانى دەدۆزرىتەوە: فالان شار، فلان گەرەك، فلان كۆلان، فلان كۆد، فلان رێگا، فلان ژمارەي خانوو، ئيدى تەواو دهگەيتە جي.

ئيتر لهم كۆلانهوه، پيويسته بهدوواي رينگاي خانوهكهياندا بگهريم. پيويست ناكا له كەس بپرسم. ئاشكرايە: شەقامى پەرەدىس paradis، خانووى ژمارە (٩).

كۆلانەكە: چۆل. خامۇش، لەمىلا و لەولاۋە، درەخت سىتبەريان بەسەردا كردبوو. بۆنێكى خوش له كولانهكه دەهات، له بۆنى موورتك و ههلالان دەچوو. هێور هێور هەنگاوم ھەڭدەنا، زۆر بە وردبينيەوە تەماشاي تابلۆي يەكەيەكەي ناوى شەقامەكانم دهکرد و دهمخویننده وه. چاوه ریم دهکرد هه رکه ناوی (شهقامی پهرهدیس)م بکه و تایه ته بهرچاو، یهکسهر خوّمی پیّدا بکهم و خانووی ژماره (۹) بدوّزمهوه.

سهرتاسهری ریّگاوبان و شهقامه کانی کوّلانه که گهرام، ناوی (شهقامی پهرهدیس)م نه که و ته به رچاو! ناچاربووم که دیسان، له وسه ری کو لانه که وه به هه مان کو لاندا بگەرىيمەوە و سەرلەنوى، ئەمجارەيان زۆر وردېينانەتر، چاو بە تابلۆي ناوي رىگاكاندا

- به لام تهنیشت کهنیسه که، شهقامی کی لییه به ناوی شهقامی ئهنفیرنو.

پاشان پێکهنی، وتی:

- نازانم!

پياوهکه رو يي، پيم وت «سوپاس».

به په له به ره و لای که نیسه که گه رامه وه ، له دلّی خوّمدا ده مگوت: «سهیره!» ، «شهقامی ته نیشت که نیسه که یه!» «باشه» ، «ئی ئه وه تا ، ئه مه شهقامی ته نیشت که نیسه که یه! به لام ناوه کهی ، شهقامی په ره دیس نیسه » ، «ناویّکی تره: شهقامی ئه نفیّرنز» .

یه کسه ر پیچم کرده وه ، ملم نایه شهقامی ته نیشت که نیسه که (شهقامی ئه نفیرنز) ، و تم «ئه گه رله م ریخگایه دا خانووی ژماره ۹ خانوویه کی سپیی به رز بیت و ده رگایه کی سهوزی دووده ربی هه بیت و وینه ی تاووسیکی به سه ردوه بیت ، ئه وا مانای وایه خویه تی و من ناوی ریگاکه م به هه له نووسیوه!».

به کونج کوّلییه وه چاوم به ژماره ی خانووه کاندا ده گیّپا. له ناکاو، له ریزی خانووه کانی ده سته چه په وه ، چاوم به خانوویه کی گهوره ی دوونه وّمیی به رزی سپی که وت. خه نی بووم. و تم «ئه وه تا ، خویه تی!». ده رگایه کی سهوزی دووده ریی هه بوو، ویّنه ی تاووسیّکی له سه ر نه خشیّنرابوو. «ته واو، ئه م خانووه خوّیه تی!»

ژمارهی خانووه کهم خوینده وه: ژماره (۹). «کهواته ههبی و نهبی من ناوی ریگاکهم لای خوم به ههله نووسیبوه». «ئا وایه؛ به لام بوچی؟ ههبی و نهبی، نهو شهوهی که قینوس ناونیشانه کهمی دایه، سهرخوش بووم: من واتای پهرهدیس و ئهنفیرنوم له لا تیکه لا بووه».

ئەوەتا، ئەم خانووە خۆيەتى: «خانوويەكى سپيىي بەرز، دەرگايەكى سەوزى دوودەرى، ژمارە (٩). وێنەي تاووسێكى لەسەرە».

گورج له بهرده رگاکه راوهستام و په نجه م نایه سهر زهنگی ده رگاکه. گویم لی بوو، ده م ودهست، زهنگی ده رگاکه له ژووره وه، لهناو سالزنه که دا دهنگی دایه وه .

کهمیّک کشامه وه، له بهرده م مالّه که یاندا ته ماشای نهوّمی سه ره وه ی خانو وه که یان و په نجه ره کوژاوه به رزه کانیانم ده کرد، که به پهرده یه کی مه خمه لّیی ئه ستوور، تاریک، دادر ابوونه وه. چلوپوّپی دره ختیّکی سه رکه ش، له و دیواری مالّه که یانه وه (دیار بوو باخچه یه ک بوو) به سه ر شان و ملی په نجه ره کانه وه ده شنایه وه.

چووم دیسانهوه، په نجهم نا بهزهنگی دهرگاکه. وهک نهوهی له چوّلهوانیه کدا زهنگ بداته وه، زهنگی دایه وه.

ماوەيەكى زۆر لە بەردەرگا چاوەرپىم كرد، كەس نەھات دەرگام لىتى بكاتەوە. لەناكاو

ئاورم به لای دەست و راستی خرّم دایهوه، له ههمان ریزه خانووهکهی ئهواندا دیتم ژنیک، له دوورهوه، سهری له دهرگای خانووهکهی خوّیانهوه دهرهیّنابوو، به حهپهساوی و کونجکوّلییهوه تهماشای دهکردم. که چاوی به من کهوت؛ بهپهله، وهک ئهوهی بترسیّ، سهری کشاندهوه ژوورهوه، دهرگاکهی داخست.

من له بهردهم دهرگاکه، ههر راوهستابووم، بیرم دهکردهوه. پیّم جوان نهبوو که بوّ جاری سیّههم بچم له زهنگی دهرگاکه بدهمهوه. وتم: «دیاره لهویّ نین!»، «توّ بلّیّی سهفهریان کردییّت!».

کوّلانه که خاموّش، بهم ئیّواره درهنگ وه خته، جگه له لهرینهوهی گه لا و چلّوپوّپی دره خته کان، دهنگی هیچ شتیّکی دیکه نه ده هات. هه ستم به که میّک غهمگینی ده کرد. «نا»، «له وانه یه چووبیّتنه میوانی».

پشتم کرده دهرگاکه. به خوّمم گوت: «سبهینی دیّمهوه». جانتایهک به کوّلهوه، جانتایهکیش بهدهستمهوه، تهماشای بهرپیی خوّمم دهکرد و به غهمگینییهوه به خوّمم گوت: «باش بوو ئهو ژووردم له گهرهکی کاتیّدرالهکه بهکری گرت».

له پیش دەرگاکه، پیش ئهوهی مالی قینوّس بهجیّ بهیّلّم؛ کاتیّ سهرم بهرز کردهوه، دیتم: پیرهژنیّک، له نهوّمی سهرهوهی مالیّکی دهسته چهپمهوه، له پهنجهرهوه، پهردهی لادابوو، به دزه نیگاوه، بهکونجکوّلییهوه، دیاربوو ماوهیهکی زوّر بوو تهماشامی دهکرد. کاتیّ بینیمی من تهماشای دهکهم، یهکسهر به پهله پهردهکهی دادایهوه. به خوّمم گوت: سهیره! ئهم خهلکه بوچی وا تهماشام دهکهن؟»

11

ئهو ژوورهی به کریم گرتبوو: له چینی سیههمی ئاپارتمانه که دا، ژووریکی گهورهی ریک و پیک، رازاوه، قهره ویله یه دوو نهفه ری، کانتوریکی گهورهی جل و به رگ، میزیکی بازنه یی بریقاوه که له ته خته ی دارگویز دروستکرابوو، دوو په نجه دهی بچووکی پهرده ئاوریشمینی شین له ملاو له ولاوه که یه کیکیان ده یروانییه سه رشه قامیک، ئه وی تریشیان ده یروانیه ناو با خچه یه کی گشتی.

دیار بوو ژنیکی خانهدان و میوانپهروهر و پاک و تهمیز سهرپهرشتیی ئهم خانووه دهکا. وا پیده چوو مادام کارلوس ههر خوی، روزانه، ئهم ژوورهی من و ژوورهکانی دیکهی ئاپارتمانه کهش پاک بکاتهوه.

له یه کتربینینه وه ی دویننی ئیواره دا، مه دام کارلوس پینی گوتم:

- من به ئەسل پۆرتوگالىم.

كه واي گوت، من يهكسمر ژنه دەرگهوانهكاني پاريسم بيركهوتهوه: ئهوانهي له

پۆرتووگالهوه دەھاتنه پاریس و بهدووای کاردا دەگهریّن. زور سهیره، زوّربهی ژنه دەرگهوان و خزمهتکاری ئاپارتمانه کانی پاریس به ئهسل پورتوگالیّن! له دلّی خوّمدا گوتم: «جیاوازیی مهدام کارلوّس لهگهل ژنه دەرگهوانه پوّرتوگالییه کانی پاریس ئهوهیه که ئهم خوّی خاوهنی ئاپارتمانه کهیه». لیّم پرسی:

- چەند سالە ھاتوونەتە سانتياگۆ؟
- من باوكي خوم نهديوه، له سالي ١٩٣٩ له جهنگي ناوخوّي ئيسپانيا شههيدكراوه.
- دوو مانگ دووای شههیدبوونی باوکم، دایکم ناچاربووه بو کار بیته ئیره. ئیتر من لیره لهدایک بوویهه و ئیستا خوّم به ئیسپانی دهزانم. نهی تو، چوّنه تا ئیستا ردگهزنامهی فهرونسیت وهرنهگرتووه؛ هینده سالهشه له فهرونسا دهژیت.
 - من رەگەزنامەي فەرەنسىيم وەرگرتووە؛ بەلام خۆم ھەر بە كورد دەزانم.
- مهدام کارلۆس ژنیکی لاواز، قر ماش و برنجی؛ بسکه سووره پانهکانی، لهملاو لهولای لاجانگییهوه شغر ببوونهوه. پاشماوهی ناخوشی و ماندووبوونیکی زوری ژیان بهسهر ئادگار و دهستهکانیهوه دیاربوو، گوتی:
- كورم، به راى من: ئينسان له ههر جينگهيهك لوقمهنانيكي دهست بكهويّت، پهلكي ئهويّيه.
 - من که دهمویست ریزی ئهم ژنه و بوچوونهکهی بگرم، گوتم:
 - بەلخى
 - ئەمە يەكەم جارە دىيىتە سانتياگۆ؟
 - بەلىي.
 - تۆ مەسىحىت؟ مەبەستم لەپيناو سەردانەكەي پاپا ھاتوويتەتە ئىرە؟
- راستییه کهی؛ نهخیر. ههر نهشمده زانی که پاپا لهم روّژانه دا سهردانی ئیره دهکا.
 من هاتووم سهر له هاوه لیّکی خوّشه ویستی خوّم بدهم؛ لیّره ده ژیت.
- مهدام کارلۆس، ئهو ئێوارەيه، وەک نەريتى ھەر ئەورووپىييەكى دىكە، لێى نەپرسيم: ئەو ھاوەلدت كێيه؟ خەلكى كوێيه، لەكوێ دەژى، چ كارەيه؟
- راستییه کهی، من حهزم ده کرد لیّم بپرسیّت؛ به لکّو منیش بمتوانیایه ئاسانتر و زووتر قینوّس ببینمه وه. مهدام کارلوّس تهنیا ئهمه نده ی وت:
 - خێري پێوهيه.
 - منيش پيم جوان نهبوو هيچي لني بپرسم، گوتم:
 - دەچمە دەرەوە، بەلكو ئەو ھاوەللەم دەدۆزمەوە.

- بهیانی که له خهو هه لسام کاتژمیر نو بوو. یه کسه ر به پهله قاوه لتیه کم کرد و قاوه یه خوارده و درگاکه م کلیل دا، به ئاسانسور دابه زیمه خوارده وه، چوومه لای مهدام کارلوس، به حورمه ته وه روز باشم لینی کرد و پیم وت:
 - مهدام، لهوانهيه ئهمشهويش ههر ليره بمينمهوه. جاري نازانم!
 - لهناو دەرگاكەوە وەلامى دامەوە:
 - هاوه له که ی خوتت دوزییه وه ؟
 - نەخير. ئيستا وا دەمەوى بچم بۆلاى.
 - ههرچونیک بی، پیویسته پیش کاتژمیر دووی پاش نیوهرو پیم بلیی...
 - زۆر باشە.
 - ئاخۆ ئەمشەويش دەمينىيتەوە يان نا؟
 - ليّم پرسى: ئەگەر نيوەرۆ نەمتوانى بيّمەوە، دەتوانم تەلەفۆنتان بۆ بكەم؟
 - بەلىق، بەلام پىش كات رەق.
 - زور باشه! تەلەفۇنەكەتان لەلامە.
 - به قسه کردنیکی ههندیک منه تبار و نارازییه وه، وتی:
 - چونکه خه ڵکی تر دین، داوای ژوورهکه دهکهن.
- مهدام کارلۆس هەقىيشى بوو. دويتنى شەو، لەسەر شەقامەكاندا دەمبىينى: سەرتاسەرى شار خۆى بۆ پېتسوازىكردنى سەردانەكەى پاپا ئامادە كردبوو، دەيان لافيتە و ئەفىشى رەنگىنى جۆراوجۆر لەسەريان نووسرابوو (بەخىرهاتنى سەردانە پيرۆزەكەى پاپا دەكەين)، (سەردانى پاپا شارەكەمان پيرۆز دەكا)، (بەخىر بىن بۆ سانتياگۆ دى كۆمپۆستىللا). ھەر بابا بوو خەلكى تووريست؛ گەنج، پير.. تاك تاك، دەستەدەستە، جانتا لەسەر شان، ژن تىنيان وەردەھاتن و مامەللەى كريى خانوويان لەگەل دەكردن، پاشانىش وەپىئىشىيان دەكەوتن بۆ ئەوەى بۆ شەويكى يا دوو شەو يا چەند شەويكى بانووكانىيان بەكرى بدەنى. دىار بوو تووريستىنىكى زۆر، لەبەر ئەو سەردانەى پاپا، خانووكانيان بەكرى بىدەنى، كە نۆزدەى مانىگ بوو، پاپا دەگەيشتە سانتياگۆ؛ لەبەردەم كاتىدرالەكە وتارى بۆ خەلكى دەخويندەوە.
 - مهدام کارلۆس هیشتا دەرگای دانهخستبوو، پرسی:
 - پێم بڵێ؛ هيچ خانووي ديکهت دۆزيوهتهوه؟
 - ئاورم دايەوە، وتم:
 - نەخير.
 - ئەدى بۆچى دوودلىت لە مانەوەت؟

قینرِّس گۆرانییه ئیسپانییه میللییه کانی سانتیاگوی بوّم دهچری. که ماندووش دهبووین، ههر لهناو گیا و گوّله که دا لهسهر پشت راده کشاین، تهماشای فروّکه بهرزه کانی ئاسمانمان ده کرد که له تویّی تاریکییه کهوه، وه ک ئهستیره ی گهوره دروشاوه، له فروّکه خانه کهوه هه لدهستان و به سهر سه رماندا تیّپه ر دهبوون.

ڤينۆس!

ئیستا لموانه به له ماله وه بهته نیا بیّت. به لیّن، بهیانییه و به ته نیایه. ئیستا دووشیّکی گهرمی وه رگرتووه و خوّی له روّبیّکی پهمسه به نهرم پیّپاوه ته وه دانیشتووه؛ سه روقتی به رهفته به کی ته نک بهستووه و چاوه ریّ ده کا، چاوه ریّی زرنگه ی ده رگایه: بوّ نه وه یه به به به به به به به که به ده می که ده رگاشم لی ده کا ته وه و چاوی پیّم ده که وی به که به که به ده می زورده خه نه به که یه که یه خوّشییه وه، هم ر له ناو ده رگا باوه شم بوّده و ده پرووشیّنی:

- ھاتى!
- منیش ئیتر، پنی ده لنم:
 - بەلىنىم پى دابووى.
 - كەي گەيشىتى؟
- له دوینیوه گهیشتووم، به لام لهبهرئهوهی تهلهفونتان نهبوو، نهمتوانی له گهیشتنی
 خوّم ئاگادارت بکهمهوه.
 - بەئاسانى ئىرەت دۆزىيەوە؟
- کاتن گهیشتمه ویستگهی شهمهندهفهر، یهکسهر سهرکهوتم بهرهو گهرهکهکهتان و
 هاتم بو مالهکهتان. چهندی له زهنگی دهرگاکهم دا، کهس دهرگای لئ نهکردمهوه.
 - ئەدى شەو، لەكوى خەوتى؟
- ژووريکم له ناوه راستي شار، له نزيک کاتيد رالهکه بهکري گرتووه، لهوي خهوتم.

دووای ئهم گفتوگو به پهله و کورته، لهگهل شینوس لهوانهیه یهکسه رپیکهوه ههلبستین و به پیاسه بروین بهرهو ئاپارتمانهکهی مهدام کارلوس؛ ههموو جانتا و کهلوپهلهکانم له ژوورهکهم ههلبگرین و بگهریینهوه مالهکهی ئهوان؛ نانی نیوهروش له مالی ئهوان پیکهوه بخوین و ئنجا پاشان، پاش نیوهرود، پیکهوه بچین پیاسهیه کی ددروه بکهین و ئیتر یهکسهر دهست بکهینه قسه.

که گهیشتمه بهردهم کهنیسه کهی سانت ژاک ئیستیکم کرد و تهماشایه کی کولآنه کهم کرد. پیاویک که به ته نیشتمدا تیپه پر دهبوو، له کونج کولیی خومدا دهمویست به ته واوه تی له ناوی کهنیسه که دلنیا بیم بوئه وهی سهرچیخ نه چم، له و پیاوه م پرسی:

- زەحمەت نەبى، ئەمەيە كەنىسەى سانت ژاك؟

- راستییه کهی؛ ئهگهر ئهو هاوه لهی خوّم بدوّزمهوه، لهوانهیه بچم بوّ لای ئهو. مهدام کارلوّس دهرگاکهی داخست:
 - باشه کهواته تا کاتژمیر دوو چاوهریتین.

که کهوتمه سهرشهقامهکه: ههستم کرد شهقامهکه لهچاو دوینتی یهکجار زوّر قهرهبال ختره! ههستم بهوه نهدهکرد له گوندیک یا له شاروّچکهیهکی بچکوّلهدام: شهقامه که به هاتوچوّی خهلک و ئوتومبیل زرمهی دهات. ئهوهم بیر کهوتهوه که دوینتی، له ساتی گهیشتنم بوّ ویّستگهی شهمهنده فه ر، له بهردهم ویّستگه که پیّیان گوتم: «لهبهر خاتری ئهو سهردانهی پاپا، خهلک له ههر چوار قورنهی ئهورووپاوه دهرژینه سانتیاگوّ». قهیریّک له شویّنی خوّمدا وهستام. چوّن بتوانم ڤینوّس ببینمهوه؟ دهمزانی گهرهکهکهی مالی ڤینوّس دهکهوته بهرامبهرمهوه. ئیتر یهکسهر بهرهو لای کهنیسهکهی سانت ژاک کهوتهدریّ.

لهسهر ریّگای مالّی ڤینوّس، که خهریک بووم له کوّلانیّک پیّچ بکهمهوه، لهناکاو کابینهیه کی تهلهفوّنم بهرچاو کهوت. له دلّی خوّمدا گوتم: «ئهگهر تهلهفوّنیان ههبووایه، ئیّستا تهلهفوّنیّکم بوّی دهکرد».

من ویّنهی لهیلانی کسوّنه دهزگسیسرانم له نهودا دیت، تهنانهت ویّنهی دایکم، خوشکهکانم، ویّنهی ههموو کهسیّک و ههموو خوّشهویستیّکی لهدهستم چووبوون. واتیّ دهگهیشتم که قینوّس ولاّقه. پیّم گوت:

- ڤینوٚس، تو شیٚوهی سهیرکردن و نیگات له نیگای ئهورووپییان ناچین.
 - وتى: چۆن؟
 - نیگای تو گهرمه، پهروشیی تیدایه؛ بانگت دهکا.
 - پێکەنى، گوتى:
- دارا گيان، كيّ نالّيّ منيش به بنهچه ناگهريّمهوه سهر گيايهك له كوردستان!

ئهو نیسوه روّیه له پاریس پیّکه وه چووینه پیاسه، به ره و پیّده شت و سهوزه لانه فینکه کانی قه راغی پاریس. له ناو گه غه لاّنیّک، له ژیّر ده ره ختیّکدا، سفره یه ک و نیوه فه رشیّکمان راخست و به یه که وه نیوه رووت پال که و تین. تاو تاو که برسیمان ده بوو، هه لاده ستاینه وه سه نده و یچیّکی چکوّلانه ی په نیری کوّمیّمبیّرت و ته ما ته و خهیارمان ده خوارد. به جووته راده کشاینه وه، خوّمان ده دایه به رهمتاو. هه لاده ستاینه وه ده چووین له قه راغ شینکاوه که دا راده کشاین، له رووتیی له شی یه کتر و رووتیی رووبار و شهری ورد ده بووینه وه.

شهویش به پاسکیل چووینه مه لبه نده سهوزه لانه که ی نزیک فرق که خانه که ی شارل دووگول، له وی لهسهر شوسته یه ک، لهناو گیا و گولیّگی پاراودا، به دم بیره خواردنه وه،

پياوه که ئيستيکي کرد، پاشان وتي:

– بەداخەوە، پىي نازانم.

من ويستم باش جهختى لهسهر ناوهكه بكهمهوه:

- شەقامى پەرەدىس.

پیاوه که ههر وهستابوو، تهماشای منی ده کرد و بیری له «شهقامی پهرهدیس» هکردهود:

- سەرە!

پیاوه که راوهستا بوو، ههر بیری ده کرده وه. و تم:

- چي

- من زوّر جاران ناوی ئهو شهقامهم لن دهپرسن. چهند مانگیّک پیش ئیستا پیاویّکی عهرهبیش، ئهگهر باش بهبیرم مابیّ دهیگوت موّسیقاژهنم؛ ناوی ههمان شهقامی لیّ پرسیم.

-.. نىبە

- نەخىر. من پىنىج ساللە لەم گەردكە دەۋىم. ھىچ شەقامىتك بەم ناوە پى نازانم.

لهو دەمەدا من بيرم لهو قسەيەي پيشووي كابرا كردەوه، پيم وت:

- زۆر كەس ناوى ئەو شەقامەت لىن دەپرسن؟

وتى: بەلنى. تەنانەت جارىكىان شىتىكىش لىمى پرسى.

من له ئاست وه لآمه کانی ئه و پیاوه واقم و رما بوو. ته ماشایه کی کردم؛ دیار بوو که میک ته ریق ببووه:

- داوای لیبوردنت لی دهکهم.

رۆيتىت

ئیتر منیش دیسان رووم کردهوه ههمان خانووهکهی دویّنی: خانووی ژماره (۹). له دلی خوّمدا وتم: «تهواو. پیّی ناویّ، ئیّستا ههموو شتیّک ساغ دهبیّتهوه».

بهدهم ریّگاوه تهماشای دهوروبهری خوّمم دهکرد: کوّلانیّکی چوّل و خاموّش، تهنیا یه که دوو مندال له دوورهوه، لهوسهری کوّلانهکهدا گهمهیان دهکرد. گهیشتمه بهردهم خانووی ژماره (۹).

توند په نجمه به زهنگی دهرگاکهوه نا. گویم لنی بوو دیسان زهنگهکه لهودیو

دەرگاكەوە، وەك ئەوەى لە حەوشەيەكى چۆڵ و هۆڵدا بزرينگێتەوە، زرنگايەوە. لە بەردەرگاكە، بە لاى دەستە راستەوە، ئاورێكم دايەوە ناو كۆلانەكە، ديتم: ديسان، پيـرەژنێك، لەو سـەرى كـۆلانەكەدا، سـەرى خـۆى لە دەرگايەك هێنا دەرەوە و بە كونجكۆڵيەوە تەماشايەكى منى كرد كە لەپێش دەرگاكەى ماڵى ڤينۆس راوەستابووم، هەمان پيرەژنەكەى دوێنێ ئێـوارە بوو. گوێـم نەدايە ئەو پيـرەژنە، سەرلەنوێ لە زەنگى دورگاكەم دايەوە.

هینندهی پی نهچوو له بهردهم دهرگاکه گویتم له جوولهیهک بوو که لهودیو دهرگاکهوه هات. وتم «نوّخههی». پاشان خشهخشی سوّلیّکم کهوته بهرگویّ، له قوولایی حهوشهکهوه، له دووردوه دههات. به نا نارامی و له ههمان کاتدا به دلّخوّشییهوه گویّم له دهنگی خشهخشی سوّلهکه راگرتبوو: زوّر بی هیّز، زوّر خاموّش، زوّر ماندوو دیار بوو، له دهنگی ههنگاونانی مردوویهک دهچوو. لهناکاو، دهنگی خشهخشی سوّلهکه لهپشت دهرگاکه راوهستا، دهنگی نهما. پاشان دیتم دهرگاکه، بهناستهم، درزیّکی تی کهوت. نینجا ورده ورده، به جیره جیر، وهک نهوهی سالانیّکی یهکجار زوّر بی نهکرابیتهوه، کرایهوه.

من ههر راوهستابووم و چاوه ری بووم. ده رگاکه ورده ورده به ته و اوه تی کرایه وه ، به لام هیچ که سیخک له ناو ده رگاکه وه دیار نه که وت. ترسام. ویستم بکشینمه وه. پاشان دیتم له ناکاو «دهستینکی چرچی ره شهه لگه راو» که و ته سه رقه راغی ده رگاکه . ورده ورده ده رگاکه ی کرده وه. خه ریک بوو تارماییه ک له و دیو ده رگاکه وه و دیار ده که وت. دیتم «پیره ژنینک» بوو.

پیرهژنه که رهفته یه کی موّری ئهستووری له سهروپوته لاکی خوّی بهستبوو. کاژه لاک سپی. لهملا و لهولای لاجانگییه وه دوو بسکی سووری دریژی بهردابووه. دیاربوو دان له دهمی نهمابوو. سهرتاپای جلوبه رگ رهشپوش، په لهی پیسی رشانه وه و شوّربا بهسه را دامینیه وه به وو. دهست به گوچانیکی خواری گری گری، لهناو ده رگا راوه ستابوو.

کاتی نادگار و روخساری پیرهژنهکهم چاو پی کهوت، یهکسهر ههستیکی ته لزماویی نالی ناخمدا بالاچهی سهند. ههستم دهکرد نهو پیرهژنهم چهند سالیک پیش ئیستا، نالی پیش ماوهیهک له شوینیکی دیکهدا، یا «له خهونیککمدا» دیوه، یانیش لهوانهیه له سهردهمی مندالیمدا. به لام من له تاو شله ژان و نائومیدیی خوّمدا، چهندی دهمکرد و دهمکرد: نهمده توانی وهبیرخوّمی بهینمهوه. ههرچوّنیک بی، بهرامبهر ئادگاری نهو پیرهژنه، ههستم به کوّنه ناشنایه تیه کی «تایبه تی» دهکرد.

پیرهژن، سهروقژ تاڵ تاڵ سپی؛ کوّنه برینیّکی قووڵ وهک پاشماوهی گوللهیهک سهر روومه تی راستی چاڵ کردبوو. گوٚچانیّکی سووری گرێ گرێی به دهستی راستییهوه گرتبوو، دهستی چهپیشی به دهرگاکهوه. فەرھاد پيربال

من راوهستابووم و بهزهییم به و پیرهژنه دا دهها ته وه. له ههمان کاتدا دهشترسام، به لام له ههمووی زیاتر حه په سابووم. له سهر سه کوّی به ر ده رگاکه وه هه نگاویّکم هه لنّا، ویستم بچمه دیوی ژووره و بیلاویّنمه وه: تیّی بگهم بزانم مهسه له چییه و چی رووی داوه. که چی نهم، لهناکاو، سه رو قر شیّواو، وه ک شیّت؛ پر به دهنگ به سه رما قیژاندی:

ıl; –

من ههترهشم چوو. پيم تيک ئالاً. يه کسهر کشامهوه.

- نەيەيتە ژوورەوە!

كەوتمە سەرسەكۆي دەرگاكە.

پیرەژن، گۆچانە سوورە خوارەكەي رووەو سنگم، بەدەم گریانەوە، ھەر دەيقىۋاند:

- نەيەيتە ژوورەوە...

من لهسهر سهكوّكه، له شويّنى خوّمدا، چاو ئهبلهق ماو، خهريك بوو لهنيّوان شهپوّلهكانى ههستى نيگهرانى و سامناكيى خوّمدا، ببووريّمهوه؛ نهمدهزانى چى بليّم. بهپهشوّكاوييهوه وتم:

- ڤينوٚس ليٚره نييه؟

دەمى كەفى كردبوو. ئەم جارە زۆر توندتر زريكاندى:

- نەخير!

پاشان (ههستم کرد که هیلاک بووه) ههر بهدهم ههستی تووردیی و ههنسکدانی خوّیهوه، پچر پچر کهوتهوه گازانده:

- دووای ئهو ههموو ساله، دهتهوی هیشتا ههر چاوهریت بکا ؟

هەر دوو دەسـتى لەرزۆكى بەسـەر گـۆچانەكـە داگـرتبـوو، هۆن هۆن فـرمـێـسكى دادەباراند.

من تنی نهدهگهیشتم ئه و پیره ژنه بوّچی دهگریتی؟ ئایا ئه و پیره ژنه چیی قینوّس بوو؟ دایکی، داپیری؟ نازانم. پاشان، ئاخوّ قینوّس چیی بهسه ر هاتووه؟ سهیره! چما چهند و هخت بهسه ر دووایین یه کتر بینینی من و قینوّس تیپه ریبوو؟ به ههمووی مانگیّک نابیّ. که واته، نابیّ ثه و قینوّسه ی ئه و باسی ده کا هه مان قینوّسی من بیّ! سهیره! پاشان ئهگه ر پهیوه ندییه که لهنیّوان ئه م پیروژن و قینوّس نه بیّ، چوّن ئه و پیروژنه ناوی من ده زانیّ؟ سهیره! چوّن من ده ناسیّ؟

فەرھاد ييربال

هیّـواش هیّـواش لهناو دهرگاکه سهری ههلّبری. له تویّی چرچی و لوّچیی چاوه کزهکانیهوه، قهیریّک ههر تهماشای کردم. تهماشای دهکردم و بیری دهکردهوه، بیّ نهوهی هیچ ههستیّکی پیّشوازی پیشان بدا.

لهودهمهی که من لهناو قوولایی چاوهکانیدا ههولم دهدا بیرم بکهویتهوه ئاخو من ئهم پیروژنهم لهکوی دیوه؛ پیروژن یهکسهر به دهنگیکی گازاندهبارهوه وتی:

دارا!

دەنگى ئەو پىرەژنە زۆر لە روخسارى ئاشناتر، رايچلەكاندم:

- ئەوە تۆي؟

من، داتۆقيو، سڵۆك، بەلام زياتر حەپەساو، گوتم:

– بەلىق، دارام.

ييرهژن له کانگای دلييهوه به قسه هات:

- ئەو ھەموو ماوەيە لەكوى بووى، ھا؟

زور به توو په تیمه وه نهم پرسیاره ی لی کردم، به لام به هیچ شیوه یه نهیده توانی نه و سوز و خوشه ویستیه ی که له وانه یه هه ربه زگماک هه یبوو، لهسه ر پوخساری تووره بوی بیشاریته وه.

من له ئاست ئهم پرسيارهي ئهودا دوّش دامام، نهمدهزاني چي وهلام بدهمهوه، لهئاكامدا گوتم:

- ببووره ئەگەر سەغلەتم كردبن!

هیّشتا قسه کهم تهواو نه کردبوو، به دهنگیّکی توند و تووره یه کسهر گوتی:

- ئيستا چيت دەوي؟

وتم: ئيره مالي خاتوو ڤينوسه؟

وتى: چيت له ڤينوٚس دەوێ؟

که ئهمهی وت، له خوّشیان شاگهشکه بووم. له دلّی خوّمدا گوتم «کهواته، خوّیهتی؛ ئهمه مالّی قینوّسه». وتم:

- حەزم دەكرد چاوم پينى بكەوي.

پیروژن کهمیّک داما، پاشان لهناکاو یه کسه لهف له پرمهی گریانی دا. به ههموو بوون و ههست و نهستی خوّیهوه، بن ئهودی هیچ وه لامیّک بداتهوه؛ گریان له ناخهوه دایچلهکاند. ههموو ئهندامهکانی لهشی لهگهل ئهم گریانه کهوتنه لهرزین.

من لهو دەمهدا ههستم دەكرد كه ئهو پيرەژنه دەيهوێ شتێكم تێ بگهيەنێ بهلام نهيدهتوانى، منيش له ههمان كاتدا دەمويست شتێكى تێ بگهيهنم بهلام نهمدهتوانى.

- بمبووره.. من دەمەوى تەنيا لەوە تى بگەم: تۆ بۆچى دەگرىت؟

دیسانه وه گوچانه خواره گری گریپه کهی به رهو رووم به رز کرده وه، قیژاندی به سهرما:

- بچۆ له دايكت بپرسه، له خوشكهكانت بپرسه..

که وای گوت، من بیرم بو ئهوه چوو که ئهو پیرهژنه شیّت بیّت، به لاّم نه مده توانی خوّم دلنیا بکهم، گوتم:

- -.. چي؟ چۆن!
- با ئەوان پىت بلىنن!

ئینجا دەرگاكەي گرت و قیژاندى بەسەرما:

– تەو او .

بهدهم دهرگا داخستنهوهی به رووما، تفیکی لی کردم:

- جاريكى ديكه روو نهكهيتهوه ئيره!

12

نیوه رق ، دل پ له حه ژمه ت و نسکق ، سه رگه ردان ، وه ک نه سپی قه ره ج که خاوه نه که ی خوی بزر کسرد بنی ، له ناو بازاری شاری سانتیاگی و که خوی بق سه ردان و و تاره می ژووییه که ی پاپا رازاند برقوه - من به تاقی ته نیا ، بینکه س ، ده ستم له ناو گیرفانی پالتق ، غه ریب ، غه مگین ، ده رقیشتم و چاوم به خه لک و ده و روبه ری خوم دا ده گیزا.. بیرم ده کرده وه : چی بکه م! بر کوی بچم ؟ له کی بپرسم ؟ له کوی بگه ریم ؟

ههرکه بیرم له ثینوس دهکردهوه، یهکسهر دیمهنی پیروژنهکه دههاتهوه پیش چاوم و زال دهبوو بهسهر میشکمدا. ههر کاتیکیش دیمهنی بهر دهرگا و پیروژنهکهم دههاتهوه پیش چاو، له خوّمهوه ههستم دهکرد: من دهبی سیحریکم لی کرابی؛ خوّم وا دههاته پیش چاو که لهناو خهونیکی خوّمدا بم.

من بهتهواوهتي دلنيا بووم كه ئهو ماله مالي ڤينوّس بوو، بهلام سهيره، ئهو پيرهژنه

نائومیّدییهکی کوشنده دلّی رنهک دهدام. پرسیار له کیّ بکهم؟ لهکویّ بگهریّم! چوّن بتوانم قینوّس، نهو فریشته نازهنین و خوّشهویستهی خوّم بدوّزمهوه؟ چوّن!

پارهی خواردنی چینشتخانه که دا و هه نسام، چوومه دهرهوه. له پیش دهرگای چینشتخانه که تیستیکم کرد و چاوم به دهوروبه ری خوّمدا گین ا؛ نهمده زانی له کویی شاره که م! دیسان چوومه وه ژووره وه، له خاوه نی چینشتخانه که م پرسی:

– زەحمەت نەبىخ؛ من لە كويىم؟

پیش ئەوەى بهیللم كابراى خاوەن چیشتخانەكە ھەست بە ناماقوولیى پرسیارەكەم بكات؛ پرسیارەكەى خۆمم راست كردەوە:

- ببووره، مەبەستم: من لەكويى سانتياگۆم؟
 - يەعنى چۆن؟
 - كاتيدرالى سانتياگۆ لەكوييه؟
 - دەستى بۆ لاى راست درية كرد، وتى:
- سێيهم جاده بهدهسته راست بسوورێوه..
 - بەلىّى..
- پاشان رێک بڕۊ، ئيتر لهوێ لووتکهی کاتێدراڵهکه بهدهسته چهپ دهردهکهوێ.

له نیوهی ریّگا بووم، ئاورم دایهوه: به دهسته راستما، له دوورهوه، باغیّکی گهورهم کهورته بهرچاو. باغیّکی تابلّیّی قهشهنگ و خوّش دیاربوو. پهشیمان بوومهوه لهوهی بچمه لای کاتیّدرالهکه. له دلّی خوّمدا گوتم «لهوانهیه ڤینوّس بهریّکهوت هاتبیّته ئهو باغه و لهوی بیبینم!». «بوّنا؟».

ههنگاوم هه لننا بهره و باغه که چووم. لیّی نووسرابوو (باغی فریشتان) ههمان ئه و باغه ی قینوّس باسی دهکرد.

باغهکه، جگه لهو دەرگايهي که من دەمويست لێيهوه بچمه ژوورهوه، دەرگايهكي

فەرھاد پيربال

دیکهشی لهوبهرهوه ههبوو که دهیروانییه نیوه مهیدانیّکی رازاوهی به گول و گولزار، که لهویّشهوه شهقامیّکی ئاپوورهی پر له خهلّکی لیّوه ههلّدهکشا بهرهو سهرهوه.

ئهملا و ئهولای شهقامه که، ههمووی ههر قاوه خانه و بار بوون، به رده رگاکانیان ویز ای سهر شوّسته، کورسی و میزیان تیدا ریز کرابوو. خه للّکی ئهو ناوه، که دیار بوو زوّربهی زوّریان تووریست و گهریده بوون، جووت جووت، کوّمه للّ کوّمه للّ الهبهر ههتاوی سهر شوّسته، به دیار بوتلّی خواردنه و دی جوّراو جوّره و دانیشتبوون. ده نگه ده نگیّکی زوّر له و ناوه ده هات، به ته و اوه تی له جه ژنیّکی بچووک ده چوو.

له بهرده رگای باغه که راوه ستابووم، ته ماشای ئه و ئاپووره ره نگینه ی بهرده م بار و قاوه خانه کانم ده کرد، پاشان ئاور تکم بو لای باغه که دایه وه، و تم «با جاری بچمه ناو ئه م باغه، پاشانیش ده چم پیاسه یه که به ناو شه قامه ئاپووره ی ئه ویّدا ده کهم»، «به آکو ئه و ئیّواره یه به ریّکه و تو تووشی بیّم و بیبینم!». «هه بیّ و نه بیّ، ئه گه ر ئه م ئیّواره یه بو پیاسه ها تبیّته ناو ئه م باغه یانیش چووبیّته شه قامه که ی نه و بیبینم. له و هم باغه یانیش چوه بیّته شه قامه که ی نه و به بدن.».

لهناو باغه که چاوم ده گیرا و ئهم قسانهم به خوّم ده گوت.

ماوهیه ک خوار و ژووری باغه که گهرام. به ده م پیاسه وه چاوم به هه ر کچینکی بالآ به رزی قرّ رهشی توّخ، چاو سه وز، ناو قه د باریک بکه و تایه، داده چله کام و لیّی ورد ده بوومه وه. له کوّتاییدا، دووای گهران و چاوگیّرانیّکی زوّر، هیلاک بووم، دلسارد، لهسه ر نزیکترین کورسیی لای خوّم دانیشتم. ئاهیّکی ماندووی حه سره تاویم هه لّکیّشا، وتم:

دەترسم ھەفتەيەكى دىكەش ھەر ئاوھا لەم شارە نامۆ و نائاشنايەدا ھەر بگەرتىم و
 چاو بگيرم، بى ھىچ ئەنجامىتك!

لهناکاو بریارم دا یه کسه ربچمه ما آهوه، بچم پرسیار له مادام کارلوّس بکهم. پاشان، ههر له شویّنی خوّم لهسهر کورسیه که بیرم کرده و و تم «به لاّم چیی پی بالّیم؟»، «سوّراغی کیّی لیّ بکهم! چوّن؟ خوّ من له ناوی قینوّس – خوّی و باوکی زیاتر له گهلّ ناونیشانه کهی، هیچی دیکه لهبارهی قینوّس نازانم! چی به مهدام کارلوّس بالیّم؟».

لهوانهیه ئهوکاته مهدام کارلوّس، کونجکوّلانه یهکسهر گومانیّکی له لا دروست بیّت. ئهو روّره لیّمی پرسی: «تو بوّچی له پاریسهوه هاتوویتهته ئیّره؟ ئاخو ئهم جارهیان ئایا باشتر وا نییه راست و رهوان پیّی بلّیّم که بوّ لای کچیّک هاتووم! بوّ لای ئهو کچهی که تا ئیّستاش ههر نهمدوّزیوه تهوه و هیّشتا له ناونیشانه کهی دهگهریّم؟ نه عه وای پی نائیّم، چونکه ئیتر مهوکاته دهبیّ له نووکهوه ئهو چیروّکهشی بوّ بگیّرمهوه که له به دودهرگای ماله کهیاندا له گهل پیروژنه که بهسهرم هات، پیّویسته باسی ئهوهشی بوّ بکهم که تاکو ئیّستا دوو جاران چوومهته ماله کهیان و ئاوهای پیّ وتووم. نه علی و اباشتره

پنی بلیم که من نیگارکیشم و له پاریس ده ژیم؛ زانیومه که پاپا دیته نهم شاره و ئیتر شارهکه گهریده و تووریستیکی زوری تنی دهرژی، هاتووم بو ئیره: ههم به سهفهر و ههم بۆئەوەي يۆرترىت بۆ خەلكى توورىست دروست بكەم و كەمىكى يارەم دەست بكەويت. يانيش ده ليم: كاتى له پاريس بووم زانيم كه پاپا له ١٨ و ١٩ى ئهم مانگهدا سهر له سانتياگۆ دەدات، ئيتر منيش وەك ئەو ھەموو خەلكە، كە لە سەرتاسەرى ولاتانى ئەورووپاوە ھاتوون، ھاتووم بۆئەوەي لە كاتيدرالەكەي سانتىياگىز گوي لە قىسە و فەرمايشتە ئاينييەكانى پاپا رابگرم. وا باشترە قسەكانى خۆم راست بكەمەوە. ئا. پێويسته ههر ئاوها به مهدام كارلوٚس بڵێم. بهڵێ. دوواي ئهوهش ئيتر يهكسهر ستاند و بۆرد و كەلوپەلەكانى نىگاركىتشان بە پشتم دادەم و دىمە دەرەوە، دەچمە بەردەم كاتيدرالهكه: ستاند و بۆردەكەم لەوى، له بەردەم كاتيدرالهكه هەلدەدەم و پۆرتريت بۆ خەڭك، بۆ توورىست و گەرىدەكان دروست دەكەم. ئىتر لەوى، تا خۆر كەوتنان، بەدەم پۆرتریت دروستکردنهوه کات بهسهر دهبهم و چاوهری دهکهم، بهشکو ئیتر لهناکاو ڤينوٚس بەرێكەوت بەوێدا تێـپـەر ببـێت و بمبـينێ! دڵنيـام هەر سـەر لەوێ دەدات و دەيبىنم. خۆ ئەگەر ئەم ئىوارەيەش نەيبىنم، ئەوا شەو دىسان دەچمەوە بەردەرگاكەيان، له زەنگى دەرگاكەيان دەدەمەوە. ناشى دىسان پىرەژنەكە بىت دەرگاكەم لى بكاتەوە! خۆ ئەگەر دىسان ھەر لەوى نەبوو، ئەوا ئىتىر بەدەم پىياسىەكىردنەوە دەچم ھەرچى بار و مه یخانه و دیسکوتیک و مه یخانه هه یه ، یه ک یه ک ههمووی ده گهریم، چاو به ههموویاندا دهگیرم.. ئهمشهو، سبهی، دوو سبهی.. ههر دهگهریم؛ تا دهیدوزمهوه!

خەرىك بوو خۆشى و ئومىدىكىم بە دلدا دەگەرايەوە. ھەلسامەوە سەر پى: بە نيازى ئەوەى كە لەسەرەتادا بىچمەوە ماللەوە و مەدام كارلۆس ببينىم. لە دلى خۆمدا گوتىم:

- سانتياگۆ جى ناھىللم. ھەر دەبى قىنۇس بدۆزمەوه.

13

- ئەم خانووە.. شوومە.

لالق، پیاویکی ردین ماش و برنجی؛ ئیواره درهنگ، له مهیدانی بهردهم کاتیدراله که یه کترمان ناسی. من دانیشتبووم پورتریتم بو ئافره تیک دروست ده کرد؛ هات داوای لیم کرد پورتریت یک بو ئهویش دروست بکهم. بهدهم پورتریت دروستکردنهوه کهوتینه قسه کردن و ورده ورده لهوه دهچوو بتوانین لهگهل یه کتر ببینه برادهر. له کوتاییدا من ده سهه قی پورتریته کهم لینی نهسه ند، ئهویش داخوازیی لیم کرد که نهم ئیواره یه بباته باریکی خوشی سانتیاگو و ده عوه تی نه و بم! پیم خوش بوو. چووم.

لالق ئادگاریّکی شیّوهی هیندییه سوورهکانی ههبوو، بهلاّم به بنهچه (ئهندهلووسی) بوو. دهیگوت «دوکانیّکی ئهنتیکفروّشیم ههیه لهلای خهستهخانه کوّنهکهی شار.

- ئەم خانووە، شوومە.. شووم!

ئنجا درێژهي پێدا گوتي:

- به گوێي مامي خوٚت دهکهي، جارێکي ديکه ههرگيز له زهنگي ئهو دهرگايه

من وهک مندالیّک له دایکی خوّی بزر بووبی، سهرگهردان، خهریک بوو بگریم. لالوّش به ئاوازيكي پر لاواندنهوه، ئاموّرْگاريي دهكردم:

- ناوبانگی شوومیی ئهم خانووه نهک ههر تهنیا له گهرهکی ئیمه، بهلکو له ههموو سانتياگۆ ئاشكرايە.

بني ئەوەي بمەوى، لە لالۇم پرسى:

- توّ چەند ساللە لەم شارە دەژىت؟

- پەنجا و يەك سالە. ھەمبور خەلكى ئىرە چىبرۆكى ئەفسسورناويى ئەم خانورە دەزانن. تەنانەت واي لىخ ھاتووە كى خەلك، كاتىخ گەنجى وەكىو تۆدىن و دەپرسن «ئەرى فالان مال بۆ لەوى نىن و فالان كەس لەكوپىيە؟» ئىتر وەلامىيان نادەنەوە؛ چونكە دەزانن ئيتر ئەو گەنجە خۆى لەكۆتايىدا ماندوو دەبيت و دەگەريتەوە ئەو شوينەى ليوه

له دلّی خوّمدا دەمگوت:

- به لام من له خومه وه نه ها تووم. ڤينوس پيني گوتووم بيم بو ئيره. پهيوهنديي من بهم حەكايەتەوە چىيە؟

- زور کهس واتیدهگهن که ئهم خانووه ئهجندهی لنی بینت، یان هیچ نهبی سیحری لنی

من كاتى خوى كه له هه له بجه ميردمندال بووم، زور لهم جوره قسانهم له پر و پیرهژنه کانی لای خوّمان بیستبوو که فالآنه شویّن ئهجنده ی لیّیه و فیساره مال سیحری لتي كـراوه؛ ئەمــه يەكــهم جـار بـوو – لەوەتەي لە ئەورووپا بـووم – ئەم جــۆرە قــســانە ببيستمهوه؛ زۆرم لهلا سهير بوو!

- هەندى كەسى دىكەش پىيان وايە كە ئەم پىرەژنە - خۆى، سىحرباز بى.

من واقم ورمابوو؛ بيرم دهكردهوه:

لالو زور به بايهخهوه بو دل و عمقلم دهدووا:

فەرھاد ييربال

نه خشمی جوگرافی و پرستکارت و تابلوی دیرین و وینهی کون و شتی ئهنتیک.. به ههرزان دهکرم و به پارهیه کی باش دهیانفرو شمه وه تووریست و پسپورهکان».

- كەواتە، سەبارەت بە كارەكەت، دەبئ سەفەر و ھاتوچۆ زۆر بكەي؟

- بەلىّى. ئەمسەر تا ئەوسەرى ئەورووپا بۆكارەكەي خۆم تەي دەكەم. جارى وا ھەيە وينديه کي يان نه خشه يه کي جوگرافي که له ڤاتيگان دهيگرم، له ههمان روزدا ههر له ئەرىنش دەيفرۇشمەوە؛ ھەندى جارىش پۆستكارتىك يان تابلۆيەكى كۆنى لويسى چواردهههم له لشبوّنه دهكرم، به پارهيهكى زوّر باش به شهيدايهكى ئهو پاشا فهرهنسييه له رۆتردام دەيفرۆشمەوه. ئىدى ئاوھا... دەگەريم.

- تووریست زور دینه سانتیاگو؟

- خراب نييه.

- زۆرتر لەوانەيە بۆ بىنىنى كاتىدراللەكە بىن:

- هەروەها بۆبىنىنى خەستەخانە شاھانەكەي ئىكاس و ئەو زانكۆپەش كە لە سهدهی شازده ههمه وه لیّره دروستکراوه. پاشان کهناره جوانه کانی ئه تلهنتیک و قیگوّ و لاكۆرۆنياش ليرەوه دوور نين.

- كەرەستەي ئەنتىك زۆرتر لەكوي پەيدا دەكەي؟

- له ههموو شوێنێک. به لام بو کرين و پهيداکردن زورتر دهچمه پورتوگاڵ و هوٚڵهندا. پيرێ له ئەمستردام گەراومەتەوه.

- كەرەستەي ئەنتىك و كۆنيان زۆر لێيە؟

- به لني، چونکه پۆرتوگالني و هۆلهندىيه كان ههر له كۆنهوه به دنيادا زۆر گهراون. ئيستاش ناومال و زانكو و تەنانەت دوكانە توحفەفرۇشەكانىشيان ئەنتىكەخانەيەكن بۇ

من ئەو رۆحە سەركىيش و گەرىدەييەي لالۆم خۆش دەويست؛ بە زەردەخەنەيەكەوە پىيم

له كۆتايىشدا ھەر دەگەرێيتەوە ئێرە.

لالوّ، كالاويّكي شيّوهي كالاوي ڤيكينگهكاني لهسهر بوو. لهو وهختهوهي بينيبووم و پیکهوه بووین، ئهو کلاوهی ههر دانهکهندبوو. که ئهم قسمیهم کرد، یهکسهر پیکهنی و كلاوه ڤيكينگييهكهي داكهند، لهسهر ميزهكهي بهردهم خوّى دانا و گوتي:

بەلىّى. ھەموو ئىٽوارەيەك دىم لىٽرە، لەم بارە تارىكە سەرى خۆم گەرم دەكەم.

باريّکي جواني خوّش بوو، له ژيرزهمينيّکدا.

لهو کاتهی لالق گارسۆنهکهی بانگ کرد و دووهم بوتله شهرابی بـوّ ههردووکمان داوا

- من پیّم گوتیت: «تفی له من کرد». به منی گوت: «جاریّکی دیکه نهیهیتهوه بهر ئهم دهرگایه».

- پۆلىس دەلىّ: پىرەژنىّكى بەستەزمانە و خەلىّك وازى لىن ناھىّنى. ئاوھا وەكو تۆ ئىستا...

- من جيام، لالوّ.. من جيام.

- ئيستا تۆ بۆچى وازى لى ناھينى ؟

- من بانگ کراوم. من کهسیک دهعوه تی ئهویی کردووم و ناونیشانی ئهویی پی اوم.

لالق لاسميّلني خوّى بادهدا و پيدهكهني:

- ههموو ئهوانهى له دەرگاى ئهو پيرەژنه دەدەن؛ ههمان ئهم قسانهى تۆ دەكەن.

پاشان من چ پهيوهندييه کم بهم پيرهژنهوه ههيه؟

- با!

- چۆن؟

- تۆ گەنجى. جگە لەمەش تۆ ھونەرمەندىت. پياويكى دلناسك و عاشقىت..

- يەعنى چى؟

یه عنی، وه کو پیم گوتی: ده آین «ئهم پیره ژنه.. سیحربازه»، «دیته خهونت».
 گهنج و هونه رمه ند و عاشقی وه کو تق، هه میشه، ئاسانتر و زووتر ده که ونه داوی وهم و سیحر و جوانییه وه.

لالۆ هەر دەتگوت كۆنە سىحرباز و جادووگەرتىكە لەگەلىم دەدوى، لىمى پرسى:

- ييم بليّ: تو، حهشيشه دهكيشي؟

جار به جار.

- تەنيا يەك جارىش حەشىشەت كىنشابىت بەسە بۆئەوەى تووشى وەھمىنگ ھاتبىت كە واتىبگەي عاشق بورىتە.

ئهم قسانه ی لالق، لهناکاو، خستمیه گومانیّکی قوولهوه. وای لیّکردم به ههموو ئهو ساته خوّشانه دا بچمهوه که له پاریس، لهگهل قینوّس، له دهعوه ته کهی فیلیپ و پاشان له باره کهی مهیدانی مادلیّن بهیه کهوه به سهرمان برد! بهلاّم ماقوول نییه: چوّن ده کری ئهو ساته خوّشه جوانانه خهیال بن؟ چوّن ده کری ئهو فهموو سهوزاییه رهنگینه گهرمه ی ران و بازووه کانی.. خهیال بن؟ چوّن ده کری ئهو ههموو سهوزاییه رهنگینه ی چاوه کانی، که له کاتی جودابوونه و ددا، تنوّک تنوّک بو من ده تکا.. ته نیا و ههمیّک بن! ئهو ههموو قسه

- پیم بلنی، ئەمە چەندەمىن جارە تۆ دەچىتە بەردەرگاى ئەو ماله؟

من فرياى تيّگهيشان له قسه كانى لالو نهده كهوتم، وتم:

-دووهمي*ن ج*اره.

- خەڭك دەڭين تەنيا لە سيپەمىن جارى لە دەرگاداندا رېگات دەدا بچىتە ۋوورەوە.

- بۆ؟

- كه دەشچىتە ژوورەوە، ئىتر ناپەيتەوە دەرەوه.

– نايەيتە دەرەوە؟

- خەڭك وا دەلىين.

من سهرم سورما بوو، نهمده تواني باوه ربهم قسانه بينم:

-ئەمە خورافاتە. چۆن؟

لالق، ههر له سهرهتای ئهم باسهوه، ههستم دهکرد دهیهوی ئاموّژگاریم بکا:

- من خوّم دیومه: نیوهشهوان، سیسارک و دالّی برسی، پوّل پوّل هاتوون، ماوهیهک بهسهر خانووهکهدا سووراونه تهوه، پاشان به قیره قیری سامناکی خوّیانهوه دابه زیونه ته ناو حهوشه که؛ که لاکی بوّگه نبووی ناو ماله که یان هه لگرتووه و له ئاسمانه وه فریّیان داوه ته وه داو حهوشه که!

- تۆ خۆت ئەمەت ديوه ؟

- بەلىنى. من خۆم ئەمەم دىوه.

- به شهو؟

- به لنى به شهو. نيوهشهويك درهنگ لهم باړهوه ههستابووم و بهويدا تيپهړبووم، به چاوى خوّم ئهمهم بيني.

- پۆلىس قەت نەچۆتە ئەم ماللە و سۆراغى ئەم دياردەيە بكا؟

- پۆلىس گاڭتەيان بەم قسانە دێت!

- بۆچى؟

- پۆلىس دەڭين «خورافاتە»!

- چۆن خورافاتە.

- باوەرناكەن؛ دەڭين خورافاتە.

- هيچ قسميان لهگهل ئهم پيرهژنه نهكردووه؟

– کێ؟

- پۆلىس.

- نهێنيي چي؟
- نهێنييهک که ئهو له ژياني خوّيدا ئازارێکي زوّري بهدهستييهوه چهشتووه.
- له دلّی خوّمدا گوتم: «لالو که ئهم ههموو دنیایه گهراوه، تو بلّیّی له دنیای سیحر و سیحربازیشدا شارهزا بیّت!». لالو گوتی:
- ئەم پىرەژنە جادووگەرە دەيەوى پىت بسەلىنى كە ئەمەيە چارەنووسى گەنجىتى: پىر دەبى. دەيەوى پىت بسەلمىنى كە ئەمەيە چارەنووسى جوانى: ناشىرىن دەبى.. بەسەردەچى.
- پاشان گوتی: دهیهوی وات لنی بکا باوه پهوه بهیننی که واقیعی جوانی و ئاسووده یی تهنیا و همیکه.
- به لام من ڤينوسم له باوهش گرت، ماچم كرد. قسهم لهگه لنى دهكرد. زياتر له هه ژده سه عات پيكه وه بووين...
- تەواو. تەواو. تەواو بوو... ناگەرپتەوە. ئەو ئاسوودەييە ناگەرپتەود؛ ئەو جوانىيە نايەتەوە دەست.
- من دەمويست ئەو ساتانەى لەگەل قىنۆس بەسەرم بردبوون، بۆ لالۆ زندوويان پىشان بدەم:
- به لام قینوس به لیننی پیدام که یه کتر ببینینهوه، دهعوه تی ئیرهی کردم. به ههمووی، دوو ههفته که نابی. له پاریس به لیننی نهودی پیدام که نهگهر بیمه سانتیاگو؛ پیکهوه بژین...

لالو كونجكولانه ديسان ليمي پرسي:

- ئەمە ئەو شەوە بوو كە حەشىشەت كېشابوو؟
- ئنجا حەشىشەكىنشان پەيوەندىي بەمەوە چىيە؟
 - با .
 - چيپه ؟
 - تۆ خەونت ديوه.
- من له نیگهرانی و شلهژانی خوّمدا به لالوّم گوت:
 - تۆ دەڭنى سەرخۆشىت، لالۆ!
 - بۆ**چ**ى؟
- من پیّت ده لیّم: من ڤینوسم له باوهش گرت، ماچم کرد، قسهم لهگهلی ده کرد..
 زیاتر له ههژده سه عات پیکه وه بووین...

خوّش و دلّنهوازانه!

به خوّمم گوت: پاشان ناونیشانه کهی، که ئیستاش، به دهستی خوّم نووسیم و له ده نقده ده که مدا هیشتاش ماوه. ناکریّ. نه خیّر.

لالۆ پرسى:

- بير له چې دهکهيتهوه؟

گوتم: یه عنی تو وای دهبینی که من به دهم حهشیشه کیشانه وه نهو کچهم دیبتی؟

- به دووری نازانم.

- به لام من له همموو ژیانمدا، هیچ ساتیکی ژیانم، هینندهی ئه و چهند ساتانهی له گه ل قینوس بووم، ههستم به هیزی واقیع و جوانیی واقیع نه کردووه.

لالق به زەردەخەنەيەك، زۆر بە دانىياييەوە گوتى:

- ههموو حهشیشه کیشیک، دووای خهوبینین، یه کسه رئه م قسه یه ی تو ده کا .

به لالوم گوت:

- باشه، ئهدى كهواته ئهم پيرهژنه چۆن ناوى منى زانى؟ چۆن من دەناسىخ؟

له بهردهم دهرگاکه ناوی خوتی هینا؟

– بەلىّى. وتى: «دارا... تۆي؟».

لالۆ يەكسەر وتى:

- دەبىنى: ئەو پىرەژنە زۆر باش تۆي ناسىوەتەوە!

- مەبەستت چىيە؟

لالز قەيرنىك بىدەنگ ما، بىرى دەكردەوه. پاشان كونجكۆلانە لىمى پرسى:

- تۆ لە ژيانى خۆتدا ھىچ ئەوت ديوە؛ ئەوت ناسيوە؟

- نهخیر. به لام راستییه کهی، من دوواتر بیرم لینکردهوه: شینوه و ئادگاری ئهم پیرهژنه زوّر له شینوه و ئادگاری فینوّس ده چین. ئهم پیرهژنه ههر ده تگوت فینوّسه و پیر بووه!

لالۆ پەنجەى شايەتمانى بەرز كردەوە و وەك ئەوەى نهينىيمكى دۆزىبىتتەوە:

- ئیستا تیگهیشتیت؟ ئهم پیرهژنه هاتوته خهونت و خوّی له شیّوهی ڤینوّسدا به توّ پیشان داوه.

من خەرىك بوو ميشكم رادەوەستا، بە لالۆم گوت:

خەونى چى؟

- ئەم پىرەژنە.. سىيىحىربازە و دەيەوى لۆژىكىنكى ژيانت لەلا ئاوەژوو بكاتەوە و

- تۆ شێتم دەكەي! يەعنى چى؟

لالو گوتى:

- یه عنی: جوانی و ئاسووده یی و گه نجیتی هه رگیز هه تا سه ر نامیننیننه وه؛ له ناوده چن...

14

لهسهر سیسهمه کهم، و و کاسی دووای خواردنه و دیه کی زوّر – که ههرگیز ناوها پیّی رانه هاتبووم – ، مهست و ماندووی دووای جگهره یه کی خهستی حهشیشه؛ لهسهر پشتم راکشا بووم، به بی نومیدییه وه تهماشای نوقته یه کی بچووکی بنمیچه کهم ده کرد. لهناکاو، لهودیو دیواری ژووره کهمهوه، گویّم له چرپه چرپیّک بوو که ههر ده تگوت له تهنیشتمه وه قسه ده کهن:

- چاوت لێيه؟ دەنگى نەما!

ئەممە دەنگى مەدام كارلۆس بوو، كە لە ھەمان نهۆمى ژوورەكەى مندا دەژيا؛ بە (مەدام تارديۆ)ى دراوسيكەيانى دەگوت:

- ماوهیه ک پیش ئیستا ده گریا. لالانه وهی روزه رییه ک دهرویشت.

من بهبیرم نهدههاتهوه ئاخو کهی بوو له باری (بوورگوس) لهلای لالوّی تاقه هاوریّمهوه گهرابوومهوه ژوورهکهی خوّم. نهمدهزانی چهند هاوریّمهوه گهرابوومهوه ژوورهکهی خوّم. نهمدهزانی کهی بووه گریاوم؛ بهلام نهوهم بهباشی بهبیر دههاتهوه که خهلک «گهوره و گچکهی خهلکی سانتیاگوّ» به چهپله و هوتاف و خوّههویستییهکی زوّرهوه پاپایان بهری دهکرد.

سێ چوار روٚژێکه نههاتوٚته دهرهوه.

ئەمە دەنگى مەدام كارلۆس بوو.

- يەعنى ھەر نەھاتۆتە دەرەوە؟

ئەمە دەنگى مەدام تاردىق بوو.

- خوّى له كونى ژوورهوه ناوه و نايهته دەرەوه. قەت نەمديوه بيته دەرەوه.

- له دەرگات نەداوه.

- بى فايدەيە.

– چۆن؟

تەنيا يەك جار؛ بەستر پيٽرێ بوو.

فەرھاد ييربال

- هەموو ئەو ساتە خۆشانەى باسى دەكەى كە لەگەل قىنۆس بەسەرت بردوون؛ لەناو وەهمىخكدا بووى. بە وەهم و خەيال ئەو ساتە خۆشانەى خۆتت بەسەر بردووه. لە كاتى حەشىشەكىنشانەكەدا خەونت ديوه.

– يەعنى ڤينۆس وەھمە.

- بەلىن، قىنۇس وەھمىنكە و ھىچى تر.

- ئەگەر وەھم بیّت، ئەم پیرەژنە چۆن دەزانى كە پەيوەندىيەك لەنیّوان من و ڤینۆسدا ھەبووە؟ منى چۆن ناسىيەوە؟ ناوى منى چۆن دەزانى؟

لالوّ گوتى:

-ئەدى ئەگەر وەھم نەبيت، كوانى قىنىۆس؟ ئەم پىرەژنە بۆچى نەيھىيەت كە تۆ قىنۆس بېينىتەوە؟

راستییه کهی، منیش دهمویست وه لامیک بق ئهم پرسیارانه بدوزمهوه. گوتم:

- ئەم پىرەژنە لەوانەيە پنى ناخۆش بنت كە من بىبىنم، يان لەوانەيە غيرە بكات.

لهو دەمهدا لالۆ قاقايهكى زۆر سەيرى لى ھەستا. ئەمە يەكەمىن جار بوو لە ژياغدا بىينم پياويخكى بەناوساڭكەوتوو بەم شيوەيە پى بكەنى. لالۆ، لەنيوان پيكەنينەكەى خۆى و پيخى شەرابەكەى دەستى، پچر پچر، دەيويست بلىن:

– چ.. ز.. ن؟

بارەكە ھىنندە پر غەوغا و ئاپوورە بوو، كەس ئاورى بۆ پىتكەنىنەكەى لالۆ نەدايەوە؛ بەلام لەگەل ئەمەش من دەمويست مەبەستى خۆم بەشىيوەيەكى باشتىر بۆ لالۆ روون بكەمەوە. لەناو دوودلىدا گوتم:

- لهوانهیه ئهم پیروژنه دایکی بیّت، یان خوشکی گهورهی بیّت. یان داپیری! چوزانم. ههر چونیّک بیّت، دهبی قینوّس خوّی لهم ماوهیهدا باسی منی بو ئهو کردبی. چونکه، توّ سهیرکه؛ ئهگهر پهیوهندییهک لهنیّوان ئهم پیروژنه و قینوّسدا نهبیّ، ئهو پیروژنه چوّن ناوی من دهزانیّ؟ چوّن من دهناسیّ؟

لالۆ فرمىيسىكى پىكەنىنە درىرۇخايەنەكەى خۆى سربىيەوە، تەباى ھاورىيەك كە سالانىكى زۆر دائسۆزى يەكتر بىن، گوتى:

- هاورێي ئازيزم؛ من قسهي خوٚمم کرد. تهواو.

ئنجا ويستى كليل له قسهكاني خوّى بدا، گوتى:

- شتيكي ديكەش ھەيە.

وتم: چييه؟

لالوّ گوتى:

- گوتی چی؟ - سهری له دهرگاکه هیّنا دهرهوه و چل و پیّنج ههزار پهسیّنتی دامیّ و گوتی: «بوّ

مانگیکی تر لیره دەمیننمهوه. ئەمەش کرینی ژوورهکه».

- دایناوه ههر لیّره بژی؟

- ئەمەي گوت و دەرگاكەي لەسەر خۆي داخستەوە. نازانم.

بهبيرم دههاتهوه، راسته: رۆژنك من وام به مهدام كارلۆس گوت.

- رۆژنىك جاسووسىكم لەسەرى دانا.

مهدام کارلوس وای گوت.

– ئىخ

کوره پارچه له کهی مه دام لۆرەنس، ژنریمی؛ پیم گوت: «ژنیریمی؛ ئهم پیاوه بو ههر
 چی شوینیک رویشت و ههر چی شتیکی کرد، بومی بگیرهوه!».

- ئىخ؟

- ژیریمی هاته وه گوتی: هیچی نه کرد. پیکه نیم، گوتم: چوّن ژیریمی؟ گوتی: که له مال ده رچووه ده ره وه، به دو و ایدا رویشت، چوو ستاند و بوّرده که له به رده م کاتید راله که دانا. تا ئیواره دره نگ هه رله وی مایه وه. هه رخه لک ده هاتن و پوّر تریّتی بوّ ده کردن. پاشانیش که دنیا مهیله و تاریک داهات، ستاند و بوّرده کهی پیچایه وه و به به ده م که دنیا مهیله و تاریک داهات، ستاند و بوّرده کهی پیچایه وه و به به ده م که دنیا مهیله و تاریک داهات، ستاند و بوّرده کهی پیچایه وه و به به ده ده که دنیا مهیله و تاریک که شده امی (پوّنتی قیّدرا)، با ره که ناوی (بوورگوّس) بوو. لیم پرسی گوتم: ژیریّمی، که سی له گه ل نه بوو؟ ژیریّمی گوتی: نه خیّر، به لام له ناو با ره که، له گه ل پیاویّکی ردیّن ماش و برنجیی کلاو به سه ردانیشت، ده سیان کرده شه راب خواردنه وه.

«ژیریتمی» راستی بق مهدام کارلوس گیراوه تهوه: چهندین شهو بوو، تهنانه ت دوینی و پیریش، خووم بهم بارده ه گرتبوو؛ ههموو شهویک، ههر له کاتژمیر نوی شهوده، کاتی له گهران به دووای فینوسدا ماندوو و بیهووده و دلسارد دهبووم، دهچوومه نهو بارد؛ بهدهم خواردنهوهی چهند پیکیکی (مارتینی) و جارجار حهشیشه کیشانهوه لهگهل لالو دادهنیشتم، تا کاتژمیر یهک و دووی شهو؛ پاشانیش ئیتر ههلدهستام، تهنیا، بی نومید، بیکهس، دهگهرامهوه ژوورهکهم.

بهبيرم دي، دووايين جاري لالوّم بيني، لالوّ پيني گوتم:

- دارا؛ هاورتیه کی خوم، که پیاویکی خه لکی گهره که کهیه، تهمه نی شهست سالیّک دهبی، دهیگوت: «ده لیّن: گورستانیکی بچکوله لهناو مالی ئهم پیرهژنه ههیه. ههر گوریّکی ئهو گورستانه داریّکی عهنتیکهی لهسهر شین بووه. ههر داریّکیش جوره میوه یه کی سهیری پیّوه یه ». دهیگوت: «ده لیّن: ههر که سیّک ئه گهر بچیّته ناو ئهم ماله

و لهو میوانه بخوا، یه کسه ر شیّت دهبی . هه ر میوه یه کیش له و میوانه ، جوّره شیّتییه کی تاییه تاییه تاییه تاییه تاییه تاییه تاییه تی .

به لالزم گوت: هدموو ئهم شتانه خورافات و قسمي خهلكن.

لالۆ بە تانووتەوە گوتى:

- به لنی؛ بو ئه وه دروستکراون که هونه رمه ند و گه نجی عاشقی وه ک تو چیتر توخنی «جوانی» نه که ون. وا نییه ؟

لالوّ كه ههمیشه دهیویست ئاموّرْگاریم بكا. پیم گوت:

- ههر چۆنێک بێ، سوپاست دهکهم، لالۆ. تۆ ههمیشه دهتهوێ ئامۆژگاریم بکهیت و دلنیاشم تۆ دهتهوێ من بهختهوهر بم؛ بهلام من پێم وا نییه ئهو ڤینوٚسهی من و ڤینوٚسی پیروژن دوو ڤینوٚسی جیا بن. تهنیا یهک ڤینوٚس هههه.

– كام ڤينوّس؟

- ئەو قىنۆسەي من بەدووايدا دەگەريم.

- لالو که ههمیشه به ناواز و متمانهی سیحربازیک قسهی دهکرد، گوتی:

- ئەگەر ئەم قىسەيەى تۆچەوتىش بىت، با بىلىنم: راستە، قبوولىمە؛ بەلام تۆ ھەرگىزاوھەرگىز ئەم قىنۆسەت نادۆزىتەوە.

- بۆچى؟

- چونکه تو ناتوانی به قینوس بگهی.

– ئەي؟

- دروستی بکه!

به گازاندهوه به لالوّم گوت:

- تۆ ھەمىشە تانووتم لىدەدەيت كە من تەنيا بە وەھم دەتوانم بگەمە ڤينۆس.

- نهخیر، من مهبهستم نهوهیه که تق هونهرمهندیت. تهنیاش هونهرمهند دهتوانی «ڤینوّس» دروست بکات. دروستی بکه! تق ناتوانی به ڤینوّس بگهیت و بیکهیته هی خوّت؛ تو تهنیا دهتوانی دروستی بکهی!

لالو پیکی شهرابه سوورهکهی به دلخوشییهوه ههلدا:

- من ئەم ماوەيە لەگەل تۆ بوومە فەيلەسووف ھێندەى باسى ئەم مەسەلەيە بكەم. من ئيست زۆر باش دەتناسم: كورى خۆم؛ ئەوەى تۆ بەدووايدا دەگەرێى، تەنيا جوانييه، جوانييه، جوانييهكى ھونەرمەندانەيە. تۆ كە ھونەرمەندىت تۆ خۆت ئەو جوانييه دروست بكه!

- «ناتوانم. ناتوانم». یه ک به دهنگی خوی هاواری ده کرد «ناتوانم. ناتوانم.

فەرھاد ييربال

- ناتوانم چي؟

دەنگى مەدام تاردىق بوو لە مەدام كارلۇسى پرسى.

- دهیگوت: «ناتوانم ویّنهی جوانی بکیّشم. ناتوانم ویّنهی جوانی بکیّشم»؛ «بهدهم گریانهوه ههر هاواری دهکرد».

مهدام كارلوس راستي دهكرد: من ئهو ماوهيه، پينج شهش روزيك بوو خوم له ژوورهوه نابوو، نهدهچوومه دهرهوه: تهنيا رهسمم دهکرد. دهمويست رهسمي ڤينوّس بكهم، دەموپست رەسمى ئەو ڤينۆسە بكەم كە منى لە يارىسەوە ھێنابووە سانتياگۆ و لالو پینی دهگوتم «تهنیا وههمینکی خوته و هیچی تر» ، ئهو فینوسهی که ههستم دهکرد له مندالییهوه دهیناسم و خوّشیم ویستووه. رهسمم دهکرد و دهمدراندن. رهسمم دهکرد و دەمـــدراندن. هیچ تابلۆیەک، هیچ نیگاریّک لهو نیگار و تابلۆیانهم تهنانهت مليمه تريّكيش نُهو جوانييه مهزنه يان پيشان نه ده دا كه له خه ياليّ خوّمدا هه بوو. من چەندى دەمكرد و دەمكرد، نەمدەتوانى ئەو جوانىيە دەرببرم كە دەمەويست. ھەستم ده کرد ته نانه تنگارکیشان و هونه ره که شم هه رفریام ناکه ون. کاتن فلیچه و ستاندهکهم بهجی دههیشت و تابلوکانم ههپروون به ههپروون دهکرد، ئیتر تا سیبارهی نیوهشهوان له باری بوورگوس یان له قاوهخانه و شهقامه کانی سانتیا گو دهمامهوه؛ پاشان سەرلەنوى دەگەرامەوە مال و دىسان دەكەوتمە سەر نىگاركىشان، تا ئەوكاتەي كە ئيتر ديسان برستم لي دهبرا و به تهواوي شل و كوت دهبووم؛ پاشان ديسان دهمدراندن و سهر لهنوي دهستم پي دهكردهوه. به تهواوهتي وهك شينتم لي هاتبوو. به رەسمكردنيش نەبووايه ھەرگيز خەوم لى نەدەكەوت. تاقە سەبوورى و ئومىدىكىشم، كە ههمیشه ئۆقرەپەكى پى دەبەخشىم و سىپەنى پى دەگرتم: تەنيا نىگاركىتشان بوو، نیگارکیشان و بهس؛ که نهویش له دراندن و سهرلهنوی دهستپیکردنهوهیه کی دیکه زياتر، هيچ ئاكاميكي ديكهي نهبوو.

- نیوهشهوی به هاوار هاوار و گریانی، له خهو راچله کیم. چووم له په نجه ره کهی ئه و دیوه وه، به دزییه و ته ماشایه کیم کرد، گوتم بزانم ئه و هاوار هاوارهی له چییه و چی ده کات؟.. له ناکاو، چی ببینم!؟

مهدام کارلۆس بۆ مهدام تارديۆي دەگيرايهوه.

- چې دهکرد؟

- ئەوكاتەى من گەيشتمە بەر پەنجەرەكەى، دىتم يەكسەر سەتلىّىكى پى لە بۆيەى سوورى، بە ھەر دوو دەستى خۆى ھەلگرت و كردى بە سەروگويّلاكى خۆيدا.. پاشان سەتلىّىكى دىكەى زەرد و سەتلىّىكى دىكەى شىن.. ھەر ھاوارىشى دەكرد «من ناتوانم،

من ناتوانم، من ناتوانم». ئنجا لهكۆتايىدا چووه بەر ئاوينىدى ژوورەكەى خۆى و، لەسەر يەك چۆك ھەرەسى ھينا، سەروقىۋى خۆى دەړنىيەوە و دەيكىيشا بە سەرى خۆيدا. دەگريا. گالتەى بە خۆى دەكرد. بەدەم چەمۆلە لەخۆ گرتنەوە بۆيە رژاوەكانى سەر لەشى خۆى لەخزى ھەلدەسوو. خۆى رەسم دەكرد.

مهدام كارلوّس راستى دەكرد. من پيّم سهير بوو: ئهو ژنه چوّن تاقهتى ههبووه لهو ههموو ساته جوّراوجوّرانه و بهم ههموو وردبينييهوه خوّى له من مات بدا!

- شەويكى دىكە دىسان بە دەنگى گريانىكى لەناكاوى ھەستامەوە. زەندەقم چوو.
- بهستهزمانه خهونی دیوه. کوێرایی دایکت دایه؛ غهریبه؛ بهدهم خهونهوه هاواری کردووه.

دەنگى مەدام تاردىۆ بوو؛ ديار بوو بەزەيى پيمدا دەھاتەوه.

من ئهو شهوه، به بیرمه: خهونم نهدیبوو، بهپنیچهوانهوه لهو کاتهدا له گهرمهی هوشیاری و ههستی بی توانایی هوشیاری و ههستی بی توانایی خوّمدا تووشی فیگارییه کی کوشنده هاتم! قوماشی تابلوّکهم، به چرنووک، به ددان، به گاز، به چهقوّ. جیر به جیر کرد و هاوارم دهکرد: چونکه دیسان بینیم ئهو تابلوّیهی کردوومه ههرگیز نهیتوانیوه ته عبیر لهو جوانییه مهزن و پایهدارهی ناو خهیالی خوّم بکات! تهنانه سانتیمه تریّکیش جوانیی ئهو قینوّسهی دهرنه بریبوو که من دیبووم.

ههر چوّنیّک بیّ، سهره پای ههموو ئهمانهش، لهو کاتانه دا، باوه پ و خواستی هونه رمه ندانه میّنده به هیّز بوو؛ واتیّدهگهیشتم ئهگهر خودی قینوّس له سانتیاگوّ نهشبینمه وه، به لاّم لهئاکامدا ههر ده توانم تابلوّیه کی ئه و توّ دروست بکهم که جوانیی قینوّس به رجه سته بکات. ئهم باوه پ و متمانه یه دلّی خوّش ده کردم و سهبووریمی ددایه وه.

- ئەگەر ئاوھا بروا ئەم پياوە رۆژنىك شنت دەبى.
 - من شهوێک بينيم.

ئەمە دەنگى مەدام تاردىق بوو، درىترەي پى دا:

- من لهناو دهرگای خوّمان بووم: کاتی دهرگاکهی کردهوه، به بهردهم شوققهکهی تیهمهدا تیپه په بوو، به بهردهم شوققهکهی تیهمهدا تیپه په بوو، بهسهر قالدرمهکاندا سهرکهوت: هیّنده سهرخوّش بوو، قاچهکانی زدویی نهدهگرت. پیاویکی کوّک و جوانیشه؛ دهزانی؟

- پياويکي کەشخەيە. بەلىي.

ئيوارەيەك لالۇ گوتى: وەرە ناولەيت بخوينمەوه!

گوتم: دەي.

لالوّ تهماشاي ناولهيي مني دهكرد، گوتي:

فەرھاد پيربال

- من بهبیرم نایه، نازانم؛ به لآم مهدام سیموّنیش ههر ئهم قسهیهی توّی ده کرد. دیگوت: حمفتا سالیّک پیش ئیستا؛ راسته: کچی دکتور ئیستیبان ناویک، ناوی قینوّس بووه و زوّر جوان بووه؛ مالیان له لای کهنیسه که ی سانت ژاک بووه. ههموو خه لکی سانتیاگو باسی جوانیی ئهو قینوّسه یان کردووه. خه لکی پیر لهبیریانه. حمفتا سالیّک پیش ئیستا، نه ک نهمروّ.

مهدام تاردیق توومهز دووای پرسیارکردنهی من، چووه پرسیاری له مهدام سیموّن کردووه، ئهویش وهلامی داوه تهوه و پاشان نهشها تووه وهلامه که بوّ من بگیریتهوه؛ کهچی ئیستا هاتووه بوّ مهدام کارلوّسی باس دهکا!

حەفتا ساڭيك پيش ئيستا، نەك ئەمرۆ!

من لهودهمه دا بیرم له قسه کانی مه دام کارلؤس و مه دام سیموّن ده کرده وه. ئهم دوو ژنه له زمانی خه لکه وه و به پنی بیره وه ربی بیاوانی خوّیان پنیان وابوو که حه فتا سالیّک پنیش ئیستا (نه ک ئه مروّ) کچنکی زوّر جوان به ناوی ڤینوّس هه بووه و کچی دکتوّر ئیستیبان بووه! سهیره، لالوّش، ئه و شه وه که سه رخوّش ببوو، هه مان شتی پی گوتم:

پیرهژن خودی ڤینوٚسه و پیر بووه.

ههر چهند بیرم لهم قسانهی مهدام کارلوّس و مهدام سیموّن و لالوّ دهکردهوه و ئهو ساته خوّش و پر ئاسوودهییانهم دههیّنایهوه پیّش چاوی خوّم که لهگهل ڤینوّس بهسهرم بردبوو؛ بوّم وهدیار دهکهوت که ئهو ژیانه خوّشهی رابردووم لهگهل ڤینوّس (ئهگهرچی وهم و خهیالیّکی ئهفیوونیش بووبیّت به رای ئهوان) سهدان جار واقیعیتر و لوّژیکتر و ماقوولّتر بوّ باوهرکردن دههاته بهرچاو، لهچاو ئهو ههموو قسه ناماقوولّ و نالوّژیک و ناواقیعییانهی ئهوان دهیانکرد. چونکه ئهم قسانهی ئهوان دهیانکرد، به هیچ شیّوهیهک نهدهچووه عهقلّهوه و لوّژیک نهبوو. ئهمه شتیّکی ناماقووله و ناچیّته عمقلّهوه که فینوّس له ماوهیه کی هیّنده کورت و کهمخایهندا ئهو ههموو گهنجیّتی و جوانییهی ویّران بووبیّت و ئاوها پیر و پهرمورده پیتشوازیم بکات! گهنجیّتی و جوانی، چوّن دهبیّ ئاوها بور بهسهریچیّ؟

باشه، ئهدی پیرهژنه کهی بهرده رگای مالّی قینوّس، ئهدی ئهو – خوّی؛ بوّچی پیّمی گوت: «ئهو ههموو ماوهیه له کوی بووی؟». پیرهژنه که زوّر به توورهیهوه ئهم پرسیارهی لی کردم. به ده نگیّکی توند و توورهوه گوتی:

- تۆ، خودی جوانیی خۆت تووشی نامۆیی و مەرگەساتی کردووی؛ دەزانی؟ وتم: چۆن، لالۆ؟

وتى: تۆ له جوانيى پياوانەي خۆت و كەشخەيى خۆت زۆر دلنىيايت..

- ئىخ ؟

- ئەمـه واى لێكردووى ھەست بكەيت كه ھەر ئافرەتێك ئەگـەر ماچێكتى پێ بەخشى، ئيتر ئەم ئافرەتە دەشێت ھەموو قوربانىيەكت لەپێناو بدات و تا ھەتايە ھەر شەيدا و دلسۆزت بێت و تاكە ئايديالت بمێنێتەوە.

– باش. .

- کهچی لهکوتاییدا دهبینی: له چوّلی قولفهدا بهجیّماویت، تهنیا و کهساس! ئهو ئافرهته بهجیّت دیّلیّ و جاریّکی دیکه نایهتهوه به لاتا. توّ تهماشا دهکهی: ئهو جوانی و خوّشهویستییه زووگوزهره له وههمیّک زیاتر هیچی دیکه نهبووه!

- من تیبینم کردووه، مهدام کارلوّس؛ هونهرمهند زوّربهیان جوانن. دهلّیی ههر جوانییهکهیانه دهیانکاته هونهرمهند.

ئەمە دەنگى مەدام تاردىق بوو.

ديار بوو مهدام تارديق هاتبووه نهوّمي سيّيهم، بوّلاي مهدام كارلوّس.

پیّم سهیر بوو: دیواریّکی ئهستوور له نیّوان ژوورهکهی من و ژوورهکهی مهدام کارلوّسدا ههبوو، بهلام لهگهل ئهوهش چرپی ئهم دوو ژنه بهناوسالکهوتووه، لهو دیوهوه، لهتویی دیواره ئهستورهکهوه، ئهو شهوه، زوّر ئاشکرا، زوّر بههیّز له گویچکهمدا دهزرنگایهوه.

- مهدام سیموّن دهیگوت: مهدام کارلوّس، سویّند به ئینجیل دهخوّم، ئهم پیاوه کریّچییه تازهیهی توّ شیّته!

چۆن؟

- منیش وام پی گوت. گوتم: چۆن؟ بۆچی شیّته؟ دهیگوت: ئهو روّژه بینیومه: مندالّیکی کوّلانه که مانی راگرتبوو، لیّی ده پرسی «تو مالّی ڤینوّس پیّ نازانی؟»، منداله که شد دهیگوت «ڤینوّس کیّ؟»؛ گویّم لیّ بوو ئهویش گوتی «ڤینوّس، کیچی دکتوّر گوّرباشو ئیّستیّبان. مالّی له لای که نیسه ی سانت ژاکه». شیّته. ته واو نییه. منداله که هه ر رایکرد. وابزانم ترسا.

- ئەرى بەراست، لە تۆشى نەپرسيوە؟

مهدام تاردیو ئهم پرسیارهی له مهدام کارلوس کرد.

- من پيم گوت. گوتم: له زهماني پيش جهنگي ناوخودا، باوكم دهيگيرايهوه

- به لام من، سهيره؛ لالق، ناونيشانيم پييه... ناونيشان.
- کنی پیمی داوی؟ کنی توی تووشی ئهم شوینه نهفره تلیکراوه کردووه؟ ئهوه کییه توی رهوانهی ئهم چلپاوه رهشه کردووه؟
 - فريشته په که . .

لالو ديسان تووره، گوتي:

- نەختر.. ئەھرىمەنتكە!

من لهو دەمەدا دلم له هەموو كاتيك غەمگينتر، گوتم:

- ئەگەر فریشته بیّت یان ئەهرىمەن، لالۆ؛ تەنیا ئەو دەتوانى ژیانم ئاسوودە و رۆحم رزگار و دنیام رووناک بکاتەوه..

ههستم كرد لالو دهيويست وه ك باوكينك قسهم له گه ل بكات:

کوری خۆم، تۆ ئەسلەن خەلكى رۆژھەلاتىت.. پىتم نالىنى چى تۆى گەياندۆتە ئەم
 بنى دنيايه؟ ئەمە ئەورووپايە، رۆلەكەم.

هەستم دەكرد لالۆ باسى ڤينۆس يان پيرەژنەكەم بۆ دەكات:

- ئەم ئەورووپايە ھەزارى وەك تۆى قىووت داوە! ئەم شىوينىە نەفىرەتلىپكراوە شىيىتت دەكا؛ دەتكوژىخ. وازى لىن بىينە و بگەرپيوە ولاتى خۆت!

گوتم: ئهم ماله! مالني ئهم پيرهژنه! مالني ڤينوّس! شيّتي كردم!

لالۆ گوتى:

- مالّی ڤیننوسی چی و مالّی پیرهژنی چی، کوړم؟ ئهمه ئهورووپایه! توٚچ کارت به نهیّنی و سیحر و خهراباتهکانی ئیرهوه ههیه؟ ئهمه ئهورووپایه!
 - ئەوەى ناونىشانى ئىرەى پى داوم، خۆشى دەويىم، بەلىننى داومەتى ...
 - ئەمە ئەورووپايە، كورم...
- «ئیره ئەورووپایه. چلپاوه. درۆیه. وههمه. ئیره تهنیا وههمیکه». وهک پلنگیک له ژووریکدا بهسترابیتهوه و هاوار بکا، ئاوا یهک به دهنگی خوّی هاواری دهکرد. ئیتر شیّت بوون لهوه زیاتر چیی تری دهویّ، مهدام کارلوّس؟!

دەنگى مەدام كارلۆس بوو، بە مەدام تاردىۋى دەگوت.

- جنيٽوي به ئەورووپا دەدا؟
- رِوْژ لهدووای رِوْژ زیاتر عمقل و همستی خوّی لهدهست دهدا. من وا همست دهکهم. بهتایبهتی لهم دوو رِوْژهی دوواییدا هیچ رِهفتاریکی به رِهفتاری مروّقیّکی ئاسایی

- ئيستا چيت دەوى؟!

پیرهژن، گۆچانه سووره خوارهکهی رووهو سنگم، بهدهم گریانهوه، ههر دهیقیژاند:

- دووای ئهو ههموو ساله، دهتهوی هیشتا ههر چاوهریت بکا ؟!

ئهم قسانهی پیروژن، له ههموو جاریکی بیرکردنهوهی پیشووم زیاتر دائی رنهک دهدام؛ خهریک بوو عمقلّی لهدهست دودام. ورده ورده دهگهیشتمه ئهو باوه روی که به خوّم بلیّم:

-لالۆ راست دەكا: پيرەژن خودى ڤينۆسە و پير بووه..

لالۆ دەيگوت:

- چونکه جـوانی و ئاسـوودهیی و گـهنجــێــتی ههرگــیــز ههتا ســهر نامــێنێننهوه؛ لهناودهچن...

15

- ئنجا بەراستى ئەمە سەير نىيە؟

ئەمە دەنگى مەدام تاردىق بوو.

- چي؟

- تۆ لە پارىسەوە بىيت سۆراغى كچىك بكەيت كە حەفتا سال پىش ئەمرۆ مالىيان لەلاى كەنىسەكەى سانت ژاك بووبىت!؟ ئەمە شىتى نىھ؟ ئەمە يەعنى چى؟ وەلاً مەدام سىمۆن ھەقيەتى كە دەلىّ: ئەم كرىّچىيە تازەيەت شىّتە.

من له ماوهی نهو چهند روزهدا، لهنیّوان بهرداشی قسه کانی لالوّ و قسه کانی نهم ژنانه و قسه ی خهر و اقیعدا که تیّیدا بووم؛ ورده ورده ههستم به شتیّک ده کرد که له دهماغ و میّشکمدا تیّک ده چوو. ههستم به «کهمیّک شیّتبوون» ده کرد.

لالق ئەو شەوە پنىي گوتم:

- كورى خوّم، به گويمي من بكه! واز لهم عهشقه وههمييهت بينه!

من نهمده توانی جوانیی قینوّس، به لیّنی قینوّس، ئه و ههموو میهرهبانی و خوّشه ویستیه ی که من بینیبووم لهبیر خوّمیان ببه مهوه. دلّم توند ببوو. حهزم دهکرد ودک مندالیّک بگریم و بلیّم:

- ناتوانم

لالو ههنديك ليم تووره بوو:

- كەواتە پۆلىس ناھەقى نىيە كە دەلىن: خەلك خۇي واز لەم مالە و لەم پىرەژنە

Santiago De Compostela

لهوانهیه بیدوزمهوه». چووم ریبهری ناونیشان و ناوی شهقامهکانی سانتیاگوم بوّی هیننا، هیننده ی گهرام و گهرام نهو ناونیشانهم نهدوزییهوه. ماوهیهک داما، پاشان لهبهر خوّیهوه ئیستیّکی کرد، وتی: «نازانی نهم مالّه کیّن؟». وتم: «کام مالّ؟». وتی: «نهم مالّه ی که لهم ناونیشانه دا نووسیومه»: منیش تهماشای ناوی خاوه اله کهم کرد (دکتور گورباشو ئیستیبان). وتم: «نه منایانناسم». وتی: «ههر قهت ناوت نهیستون؟».

- ليت نه پرسي «ئهو ماله كين؟ چن؟».
 - يا.
 - وتى: چى؟
 - وتى «منيش نايانناسم».

لهو دەمـهدا مـهدام كـارلۆس و مـهدام تارديۆ پێكهوه به دەنگێكى زۆر بهرز دايانه قاقاى پێكهنين، ئينجا مهدام كارلۆس، بهدهم پێكهنينهوه درێژهى پێدا، وتى:

- پێم دهڵێ «من تهنیا کچهکهیان دهناسم». وتم: «کام کچ»؟ وتی: «ڤینوّس».
 پێکهنیم، وتم: «نایناسم».
 - ليت نهپرسي ئهو كچهيان چۆن دەناسى؟
 - مهدام تاردیق ئهم پرسیارهی له مهدام کارلوس کرد.
- با. له سهره تادا وتى «دهزگيرانمه» پاشان شله اوري «نه، تهنيا هاوريمه». ده لاخ «له ياريس ناسيومه».
 - لهوانهیه درو بکا ، مهبهستی دیکهی بهو ماله ههبی.
- ئینجا تو راوهسته! لیّم پرسی «ئهو کچه خوّی ئهم ناونیشانهی پیّ داوی؟». وتی «ئا». و تم «ئهی چوّن نایدوزیتهوه؟!» وتی «نایدوزمهوه». پاشان ئیتر، ههستم پیّی کرد، یه کجار شپرزه و نیگهران دیار بوو، لهناکاو دهفته ره کهی خسته وه باخه لی خوّی و لهبه رخوّیه وه و تی «ده چمهوه لای پیرهژنه که». منیش چیتر نهمتوانی خوّم لهبه رئه و دیمه نه سهیر و سهمه رویه رابگرم، له قاقای پیکهنینم دا، وتم «کام پیرهژن؟». وه لاّمی نه دامه وه و که شیّت، به په له پرووزی رویشته ده رهوه.
 - سەيرە!
 - تەواو نىيە، نەء.
 - به منى ده گوت «ها تووم ليره سهر له هه ڤاليّنكم بدهم».
- كـهچى به منيـشى دهگـوت «هاتووم ليّـره پۆرتريّت بۆ خـهلّک دروست بكهم و پارهيهكم دهست بكهويّ».

فەرھاد پيربال

ناچێ. دەترسم لەكۆتاييدا شێت ببێ. چەندىش خۆمى لێ مات دەدەم، قەت نەشمديوه بێته دەرەوه. نازانم چ وەختێک دەچێته دەرەوه!

گويّم هه ڵخستبوو بزانم مهدام تارديوٚ چي وه لاّم دهداتهوه. هيچي نهوت. ئنجا مهدام کارلوّس گوتي:

- من یه کهم روّژ کاتی له ویستگهی شهمهنده فهره که بینیم و کلیلی ژووره کهم دایه، ئاوها نهبوو: پیاویکی زوّر هیّمن و ماقوول دیار بوو.
 - منیش وا ههست دهکهم. تهنیا لهم ههفتهیهی دوواییدا وای بهسهر هاتووه.
 - داينابوو هدر شدويك و دوو شدو ليره بمينيتهوه، ها؟
- ئاخر، پاش نیوهروّی روّژی دووهم تهلهفوّنی بوّکردم. وتی: «مهدام کارلوّس، دوو سیّ شهوی دیکهش ههر لای ئیّده دهمیّنمهوه. وتم: باشه، تهلهفوّنه کهی داخست، سیّ چوار سهعاتی پیّ چوو، دیتم ئهمجارهیان هاته مالهوه، یهکسهر بیّ سیّ و دوو خوّی کرده ژوورهوه، وتی: «ببووره مهدام کارلوّس، پرسیاریّکم ههیه». من شالهژام، بهمهههساوییهوه سهیریم دهکرد، رونگی وهک پهلکه پیاز زهرد ههلگهرابوو، زوّر نائارام و ماندوو دیار بوو، وتم: «فهرموو، خیره!؟». دهفتهریّکی چکوّلانهی، به پهلهپوووزیّ له باخهلی خوّی دهرهیّنا و لاپهرهیه کی عهنتیکهی لهناو دهفتهرهکهی خوّیدا بوّم کردهوه پیّی نیشان دام. لاپهرهکه نازانم به چ زمانیّک نووسرابوو! ئهو پیاوه فهرهنسی نییه، توّ دهزانی؟
 - بەراست؟
 - فەرەنسى نىيە! نەء.
 - به قسهی خوّی، به منی دهگوت که له پاریسهوه هاتووه.
 - درة دهكا، له پاريسهوه نههاتووه، له ولاتيكي ديكهوه هاتووه.
 - چۆن دەزانى؟
- خهت و نووسینه کهی، خهت و نووسینی فه ره نسی نهبوو. نازانم چ خه تیک بوو؟ له خهتی عاره بی ده چوو.
 - لەوانەيە عارەب بى.
- نه ، سهر و سه کوتی به عاره بان ناچیّ. ئیدی ئه و لاپه ره عمنتیکه یه خسته به رده مم. په نجه ی خسته سهر ناونیشانیّک که ته نیا هه ر ئه و به لاتینی نووسرابوو، ئه ویش به خه تیّکی شهره پشیله ی زور ناخوّش، زوّر به زهحمه ت برّم ده خویّندرایه وه.
 - ناونیشانی کی بوو؟
- منیش نازانم. پیّم ده لّیّ: نَهم ناونیشانه پیّ نازانی؟ منیش له ناونیشانه که ورد بوومهوه (شهقامی پهرهدیس. خانووی ژماره ۹). پیّم وت «پیّ نازانم، به لام راوهسته،

مهدام كارلوس راستى دەكرد: هەناردمى بوّ لاى مهدام ميّلاگاى فالْگرەوه. مهدام ميّلاگا، ژنيّكي ئەسمەرى جوان، گۆشتن، سەرى كەپووى زۆر درشت كوترابوو؛ چل و چوار کهزیهی دریّژی زوّر وردی زهردی سیحربازانهی بهردابوّوه. تهشک و دامهنیّکی تهواو قەرەجانەي ھەبوو. ئەو جلە رەنگىنە پەلكەزىرىنەيىھى، زۆرى لى دەھات. لە ههمووي سيحراويتر چاوهکاني بوون که وهک چاواني ههڵۆ بهردهوام ليم ورد دهبوونهوه.

له مهدام میلاگام پرسی:

- من دەممەوى ئەوە بزانم: ئايا جگە لەو پيرەژنە كەسى دىكە ئەمرۆ لەو خانووە
- من پيشتر پيم وتي: نهخير. بهلام ده لين: حهفتا ههشتا ساليک پيش ئهمرو كچێكى زور جوان، كچێكى زور بەدەو لەوێ دەژيا، دەلێن ناوى (ڤينوٚس) بووه. ئەمروٚ ئهم کچه لهوی نهماوه، کهس نازانی چی بهسهر هاتووه و بو کوی چووه! تهنانهت ده لیّن كه ئهم پيرهژنه بۆ خۆيشى نازانى.
 - نالينن ئهو پيرهژنه چيي ئهو کچه بووه؟
- هەندى كەس دەلىين دايكى بووه، هەندى خەلكى ترىش دەلىين «نا»، ئەو پىرەژنە ههمان كچهكهى ههشتا سال ييش ئيستهيه.
 - ئەمە چۆن دەبى
- مهدام میّلاگا، داویّکی رهشی دریّژی به دهمهوه گرتبوو. دهستی چهپی گرتبووم و تەماشاي ناولەپى دەكردم، ليمى پرسى:
- تۆكاتى بۆيەكەمىن جار چاوت بەم پىرەژنە كەوت، ھەستت كرد كە دەيناسىت، یان پیشتر دیوته؟ تهماشای ناو چاوم بکه!
- لهو دەمەدا مەدام مىيلاگا وەك ھەلۆيەك تەماشاي ناو چاومى دەكرد. دووبارەي کردهوه: تهماشای ناو چاوم بکه!
- گوتم: بەلنىّ. تەنانەت پىيرەژن بۆ خۆيشى، بىي ئەوەي ھىيشىتا من ناوى خىزم بە ئەو

مهدام میلاگا چهپکیک لهپکه و مازی و خهناوکهی قهرهجانهی به گهردنی خوّیهوه شۆركردبۆوه. لەو دەمەي كە من ئەم قسەيەم كرد، ليني ورد دەبوومەوە: تابلۆيەكى جوانى نەريمانى ھاوريم بيركەوتەوە كە لە پاريس بە قەد ديوارى مالەكەي خۆيانى ھەلۇواسيبوو، دەيگوت: «ئەمە دايكمە».

مهدام ميلاگا گوتي:

- كورى خوّم، كورى شيرينم؛ توّ جادووت لني كراوه.
- به لام ئاخر من كچهكهم بينيوه، قسهم له گه لني كردووه.

فەرھاد ييربال

- ژوورهکهی پر کردووه له بوّرد و ستاند و پاستیل و رهنگ و کارتوّن و قوماش و زهیت و تابلوی پارچه پارچه کراو. عمینهن ژووری شیتانه.
- به لام درو ده کا: بو پورتریت و پاره پهیداکردن نه ها تووه بو ئیره، ههر بو ئه و کچه هاتووه. عاشقه.
 - مهدام کارلۆس ئەمەي گوت.
 - پاشان گويم له مهدام تارديو بوو، گوتى:
- مهدام كارلوس، من پيم وابي: هونهرمهند و نيگاركيش و ئهم جوّره پياوانه.. ههموويان ههروا شيّت و ييّتن.
 - ئەو رۆژە دەيگوت: شەو لە بارى كۆلۆمبيەكاندا جانتاى پارەيان لى دزيوم.

 - بەلىخ. دەيگوت (٤٠٠٠٠) يەسىنىتى تىدا بووه.
 - لەوانەيە راست بكا. پياويكى ھەندىك خۆنەويست ديارە.
 - نه، سهرخوش بووه، ئاگاى له خوّى نهماوه و ونى كردووه.
 - بيّگومان. پياو ئەگەر سەرخوش نەبى، چۆن جانتاى پارەى خۆى لىي ون دەبىي؟
- راستیه که ت دهوی، مهدام کارلوس، ئهم جوره پیاوانه زیاتر جیکای بهزهیی هاتنهوهن نهک رق لني بوونهوه.
 - پاشان مەدام كارلۆس گوتى:
- من وابزانم سبهيني پيي ده ليم كه چيتر رازي نابم ئاوها بمينيتهوه. ئهو ههموو ناله و فیغان و دهنگه دهنگ و ههرایه..
 - كچن، ئاخر گوناحيشه دەرى بكەي..!
- ژوورهکهی پر کردووه له بۆیاغ و پارچه پهرۆک و رهنگ و پارچه کارتۆنی دراو! ههر پارچه تابلزیه کی دراو له شوینیک کهوتووه. ئهو ژوورهی که بزیم ریک خسبوو، كردوويەتيە شێتخانەيەكى بچووكى رەنگاورەنگ. زېڭخانەيەكە بۆخۆي! كێ ھەموو ئەمانەي لى قبوول دەكا ؟ سەرەراي ھەموو ئەمانەش، تاكو ئىستا من نازانم تا كەي ھەر ليره دەمينيتهوه؟ ئەتوارى عەنتىكە و سەيرىشى ھەيە؛ ئەو رۆژە ھاتووە دەلىن: مەدام كارلۆس، تكات لى دەكەم، «خەرىك بوو دەستىم ماچ بكا» توخوا ژنيكى فالْگرەوەم پیشان بده! پیکهنینم پیی دههات و بهزهییشم پییدا دههاتهوه: بهراستی گوناح دههاته پیّش چاوم. کچیّ ئاخر گهنجه و تووشی دەردی خوّی هاتووه. خوّ دیاره. وتم: چی؟! وتى: دەلنين: «سانتياگۆ پرە لە ژنه قەرەجى فالنچى و بەختگرەوە. دەمەوى بەختى خۆم بخويّنمهوه». چي بكهم! ناردمه لاي مهدام ميّلاگا.

Santiago De Compostela

- ئەم وەھمە چىيە؟
- ماددییات نییه. سهرتاپای رووناکی و خیر و جوانی و سهفایه. بهلام لهم نزیکانهی خوّت و لیّره ههرگیز دهستت ناکهوی: تهنانهت له ههموو ئهورووپاش دهستت ناکهوی.

مهدام میداگا پشته چاوه کلریژه کانی ده تگوت پیستی ئهستووری جوانی رهشماریکه. زقر باریکبین له ناوله پم ورد ده بوده. دووای بیده نگییه کی زور، گوتی:

- کوری خوّم.. تو گەلیّک ولاتانی دیکهی ئهم ئهورووپایه تهی دهکهی، گهلیّک شار و ریّگهوبانی دیکهش پهی دهکهی. لهو ریّگهوبانه ئاوارهیهی عهودالبوونی خوّتدا، هیچ دوور نییه روّژیّک (پیّش درانی پیّالاوهکانت) به حهسرهتی «ڤینوّس» سهربنیّیتهوه.... ئهمهش چارهنووسی ههموو هونهرمهندیّکه.

۱۹۸۹ – ۱۹۹۸ یاریس

- ئهم رِوْمانه له ۱۹۸۹ ۱۹۹۱ له پاریس نووسراوه. له ههولیّر له سهرهتای ۲۰۰۲ پاکنووس کراوه.
- چەند كۆپلەيەكى شىعر كە بەكارھاتوون، بە دەسكارىيەوە، لە دىيانى (زەردك)ى د. ئەحمەدى مەلا وەرگىراون.
- ئەو ناوانەى لەم رۆمىسانەدا بەكىسارھاتوون، وەك ناوى كەسايەتىيەكانى ھەموو چيرۆك و نۆڤلێتێكى ديكەم، دروستكراوى خۆمن: لە واقىعدا نين، يان ئاگام لىخ نىيە ھەبن.

فەرھاد ييربال

- خهیال بووه. لهوانهیه به خهیال غهریبیی خوشکیکی خوّت کردبیّت و واتزانیبی ئهم کچهیه.
 - ماچیم کردووه، شهو و رۆژیک پیکهوه بووینه، پیاسهمان پیکهوه کردووه...
 - تەنيا وەھمينک بووه و ھيچى تر.
 - چۆن؟!
- لهوانهیه کۆنه دەزگیران یان خۆشهویستیکی خوّت بووبیّت و واتزانیبی ئهم کچهیه.
 - ئەدى بۆچى، چۆن ئەم ناونىشانەي ئىرەي پى داوم؟
- هەمـوو ئەوكـەسـانەي جادوويان لىخ دەكـرى يان خـەونيــكى ناخـوش دەبيىن؛ ئەم پرسيارانە دەكەن، رۆلەي شيرينم.

– سەبرە!

مهدام میلاگا، دووباره، ئهم جاره دهستی راستی گرتم؛ کهوته خویندنهوهی ناولهپم:

- ئەم كچە خولقاوى بىرى خۆتە. تۆ بە خەيال جيھانىكى مىھرەبان و ئاسوودەت لەو كچەدا بۆ خۆت دروست كردووه و ھاتووى لىرەدا بە دووايدا دەگەرىيى.

من خەرىك بوو لە بەرامبەر قسەكانى مەدام ميلاگا دلم شەقى دەبرد. ئنجا لەناكاو ليمى پرسى:

- تۆ تەمەنت چەندە؟

گوتم: سي و دوو ساله. بۆ؟

مهدام میلاگا به زهردهخهنهیه کی دایکانهوه گوتی:

- تو ههرگيز نهدهبوايه له كهسوكارى خوّت جيا ببيتهوه! بهتايبهتيش له دايكت.

وتم: بۆ؟

مهدام میّلاگا به په نجهی شایه تمانی تنوّکیّک کلی له قولینچکهی چاوی چه پی خوّی دهسرییهوه، غهمگینانه، گوتی:

- کورِم، تۆ زۆر لەوە ناسکترى که بتوانى له دوورەولاتى و غەرىبىدا به بێکەسى و بەبى خۆشەويستى بژيت.

پاشان وتى:

- تۆ ھاتووى ليــره، به دوواى رابردوويهكى وندا دەگــهريــى كــه لهدەســتت چووه. بهدوواى وەھميـــكدا دەگەريــى...

منیش لهگهل نهو تهماشای ناوله پی خومم دهکرد: